

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 2 พงศ์กษัตริย์

หนังสือ 2 พงศ์กษัตริย์บันทึก ประวัติศาสตร์ของ ยูดาห์ และอิสราเอล ต่อจากหนังสือ 1 พงศ์กษัตริย์ จนถึงสมัย ที่ ทั้ง สอง อาณาจักรนี้สิ้น สุด ลง และ ประชาชน เป็น เกลย เล่มนี้ได้บันทึก การ ที่ เอลิยาห์ ขึ้น สวรรค์ โดย พายุ และ การ รั้บ ใ้ กับ การ อัศจรรย์ ของ เอลิชา ใน สมัย นี้ศาสดา พยากรณ์สอง คน คือ อาโมส และ โฮเซยา ได้พยากรณ์ใน อิสราเอล และ ใน ยูดาห์ พระเจ้า ทรง ใ้ศาสดา พยากรณ์หลาย คน คือ โอบาดีห์ โยเอล อิสยาห์ มีคาห์ นาฮูม ฮะบากุก เศฟันยาห์ และเยเรมีย์

อาร์ชบิชอป เจมส์ อาชชัวร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือ เล่มนี้คือ 308 ปี

กษัตริย์อาหัสยาห์แห่งอิสราเอลไปถามบาอัลเซบูบ

¹ หลังจากอาหับสิ้นพระชนม์แล้ว เมืองโมอับก็กบฏต่อคนอิสราเอล ² ฝ่ายอาหัสยาห์ทรงตกลงมาจากช่องพระแทลตาข่ายที่ห้องชั้นบนของพระองค์ในกรุงสะมาเรียและทรงประชวร จึงทรงใช้บรรดาผู้สื่อสารไป รั้บสั่งว่า “จงไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครนว่า เราจะหายจากความเจ็บป่วยนี้หรือไม่”

เอลิยาห์เตือนกษัตริย์ แล้วได้รอดจากมือทหาร

³ แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พบกับเอลิยาห์ชาวทิชบีว่า “จงลุกขึ้นไป พบบรรดาผู้สื่อสารของกษัตริย์แห่งสะมาเรีย และจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า ‘เพราะไม่มีพระเจ้าใน

อิสราเอลแล้วหรือ ท่านจึงไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครน⁴ เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘เจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่’” แล้วเอลียาห์ก็ไป⁵ ผู้สื่อสารนั้นก็กลับมาเฝ้าพระองค์ พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า “ทำไมพวกเจ้าจึงพากันกลับมา”⁶ และเขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า “มีชายคนหนึ่งมาพบกับพวกข้าพระองค์ และพูดกับพวกข้าพระองค์ว่า ‘จงกลับไปหากษัตริย์ผู้ใช้ท่านมา และทูลพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือ เจ้าจึงใช้คนไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครน เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่’”⁷ พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า “คนที่ได้มาพบเจ้าและบอกสิ่งเหล่านี้แก่เจ้านั้นเป็นคนในลักษณะใด”⁸ เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า “ท่านมีขนมาก และมีหนังคาดเอวของท่านไว้” และพระองค์ตรัสว่า “เป็นเอลียาห์ชาวทิชบี”⁹ แล้วกษัตริย์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขาไปหาเอลียาห์ เขาได้ขึ้นไปหาท่าน ดูเถิด ท่านนั่งอยู่บนยอดภูเขา และนายกองห้าสิบคนนั้นกล่าวแก่ท่านว่า “ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘ลงมา’”¹⁰ แต่เอลียาห์ตอบนายกองห้าสิบคนว่า “ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด” แล้วไฟก็ลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย¹¹ พระองค์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขาอีกพวกหนึ่งไป และเขาก็กล่าวแก่ท่านว่า “โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘ลงมาเร็วๆ’”¹² แต่เอลียาห์ตอบว่า “ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด” และไฟ

ของพระเจ้าลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย¹³ และพระองค์รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพวกที่สามไปพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขา และนายกองคนที่สามของทหารห้าสิบคนนั้นก็ขึ้นไปและมาคุกเขาลงต่อหน้าเอลียาห์ และวิงวอนท่านว่า “โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า ข้าพเจ้าขออ้อนวอนต่อท่าน ขอได้โปรดให้ชีวิตของข้าพเจ้า และชีวิตของผู้รับใช้ของท่านห้าสิบคนนี้เป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน¹⁴ ดูเถิด ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์ และได้เผาผลาญนายกองห้าสิบทั้งสองคนก่อนหน้านั้นเสียพร้อมทั้งทหารห้าสิบคนของเขาด้วย แต่บัดนี้ขอให้ชีวิตของข้าพเจ้า เป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน”¹⁵ แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็กล่าวแก่เอลียาห์ว่า “จงลงไปกับเขาเถิด อย่ากลัวเขาเลย” ท่านก็ลุกขึ้นลงไปกับเขาเข้าเฝ้ากษัตริย์¹⁶ และทูลพระองค์ว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า ‘เพราะเจ้าได้ส่งผู้สื่อสารไปยังบาอัลเซบูบพระแห่งเอโครน เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลที่จะทูลถามพระวอนะของพระองค์อย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่’”

อาหัสยาห์สิ้นชีวิต แล้วเยโฮรัมขึ้นครองแทน

¹⁷ พระองค์ก็สิ้นชีวิตตามพระวอนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งเอลียาห์กล่าวนั้น และเยโฮรัมก็ขึ้นครองแทน ในปีที่สองแห่งรัชกาลเยโฮรัมบุตรชายเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ เพราะพระองค์หามิโอรสไม่¹⁸ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหัสยาห์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

2

เอลียาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์

¹ และอยู่มา เมื่อ ถึง เวลา ที่ พระเยโฮวาห์ จะ ทรง รับ เอลียาห์ ขึ้น ไป สู่สวรรค์ด้วย ลม หมุน เอลียาห์ และ เอลีซา กำลัง เดินทาง จาก หมู่บ้าน กิลกาล ² และ เอลียาห์ พูด กับ เอลีซา ว่า “ขอ ท่าน จง คอย อยู่ที่ นี้ เพราะ พระเยโฮวาห์ ทรง ใช้ ข้าพเจ้า ไป ถึง เบธเอล” แต่ เอลีซา ว่า “พระเยโฮวาห์ ทรง พระชนม์ อยู่ และ ท่าน เอง มี ชีวิต ต่อ อยู่ แน่ ฉะนั้น ไฉน ข้าพเจ้า จะ ไม่ จาก ท่าน ไป ฉะนั้น” ดังนั้น ท่าน ทั้ง สอง ก็ ลง ไป ยัง เบธเอล ³ และ เหล่า ศิษย์ แห่ง ผู้พยากรณ์ ผู้ อยู่ ใน เบธเอล ได้ ออก มา หา เอลีซา และ บอก ท่าน ว่า “ท่าน ทราบ ไหม ว่า วัน นี้ พระเยโฮวาห์ จะ ทรง รับ อาจารย์ ของ ท่าน ไป จาก เป็น หัวหน้า ท่าน” ท่าน ตอบ ว่า “ครับ ข้าพเจ้า ทราบ แล้ว เจียบๆ ไว้” ⁴ เอลียาห์ พูด กับ ท่าน ว่า “เอลีซา ขอ ท่าน คอย อยู่ที่ นี้ เกิด เพราะ พระเยโฮวาห์ ทรง ใช้ ข้าพเจ้า ไป ถึง เมือง เยรีโค” แต่ ท่าน ตอบ ว่า “พระเยโฮวาห์ ทรง พระชนม์ อยู่ และ ท่าน เอง มี ชีวิต ต่อ อยู่ แน่ ฉะนั้น ไฉน ข้าพเจ้า จะ ไม่ จาก ท่าน ไป ฉะนั้น” เพราะ ฉะนั้น ท่าน ทั้ง สอง จึง มา ยัง เมือง เยรีโค ⁵ และ เหล่า ศิษย์ แห่ง ผู้พยากรณ์ ผู้ อาศัย อยู่ ใน เมือง เยรีโค ได้ เข้า มา ไกล เอลีซา และ พูด กับ ท่าน ว่า “ท่าน ทราบ ไหม ว่า วัน นี้ พระเยโฮวาห์ จะ ทรง รับ อาจารย์ ของ ท่าน ไป จาก เป็น หัวหน้า ท่าน” ท่าน ตอบ ว่า “ครับ ข้าพเจ้า ทราบ แล้ว เจียบๆ ไว้” ⁶ แล้ว เอลียาห์ จึง พูด กับ ท่าน ว่า “ขอ ท่าน จง คอย อยู่ที่ นี้ เพราะ พระเยโฮวาห์ ทรง ใช้ ข้าพเจ้า ไป ถึง แม่น้ำ จอร์แดน” แต่ ท่าน ว่า “พระเยโฮวาห์ ทรง พระชนม์ อยู่ และ ท่าน เอง มี ชีวิต ต่อ อยู่ แน่ ฉะนั้น ไฉน ข้าพเจ้า จะ ไม่ จาก ท่าน ไป ฉะนั้น” แล้ว ท่าน ทั้ง สอง ก็ เดิน ต่อ ไป ⁷ คน ห้าสิบ คน ของ เหล่า

ศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ก็ไปเหมือนกันและยืนอยู่ตรงหน้าห่างจากท่านทั้งสอง ฝ่ายท่านทั้งสองยืนอยู่ที่แม่น้ำจอร์แดน⁸ เอลียาห์ก็เอาเสื้อคลุมของท่านม้วนเข้า แล้วฟาดลงที่น้ำนั้น น้ำก็แยกออกไปสองข้าง ท่านทั้งสองจึงเดินข้ามไปได้บนดินแห้ง⁹ และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองข้ามไปแล้ว เอลียาห์จึงพูดกับเอลีชาว่า “จงขอสิ่งที่ยากให้ข้าพเจ้าทำเพื่อท่าน ก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับไปจากท่าน” และเอลีชาตอบว่า “ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่กับข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเดิม”¹⁰ และท่านตอบว่า “ท่านขอสิ่งที่ยากนัก แต่ถ้าท่านเห็นข้าพเจ้าถูกรับขึ้นไปจากท่าน ท่านก็จะได้อย่างนั้น แต่ถ้าท่านไม่เห็นก็จะไม่เป็นแก่ท่านอย่างนั้น”¹¹ และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองยังเดินพูดกันต่อไป ดูเถิด รถเพลิงคันหนึ่งและม้าเพลิงได้แยกท่านทั้งสองออกจากกัน และเอลียาห์ได้ขึ้นไปโดยลมหมุนเข้าสวรรค์

ฤทธิ์เดชของเอลียาห์มาสวมทับเอลีชา

¹² เอลีชาก็เห็น และท่านได้ร้องว่า “คุณพ่อของข้าพเจ้า คุณพ่อของข้าพเจ้า รถรบของอิสราเอลและพลม้าประจำ” และท่านก็ไม่ได้เห็นเอลียาห์อีกเลย แล้วท่านก็จับเสื้อของตนฉีกออกเป็นสองท่อน¹³ แล้วท่านก็หยิบเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมาจากเอลียาห์นั้น และกลับไปยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำจอร์แดน

เอลีชามีฤทธิ์เดชของเอลียาห์

¹⁴ แล้วท่านก็ เอา เสื้อ คลุม ของ เอลี ยาห์ ที่ ตกลง มา นั้น ฟาด ลง ที่ น้ำ กล่าว ว่า “พระ เย โห วาห์ พระ เจ้า แห่ง เอลี ยาห์ ทรง สถิต ที่ ไต” และ เมื่อ ท่าน ฟาด ลง ที่ น้ำ น้ำ ก็ แยก ออก ไป สอง ข้าง และ เอลี ชา ก็ เดิน ข้าม ไป ¹⁵ เมื่อ เหล่า

ศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ที่อยู่ ณ เมืองเยรีโค แลเห็นท่าน เขาทั้งหลายจึงว่า “ฤทธิเดชของเอลิยาที่อยู่กับเอลิซา” และเขาทั้งหลายก็มาต้อนรับท่าน แล้วชบหน้าลงถึงดินต่อหน้าท่าน

เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ขาดความเชื่อ

¹⁶ เขาทั้งหลายกล่าวแก่ท่านว่า “ดูเถิด มีห้ำหีบคนที่เป็นชายฉกรรจ์อยู่กับผู้รับใช้ของท่าน ขอจงไปเที่ยวหาอาจารย์ของท่าน บางทีพระวิญญาณแห่งพระเยโฮวาห์ได้รับท่านไป แล้วเหวี่ยงท่าน ลง มา ที่ภูเขา หรือ หุบเขา แห่ง หนึ่ง แห่ง ไตบ้าง” และท่านว่า “อย่าใช้เขาไปเลย” ¹⁷ แต่เมื่อเขาทั้งหลายชักชวนท่าน จนท่าน ละอาย แล้วท่าน จึงว่า “ใช้ไปซี” เพราะฉะนั้นเขาจึงใช้ห้ำหีบคนไป เขาทั้งหลายแสวงหาเอลิยาที่อยู่สามวันก็ไม่พบท่าน ¹⁸ เขาทั้งหลายก็กลับมาหาเอลิซา (ขณะเมื่อท่านพักอยู่ที่เมืองเยรีโค) และท่านพูดกับเขาว่า “ข้ามิได้บอกท่านทั้งหลายแล้วหรือว่า ‘อย่าไปเลย’ ”

เอลิซารักษาน้ำพุให้หายที่เมืองเยรีโค

¹⁹ คนในเมืองพูดกับ เอลิซาว่า “ดูเถิด ทำเลเมืองนี้ก็ร่ำเรjingดี ดั่ง ที่เจ้า นาย ของ ข้าพเจ้า ได้เห็น แล้ว แต่ทว่า น้ำไม่ดีและชาวแผ่นดินก็แห้งลูก” ²⁰ ท่านพูดว่า “จงเอาขามใหม่มาลูกหนึ่ง ใส่เกลือไว้ในนั้น” แล้วเขาทั้งหลายก็หามาให้ ²¹ แล้วท่านก็ไปที่น้ำพุ โยนเกลือลงในนั้นและกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราได้กระทำน้ำนี้ให้ดีแล้ว ตั้งแต่นี้ไป จะไม่มีความตายหรือการแห้งลูกมาจากน้ำนี้อีก” ²² ฉะนั้นน้ำจึงดีมาจนถึงทุกวันนี้ จจริงตามถ้อยคำซึ่งเอลิซาได้กล่าวเวลานั้น

หมีทำโทษคนล้อเลียน

²³ ท่านได้ขึ้นไปจากที่นั่นถึงเมืองเบธเอล และขณะเมื่อท่านขึ้นไปตามทางมีเด็กชายเล็กๆบางคนออกมาจากเมือง ล้อเลียนท่านว่า “อ้ายหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด อ้ายหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด” ²⁴ ท่านก็เหลียวดู แล้วจึงแข่งเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ และหมีตัวเมียสองตัวออกมาจากป่า ฉีกเด็กชายพวกนั้นเสียสี่สิบสองคน ²⁵ จากที่นั่นท่านก็ขึ้นไปถึงภูเขาคารเมล และจากที่นั่นท่านก็หันกลับมายังสะมาเรีย

3

เยโฮรัมครอบครองเหนืออิสราเอล

¹ ในปีทีลีส แบต ของ รัช กาล เย โฮ ชา พัททกษัตริย์แห่ง ยูดาห์ เยโฮรัม โอรสของอาหับ ได้เริ่ม ครอบครองเหนืออิสราเอล ณ กรุง สะมาเรีย และทรงครองอยู่สิบสองปี ² พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ไม่เหมือนราชบิดาและราชมารดาของพระองค์ พระองค์ทรงทำลายเสา ศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัล ซึ่งราชบิดาของพระองค์ทรงสร้างนั้นเสีย ³ แม้กระนั้นพระองค์ยังทรงเกาะติดอยู่กับบาปทั้งหลายของเยโรโบอัม บุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้ทรงพรากจากบาปนั้นไม่

โมอับกบฏต่ออิสราเอล

⁴ ฝ่าย เม ชา กษัตริย์แห่ง โม อับ ทรง เป็นผู้ ดำเนินกิจการ เลี้ยง แกะ และ พระองค์ ต้อง ถวาย ลูก แกะ หนึ่ง แสน ตัว และ แกะ ผู้หนึ่ง แสน ตัว พร้อม กับ ขน ของ มัน ให้แก่กษัตริย์อิสราเอล ⁵ แต่อยู่มา เมื่อ อาหับ สิ้นพระชนม์แล้ว กษัตริย์แห่ง โมอับก็ กบฏ ต่อ กษัตริย์แห่งอิสราเอล ⁶ กษัตริย์เยโฮรัม จึง กริธาทัพ ออกจากสะมาเรียในครั้งนั้น และทรงเกณฑ์คนอิสราเอลทั้งสิ้น

⁷ พระองค์ทรงส่งสารไปยังเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า “กษัตริย์แห่งโมอับได้กบฏต่อข้าพเจ้า ท่านจะไปรบกับโมอับพร้อมกับข้าพเจ้าได้หรือไม่” และท่านว่า “เราจะไป เราก็คงเป็นดังที่ท่านเป็น และประชาชนของเราก็คงเป็นดังประชาชนของท่าน บรรดาหมาของเราก็คงเป็นดังหมาของท่าน” ⁸ แล้วท่านว่า “เราจะขึ้นไปทางใด” เยโฮรัมทรงตอบไปว่า “ไปทางถิ่นทุรกันดารเมืองเอโดม” ⁹ กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จไปพร้อมกับกษัตริย์แห่งยูดาห์ และกษัตริย์แห่งเอโดม และเมื่อทั้งสามกษัตริย์เสด็จอ้อมไปได้เจ็ดวัน แล้วก็หาน้ำให้กองทัพและให้สัตว์ที่ติดตามมานั้นไม่ได้

พระเจ้าทรงติเตียนพันธมิตรระหว่างเยโฮชาฟัทกับเยโฮรัม

¹⁰ แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงตรัสว่า “อนิจจาเอ๋ย พระเยโฮวาห์ทรงเรียกสามกษัตริย์นี้มาเพื่อจะมอบไว้ในมือของโมอับ” ¹¹ และเยโฮชาฟัทตรัสว่า “ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ เพื่อเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์หรือ” แล้วข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์อิสราเอลจึงทูลว่า “เอลีซาบุตรซาฟัทอยู่ที่นี้พระเจ้าข้า เป็นผู้ที่จะนำใส่มือเอลีซาห์” ¹² และเยโฮชาฟัทตรัสว่า “พระวณะแห่งพระเยโฮวาห์อยู่กับท่าน” กษัตริย์แห่งอิสราเอล และเยโฮชาฟัท และกษัตริย์แห่งเอโดมจึงเสด็จลงไปหาท่าน ¹³ และเอลีซาทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ข้าพระองค์มีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับพระองค์ เสด็จไปหาผู้พยากรณ์ของเสด็จพ่อ และผู้พยากรณ์ของเสด็จแม่ของพระองค์เถิด” แต่กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า “เรามีได้ ด้วยพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เรียกกษัตริย์ทั้งสามนี้มาเพื่อมอบไว้ในมือของโมอับ” ¹⁴ และเอลีซาทูลว่า “พระเยโฮวาห์จอมโยธาซึ่งข้าพระองค์ปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด

ถ้า ข้า พระองค์มิได้เคารพ คารวะ ต่อ พระ พักตร์ เย โห ชา พัทธกษัตริย์แห่ง ยู ดาห์แล้ว ข้า พระองค์ จะ ไม่ มอง พระ พักตร์พระองค์หรือดู แล พระองค์เลย ¹⁵ ขอ ทรง นำ ผู้ เล่น เครื่องสายมาให้ข้าพระองค์สักคนหนึ่ง” และต่อมาเมื่อผู้ เล่นเครื่องสายบรรเลงแล้ว พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็มา เหนือท่าน

พระเจ้าจะทรงประทานน้ำและการมีชัย

¹⁶ และท่านทูลว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘ทำหุบเขา นี้ให้เป็นสระทั่วไปหมด’ ¹⁷ เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘เจ้า ทั้ง หลาย จะ ไม่ เห็น ลม และ จะ ไม่ เห็นฝน ถึง อย่างไร ก็ดีหุบเขานั้นจะมีน้ำเต็มไปหมด เพื่อเจ้าจะได้ดื่ม ทั้งเจ้า ผูกสัตว์เลี้ยง และสัตว์ใช้ของเจ้า’ ¹⁸ เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่อง เล็กน้อยในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรง มอบ คน โม อับ ไว้ ใน มือ ของ เจ้า ด้วย ¹⁹ เจ้า จะ โจมตี เมือง ที่มีป้อมทุกเมือง และเมืองเอกทุกเมือง และจะโค่นต้นไม้ ลงทุกต้น และจะจุกน้ำพุทุกแห่งเสีย และทำไร่นาที่ดีทุก แปลงให้เสียด้วยหิน” ²⁰ และอยู่มาพอรุ่งเช้าประมาณเวลา กลายเครื่องธัญญาบูชา ดูเกิด มีน้ำมาจากทางเมืองเอโดม จนแผ่นดินมีน้ำเต็มหมด

คนโมอับพ่ายแพ้

²¹ และเมื่อคนโมอับทั้งหลายได้ยินว่าบรรดา กษัตริย์ยกไป สู้รบกับตน คนที่มีอายุสวมเกราะและสูงขึ้นไปก็ได้รวบรวม กันเข้า และยกไปตั้งที่พรมแดน ²² เมื่อเขาตื่นขึ้นในตอนเช้า และดวงอาทิตย์ส่องแสงอยู่บนน้ำ คนโมอับเห็นน้ำที่อยู่ตรง ข้ามกับตนแดงอย่างโลหิต ²³ เขาทั้งหลายกล่าวว่า “นี่เป็น โลหิต บรรดา กษัตริย์ได้สู้รบกันเอง และฆ่ากันเอง เพราะ ฉะนั้นบัดนี้ โมอับเอ๋ย มาริบเอาข้าวของของเขา” ²⁴ แต่เมื่อ

เขามาถึงค่ายอิสราเอล คนอิสราเอลก็ลุกขึ้นต่อสู้กับคนโมอับจนเขาทั้งหลายหนีไป และเขาก็รุกหน้าเข้าไปในแผ่นดินฆ่าฟันคนโมอับ²⁵ เขาทั้งหลายได้ทำลายหัวเมือง และต่างคนก็ต่างโยนหินเข้าไปในไร่นาที่ดีทุกแปลงจนเต็ม เขาจุกน้ำพุเสียทุกแห่ง และโค่นต้นไม้ดีๆ เสียหมด จนในศิรัหะเรเซทมีแต่หินของเมืองเหลืออยู่ บรรดานักสลิงได้ล้อมเมืองไว้และโจมตีได้²⁶ เมื่อกษัตริย์แห่งโมอับทรงเห็นว่าจะสู้ไม่ได้ พระองค์ก็ทรงพาพลดาบเจ็ดร้อยคนจะตีฝ่าออกมาทางด่านกษัตริย์เมืองเอโดม แต่ออกมาไม่ได้²⁷ แล้วพระองค์ทรงนำโอรสหาวี ผู้ซึ่งควรจะขึ้นครองแทนนั้น ถวายเป็นเครื่องเผาบูชาเสียที่บนกำแพง และมีพระพิโรธใหญ่ยิ่งต่อพวกอิสราเอล เขาทั้งหลายก็ยกถอยไปจากพระองค์และกลับบ้านเมืองของตน

4

น้ำมันหนึ่งไหของหญิงม่ายคนหนึ่ง

¹ ภรรยาของคนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ร้องต่อเอลีชาว่า “ผู้รับใช้ของท่าน คือสามีของดิฉันสิ้นชีวิตเสียแล้ว และท่านก็ทราบอยู่แล้วว่า ผู้รับใช้ของท่าน เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่เจ้าหนี้ได้มาเพื่อนำเอาบุตรชายสองคนของดิฉันไปเป็นทาสของเขา”² และเอลีชาตอบนางว่า “บอกฉันมาซิว่าจะให้ฉันทำอะไรให้ เจ้ามีอะไรอยู่ในบ้านบ้าง” และนางตอบว่า “สาวใช้ของท่านไม่มีอะไรในบ้านนอกจากน้ำมันหนึ่งไห”³ แล้วท่านกล่าวว่า “จงออกไปนอกบ้าน ขอยืมภาชนะจากเพื่อนบ้านทุกคนของเจ้า มาเป็นภาชนะเปล่า อย่าให้น้อย⁴ แล้วจงเข้าไปในเรือน ปิดประตูขังตัวเจ้า และบุตรชายของเจ้าไว้ และจงเทน้ำมันใส่ภาชนะทั้งหมด

เมื่อลูกหนึ่งๆเต็มแล้วก็ตั้งไว้ต่างหาก”⁵ นางก็ลาไป และปิดประตูซังนางและบุตรชายของนางไว้ บุตรส่งภานะมาให้และนางก็เทน้ำมัน⁶ และอยู่มาเมื่อภานะเต็มหมดแล้วนางจึงบอกบุตรชายว่า “เอาภานะมาให้แม่อีกลูกหนึ่ง” และเขาตอบนางว่า “ไม่มีอีกแล้ว” แล้วน้ำมันก็หยุดไหล⁷ นางก็ไปเรียนให้คนของพระเจ้าทราบ และท่านบอกว่า “ไปซี ขายน้ำมันเสียเอาเงินชำระหนี้ของเจ้าที่เหลือนอกนั้น เจ้าและบุตรของเจ้าจงใช้เลี้ยงชีวิต”

หญิงมั่งมีคนหนึ่งแห่งเมืองชูเนม

⁸ วันหนึ่งเอลีซาเดินต่อไปถึงเมืองชูเนม เป็นที่ที่หญิงมั่งมีคนหนึ่งอาศัยอยู่ และนางได้ชวนท่านให้รับประทานอาหาร ฉะนั้นเมื่อท่านผ่านทางนั้นไปเมื่อไร ท่านก็แวะเข้าไปรับประทานอาหารที่นั่น⁹ และนางได้บอกสามีของนางว่า “ดูเถิด ดิฉันเห็นว่าชายคนนี้เป็นคนบริสุทธิ์ของพระเจ้า เดินผ่านบ้านเราอยู่เนืองๆ¹⁰ ขอให้เราทำห้องเล็กไว้บนกำแพง วางเตียง โต๊ะ เก้าอี้ และตะเกียงไว้ให้ท่าน เพื่อว่าเมื่อท่านมาหาเรา ท่านจะได้เข้าไปพักในห้องนั้น”¹¹ วันหนึ่งท่านก็มาที่นั่น และแวะเข้าไปในห้องนั้น พักอยู่ที่นั่น¹² ท่านจึงบอกเกหะซีคนใช้ของท่านว่า “ไปเรียกหญิงชาวชูเนมคนนี้มา” เมื่อเขาเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ต่อหน้าท่าน¹³ ท่านจึงบอกแก่เกหะซีว่า “จงบอกนางว่า ดูเถิด เธอลำบากมากมายอย่างนี้เพื่อเรา จะให้เราทำอะไรให้เธอบ้าง มีอะไรจะให้ ทูล กษัตริย์ เพื่อ เธอ หรือ หรือให้พูดอะไรกับผู้บัญชาการกองทัพบ” นางตอบว่า “ดิฉันอยู่ในหมู่พวกพี่น้องของดิฉัน ค่ะ”¹⁴ และท่านกล่าวว่า “ถ้าอย่างนั้นจะให้ทำอะไรเพื่อนาง” เกหะซีตอบว่า “แท้จริงนางไม่มีบุตรและสามี

ของนางก็แก่แล้ว” ¹⁵ ท่านจึงบอกว่า “ไปเรียกเธอมา” และเมื่อเขาไปเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ที่ประตู ¹⁶ ท่านกล่าวว่า “ในฤดูนี้เมื่อครบกำหนดอุ้มท้อง เจ้าจะได้อุ้มบุตรชายคนหนึ่ง” และนางตอบว่า “ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า เจ้านายของดิฉัน หามิได้ อย่ายมฺสาแก่สาวใช้ของท่านเลย” ¹⁷ แต่หญิงคนนั้นก็ตั้ง ครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่งในฤดูนั้นเมื่อครบกำหนดอุ้มท้องจริงตามที่เอลิซาบอกแก่นางไว้

บุตรชายของหญิงชาวชูเนมฟื้นขึ้นอีก

¹⁸ เมื่อเด็กนั้นโตขึ้น วันหนึ่งเขาออกไปหาบิดาของเขาในหมู่คนเกี้ยวข้าว ¹⁹ เขาบอกบิดาของเขาว่า “โอยหัวของฉัน หัวของฉัน” บิดาจึงสั่งคนใช้ของเขาว่า “อุ้มเขาไปหาแม่ไป” ²⁰ และเมื่อเขาอุ้มมาให้มารดาของเด็ก เด็กนั้นก็นั่งอยู่บนตักมารดาจนเที่ยงวัน แล้วก็สิ้นชีวิต ²¹ นางจึงอุ้มขึ้นไปวางไว้บนที่นอนของคนแห่งพระเจ้า และปิดประตูเสียแล้วไปข้างนอก ²² นางก็ไปเรียกสามีของนางกล่าวว่า “ขอส่งคนใช้คนหนึ่งกับลาตัวหนึ่งมาให้ฉัน เพื่อฉันจะได้รีบไปหาคนแห่งพระเจ้า และกลับมาอีก” ²³ และเขาถามว่า “จะไปหาท่านทำไมในวันนี้ ไม่ใช่วันขึ้นค่ำหรือวันสะบาโต” นางตอบว่า “ก็ติดอยู่แล้ว” ²⁴ นางก็ผูกอานลาและสั่งคนใช้ของนางว่า “จงเร่งลาไปเร็วๆ อย่านำให้ผีเท้าหย่อนลงได้นอกจากฉันสั่ง” ²⁵ แล้วนางก็ออกเดิน และมาถึงคนแห่งพระเจ้าที่ภูเขาคารเมล อยู่มาเมื่อคนแห่งพระเจ้าเห็นนางมาแต่ไกล ท่านก็พูดกับเกหะซีคนใช้ของท่านว่า “ดูเถิด หญิงชาวชูเนมมาข้างโน้น” ²⁶ จงวิ่งไปรับนางทันที และกล่าวแก่นางว่า ‘นางสบายดีหรือ สามีสบายดีหรือ เด็กสบายดีหรือ’” และนางได้ตอบว่า “สบายดีค่ะ” ²⁷ และเมื่อนางมายังภูเขายังถึงคนแห่งพระเจ้าแล้ว นางก็เข้าไปกอดเท้าของท่าน เกหะซีจึง

เข้ามาจะจับนางออกไป แต่คนแห่งพระเจ้าบอกว่่า “ปล่อยเขาเถอะ เพราะนางมีใจทุกข์หนัก และพระเยโฮวาห์ทรงซ่อนเรื่องนี้จากฉัน หาได้ตรัสสำแดงแก่ฉันไม่” ²⁸ แล้วนางจึงเรียนว่่า “ดิฉันขอบุตรชายจากเจ้านายของดิฉันหรือคะ ดิฉันไม่ได้เรียนหรือว่่า อย่าลวงดิฉันเลย” ²⁹ ท่านจึงสั่งเกหะซีว่่า “คาดเอวของเจ้าเข้า และถือไม้เท้าของเราและไปเถอะ ถ้าเจ้าพบใคร อย่าสวัสดีกับเขา และถ้าใครสวัสดีกับเจ้าก็อย่าตอบ และจงวางไม้เท้าของเรากับหน้าของเด็กนั้น” ³⁰ แล้วมารดาของเด็กนั้นเรียนว่่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และตัวท่านเอง มีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ดิฉันจะไม่พรากจากท่านไป” ดังนั้นท่านจึงลุกขึ้นตามนางไป ³¹ เกหะซีได้ลวงหน้าไปก่อนและวางไม้เท้าบนหน้าของเด็กนั้น แต่ไม่มีเสียงหรืออาการเป็น เขาจึงกลับมาพบท่านและเรียนท่านว่่า “เด็กนั้นยังไม่ตื่น” ³² เมื่อเอลีซาเข้ามาในเรือน ดูเถิด ท่านเห็นเด็กนอนตายอยู่บนเตียงของท่าน ³³ ท่านจึงเข้าไปข้างในปิดประตูให้ทั้งสองอยู่ข้างในและได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ ³⁴ แล้วท่านขึ้นไปนอนทับเด็กให้ปากทับปาก ตาทับตา และมือทับมือ และเมื่อท่านเหยียดตัวของท่านบนเด็ก เนื้อของเด็กนั้นก็อุ่นขึ้นมา ³⁵ แล้วท่านก็ลุกขึ้นอีกเดินไปเดินมาในเรือนนั้นครั้งหนึ่ง แล้วขึ้นไปเหยียดตัวของท่านบนเขา เด็กนั้นก็จามเจ็ดครั้ง และเด็กนั้นก็ลืมตาของตน ³⁶ แล้วท่านก็เรียกเกหะซีมาสั่งว่่า “ไปเรียกหญิงชาวชูเนมคนนี้มา” เขาจึงไปเรียกนาง และเมื่อนางมาถึงท่านแล้วท่านว่่า “จงอุ้มบุตรชายของเจ้าขึ้นเถิด” ³⁷ นางจึงเข้ามาชบหน้าลงที่เท้าของท่านกราบลงถึงดิน แล้วนางก็อุ้มบุตรชายของนางขึ้นออกไปข้างนอก

เอลีซาชำระอาหารที่มีพิษ

³⁸ เอลีซามาถึงกิลกาลอีก เมื่อแผ่นดินเกิดกันดารอาหาร และเมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์นั่งอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็บอกกับคนใช้ของท่านว่า “จงตั้งหม้อลูกใหญ่และต้มข้าวให้แก่เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์” ³⁹ คนหนึ่งในพรรคออกไปเก็บผักที่ในทุ่งนา และพบไม้เถาป่าเถาหนึ่ง เขาเก็บได้นำเต้าป่าจนเต็มตัก กลับมาหั่นใส่ในหม้อข้าวต้มโดยไม่ทราบว่าเป็นผลอะไร ⁴⁰ เขาก็เทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน ต่อมาขณะที่เขากำลังรับประทานข้าวต้มอยู่นั้น เขาร้องขึ้นว่า “โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า มีความตายอยู่ในหม้อนี้” และเขาก็รับประทานกันไม่ได้ ⁴¹ ท่านก็ว่า “จงเอาแป้งมา” ท่านก็ใส่แป้งลงในหม้อ และบอกว่า “จงเทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน” และไม่มีอันตรายอยู่ในหม้อนั้น

เอลีซาเลี้ยงหนึ่งร้อยคนอย่างอัศจรรย์

⁴² มีชาย คน หนึ่ง มา จาก บ้าน นบาอัล ซา ลี ซาห์ นำ ของ มา ให้ คน แห่ง พระเจ้า มีขนมปัง เป็น ผล แรก คือ ขนม ข้าว บาร์เลย์ยีสีก้อน และ รวง ข้าว ใหม่ใส่กระสอบ ของ เขา มา และ เอลีซาว่า “จงให้แก่คน เหล่า นั้น รับประทาน” ⁴³ แต่คนใช้คน นี้ ตอบ ว่า “ข้าพเจ้าจะตั้งอาหารเท่านี้ให้คน หนึ่งร้อยรับประทานได้อย่างไร” ท่านจึงสั่งข้าว่า “จงให้คน เหล่า นั้น รับประทานเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งตั้งนี้ว่า ‘เขาทั้งหลายจะได้รับประทานและยังเหลืออีก’ ” ⁴⁴ เขาจึง ตั้งอาหารไว้ต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายก็รับประทาน และยังเหลืออยู่จริงตามพระวามะของพระเยโฮวาห์

5

นาอามานชาวซีเรียได้รับการรักษาให้หาย

¹ นา อา มาน ผู้ บัญชาการ กองทัพ ของ กษัตริย์ ประเทศ ซีเรีย เป็นคนสำคัญมากของกษัตริย์ เป็นคนมีเกียรติ เพราะ

ว่าพระเยโฮวาห์ทรงนำชัยชนะมายังซีเรียโดยท่านนี้ ท่านเป็นวีรบุรุษด้วย แต่ท่านเป็นโรคเรื้อน² ฝ่ายคนซีเรียยกพวกไป ปล้นครั้งหนึ่งนั้น ได้จับเด็กหญิงคนหนึ่ง มาจากแผ่นดินอิสราเอลมาเป็นเชลย และเธอมาปรนนิบัติภรรยาของนาอามาน³ เธอได้เรียนนายผู้หญิงของเธอว่า “อยากให้อ่านาย ของดิฉัน ไปอยู่กับ ผู้พยากรณ์ผู้ซึ่ง อยู่ใน สะมาเรีย ท่านจะได้รักษาโรคเรื้อนของเจ้านายเสียให้หาย”⁴ นาอามานจึง ไปทูล กษัตริย์เจ้านายของท่านว่า “สาวใช้จากแผ่นดินอิสราเอล พูดว่า อย่างนั้นๆ”⁵ กษัตริย์แห่งซีเรียตรัสว่า “จงไปเถิด เราจะส่งสาร ไปยัง กษัตริย์แห่งอิสราเอล” แล้วท่านก็ไป นำเงินหนักสิบ ตะลันต์ ทองคำหนักหก พัน เซ เซล และ เสื้อ สิบ ชุด ไป ด้วย⁶ และท่านก็นำสาร ไป ยัง กษัตริย์แห่งอิสราเอล ใจความว่า “เมื่อ สารนี้มาถึงท่าน ดูเถิด ข้าพเจ้าได้ส่งนาอามานข้าราชการของข้าพเจ้ามา เพื่อขอให้ท่านรักษาเขาให้หายจากโรคเรื้อน”⁷ และอยู่มาเมื่อ กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงอ่านสารนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรง ฉีกฉลองพระองค์ ตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้า ซึ่งจะให้ตาย และให้มีชีวิตหรือ ชายคน นี้จึงส่งสารมาให้เรารักษา คนหนึ่ง ที่เป็น โรคเรื้อน ขอใคร่ครวญ ดูเถิดว่า เขาแสวงหา เหตุ พิพาท กับเราอย่างไร”⁸ แต่เมื่อ เอลีซาคน แห่ง พระเจ้า ได้ ยินว่า กษัตริย์แห่งอิสราเอล ได้ ทรง ฉีกฉลองพระองค์ จึงใช้คนไปทูล กษัตริย์ว่า “ไฉนพระองค์จึงทรงฉีกฉลองพระองค์ของพระองค์เสีย ขอให้เขามาหาข้าพระองค์เถิด เพื่อเขาจะได้ ทราบว่า มีผู้พยากรณ์คนหนึ่ง ในอิสราเอล”⁹ นาอามานจึงมาพร้อมกับบรรดาม้าและรถรบของท่าน มาหยุดอยู่ที่ประตูเรือนของเอลีซา¹⁰ เอลีซาก็ส่ง ผู้ถือสาร มาเรียนท่านว่า “ขอจงไปชำระตัวในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ด ครั้ง และเนื้อของท่านจะกลับ คินเป็นอย่าง

เต็ม และท่านจะสะอาด”¹¹ แต่นาอามานก็โกรธและไปเสีย บ่นว่า “ดูเถิด ข้าคิดว่า เขาจะออกมาหาข้าเป็นแน่ และมายืนอยู่และออกพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา แล้วโบกมือเหนือที่นั่นให้โรคเหือดหาย”¹² อาบานาและฟารปาร์แม่น้ำเมืองดามัสกัสไม่ดีกว่าบรรดาลำน้ำแห่งอิสราเอลตอกหรือ ข้าจะชำระตัวในแม่น้ำเหล่านั้นและจะสะอาดไม่ได้หรือ” ท่านจึงหันตัวแล้วไปเสียด้วยความเดือดดาล¹³ แต่พวกข้าราชการของท่านเข้ามาใกล้และเรียนท่านว่า “คุณพ่อของข้าพเจ้า ถ้าท่านผู้พยากรณ์จะสั่งให้ท่านกระทำการใหญ่โตประการหนึ่ง ท่านจะไม่กระทำหรือ ถ้าเช่นนั้นเมื่อท่านผู้พยากรณ์กล่าวแก่ท่านว่า ‘จงไปล้างและสะอาดเถิด’ ควรท่านจะทำยิ่งขึ้นเท่าใด”¹⁴ ท่านจึงลงไปจุ่มตัวเจ็ดครั้งในแม่น้ำจอร์แดนตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า และเนื้อของท่านก็กลับคืนเป็นอย่างเนื้อเด็กเล็กๆ และท่านก็สะอาด¹⁵ แล้วท่านจึงกลับไปยังคนแห่งพระเจ้าทั้งตัวท่านและพรรคพวกของท่าน และท่านมายืนอยู่ข้างหน้าเอลีซา และท่านกล่าวว่า “ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า ไม่มีพระเจ้าทั่วไปในโลก นอกจาก ที่ในอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านรับของกำนัลสักอย่างหนึ่งจากผู้รับใช้ของท่านเถิด”¹⁶ แต่ท่านตอบว่า “พระเยโฮวาห์ซึ่งข้าพเจ้าปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่รับสิ่งใดเลย ฉะนั้น” และท่านก็ได้ชักชวนให้รับไว้แต่เอลีซาได้ปฏิเสธ¹⁷ แล้วนาอามานจึงกล่าวว่า “มิฉะนั้นขอท่านได้โปรดให้ดินบรทุกล่อสักสองตัวให้แก่ผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะตั้งแต่นี้ไปผู้รับใช้ของท่านจะไม่ถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชาแต่พระอื่น แต่จะถวายแต่พระเยโฮวาห์เท่านั้น”¹⁸ ในเรื่องนี้ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่าน ในเมื่อนายของข้าพเจ้าไปในนิเวศ

ของพระริมโมนเพื่อจะนมัสการที่นั่น ทรงพึงอยู่ที่มือของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะต้องโน้มค่านับในนิเวศของพระริมโมน เมื่อข้าพเจ้าโน้มตัวลงในนิเวศของพระริมโมนนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่านในกรณีนี้”¹⁹ เอลีซาจึงตอบท่านว่า “จงไปโดยสันติภาพเถิด” แต่เมื่อนาอามาออกไปได้ไม่ไกลนัก

ความบาปและการทำโทษของเกหะซี

²⁰ เกหะซีคนใช้ของเอลีซาคนแห่งพระเจ้าคิดว่า “ดูเถิด นายของข้าพเจ้าไม่ยอมรับจากมือของนาอามาคนซีเรีย ซึ่งของที่ท่านนำมา พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้า จะ รุ่ง ตาม ไป เอา มา จาก เขา บ้าง”²¹ เกหะซี จึง ตาม นาอามา ไป และเมื่อ นาอามา แล เห็นว่ามี คน รุ่ง ตาม ท่าน มา ท่าน ก็ ลง จาก รถ รับ ต้อนรับ เขา พูดยุว่า “ทุกอย่าง เรียบร้อย ดี หรือ”²² เขา ตอบ ว่า “ เรียบร้อย ดี นายของ ข้าพเจ้า ใช้ ข้าพเจ้า มา กล่าว ว่า ‘ดูเถิด มี ชาย หนุ่ม สอง คน ใน เหล่า ศิษย์ แห่ง ผู้ พยากรณ์ มา จาก แดน เทือก เขา เอเฟราอิม ขอ ท่าน โปรด ให้ เงิน แก่ เขา ทั้ง หลาย สัก หนึ่ง ตะลันต์ และ เสื่อ สัก สอง ชุด ’ ”²³ และ นาอามา กล่าว ว่า “ขอ โปรด รับ ไป สอง ตะลันต์เถิด” ท่าน ก็ เชิญ ขวน เขา และ เอา เงิน สอง ตะลันต์ ใส่ กระสอบ ผูก ไว้ พร้อมกับ เสื่อ สอง ตัว ให้ คน ใช้ สอง คน แยก ไป เขาก็ แยก เดิน ขึ้น หน้า เกหะซี มา²⁴ เมื่อ เขา มา ถึง ภูเขา เกหะซี ก็ รับ มา จาก มือ ของ เขา ทั้ง สอง เอา ไป เก็บ ไว้ ใน เรือน และ ให้ คน เหล่า นั้น กลับ เขา ทั้ง สอง ก็ จาก ไป²⁵ เกหะซี ก็ เข้า ไป ยืน อยู่ ต่อ หน้า นาย ของ ตน และ เอลีซา ถาม เขา ว่า “เกหะซี เจ้า ไป ไหน มา” เขา ตอบ ว่า “ผู้รับใช้ ของ ท่าน ไม่ได้ ไป ไหน”²⁶ แต่ ท่าน กล่าว แก่ เขา ว่า “เมื่อ ชาย คน นั้น หัน มา จาก รถ รับ ต้อนรับ เจ้า นั้น จิตใจ ของ เรา มิ ได้ ไป กับ เจ้า ดอก หรือ นั้น เป็น เวลา ควร ที่ จะ รับ เงิน รับ เสื่อ ผ้า สวน ต้น มะกอก เทศ

และสวนองุ่น แกะและวัว และคนใช้ชายหญิงหรือ ²⁷ ฉะนั้นโรคเรื้อนของนาอามาจะติดอยู่ที่เจ้าและที่เชื้อสายของเจ้าเป็นนิตย์” เขาก็ออกไปจากหน้าท่านเป็นโรคเรื้อนขาวอย่างหิมะ

6

เอลีซาเอาหัวขวานกลับคืน

¹ ฝ่าย เหลา คิษย์แห่งผู้พยากรณ์กล่าว วกับ เอลีซาว่า “ดูเถิด สถาน ที่ซึ่ง ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย อยู่ใต้ความ ดูแล ของ ท่านนั้นก็เล็กเกินไป ไม่พอแก่พวกเรา ² ขอให้เราไปที่แม่น้ำจอร์แดน ต่างคนต่างเอาไม้ท่อนหนึ่งมาสร้างที่อาศัยของเราที่นั่น” และท่านตอบว่า “ไปเถอะ” ³ แล้วคนหนึ่งกล่าวว่า “ขอท่านโปรดไปกับผู้รับใช้ของท่านด้วย” และท่านก็ตอบว่า “ข้าจะไป” ⁴ ท่านก็ไปกับเขาทั้งหลาย และเมื่อเขามาถึงแม่น้ำจอร์แดน เขาก็โค่นต้นไม้ ⁵ ขณะที่คนหนึ่งฟันไม้อยู่ หัวขวานของเขาตกลงไปในน้ำ และเขาร้องขึ้นว่า “อนิจจายนายครับ ขวานนั้นผมขอยืมเขามา” ⁶ แล้วคนแห่งพระเจ้าถามว่า “ขวานนั้นตกที่ไหน” เมื่อเขาชี้ที่ให้ท่านแล้ว ท่านก็ตัดไม้อันหนึ่งทิ้งลงไปที่นั่น ทำให้ขวานเหล็กนั้นลอยขึ้นมา ⁷ และท่านบอกว่า “หยิบขึ้นมาซิ” เขาก็เอื้อมมือไปหยิบขึ้นมา

เอลีซาให้กษัตริย์แห่งอิสราเอลทราบถึงแผนการของเบนฮาดีด

⁸ ฝ่าย ยกษัตริย์แห่ง ซิเรีย รบ พุ่งกับ อิสราเอล พระองค์ปรึกษา กับ ข้าราชการ ของ พระองค์ว่า “เราจะตั้งค่ายของเรานี่” ⁹ แต่คนแห่งพระเจ้าส่งข่าวไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ขอพระองค์ทรงระวังอย่าผ่านมานั้น เพราะคนซิเรียกำลังยกลงไปที่นั่น” ¹⁰ และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงใช้ให้ไปยังสถาน ที่ ซึ่ง คน แห่ง พระเจ้า บอก และ เตือน ให้

พระองค์จึง ทรง ระวัง ตัว ได้ที่นั่นมิใช่เพียง ครั้ง สอง ครั้ง ¹¹ กษัตริย์แห่งซีเรียก็ไม่สบาย พระทัย มาก เพราะ เรื่อง นี้ พระองค์จึง ทรง เรียก ข้า ราช กา รมาตรัสว่า “พวก ท่าน จะ ไม่ บอก เรา หรือ ว่า คน ไต ใน พวก เรา ที่อยู่ฝ่าย กษัตริย์แห่งอิสราเอล” ¹² ข้าราชกา รคนหนึ่งของพระองค์ ทูลว่า “โอ ข้า แต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใด พระเจ้า ข้า แต่เอ ลี ชา ผู้พยากรณ์ซึ่ง อยู่ ใน อิสราเอล ทูล บรรดา ถ้อยคำ ซึ่ง พระองค์ ตรัส ใน ห้อง บรรทม ของ พระองค์แก่กษัตริย์แห่งอิสราเอล”

เอลีชาอยู่ในโดธาน

¹³ พระองค์จึง ตรัสว่า “จงไปหาดูว่า เขาอยู่ที่ไหน เพื่อเรา จะ ใช้ คน ไป จับ เขามา” มีคนทูล พระองค์ว่า “ดูเถิด เขาอยู่ ในโดธาน” ¹⁴ พระองค์จึงทรงส่งม้า รถรบ และกองทัพใหญ่ เขาไปกันในกลางคืนและล้อมเมืองนั้นไว้ ¹⁵ เมื่อคนใช้ของ คนแห่งพระเจ้าตื่นขึ้นเวลาเช้าตรู่และออกไป ดูเถิด กองทัพ พร้อมกับม้าและรถรบก็ล้อมเมืองไว้ และคนใช้นั้นบอกท่าน ว่า “อนิจจา นายของข้าพเจ้า เราจะทำอย่างไรดี” ¹⁶ ท่าน ตอบว่า “อย่ากลัวเลย เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา” ¹⁷ แล้วเอลีชาก็อธิษฐานว่า “ข้า แต่พระเยโฮวาห์ ขอทรง เบิกตาของเขาเพื่อเขาจะได้เห็น” และพระเยโฮวาห์ทรงเบิก ตาของชายหนุ่มคนนั้น และเขาก็ได้เห็นและดูเถิด ที่ภูเขาก็ เต็มไปด้วยม้า และรถรบเพลิงอยู่รอบเอลีชา

เอลีชานำทหารซีเรียที่ตาบอดไปยังกรุงสะมาเรีย

¹⁸ และเมื่อ คนซีเรียลง มารบกับท่าน เอลีชาก็อธิษฐาน ต่อพระเยโฮวาห์ว่า “ขอทรงโปรดให้คนเหล่านี้ตาบอดไป เสีย” พระองค์จึงทรงให้เขาทั้งหลายตาบอดไปตามคำของ เอลีชา ¹⁹ และเอลีชาบอกคนเหล่านั้นว่า “ไม่ใช่ทางนี้ และ

ไม่ใช่เมืองนี้ จึงตามเข้ามา และข้าจะพาไปยังคนนั้นซึ่งเจ้า แสวงหา” และท่านก็พาเขาไปกรุงสะมาเรีย ²⁰ และอยู่มา พอเข้าไปในกรุงสะมาเรีย เอลีซาก็ทูลว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาท் ขอทรงเบิกตาของคนเหล่านี้ เพื่อเขาจะเห็นได้” พระเยโฮวาท்จึงทรงเบิกตาของเขาทั้งหลายและเขาทั้งหลายก็เห็น และดูเถิด เขามาอยู่กลางกรุงสะมาเรีย ²¹ และเมื่อ กษัตริย์แห่งอิสราเอลเห็นเขาเข้า จึงตรัสแก่เอลีซาว่า “บิดา ของข้าพเจ้า จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ จะให้ข้าพเจ้า ฆ่าเขาเสียหรือ” ²² ท่านก็ทูลตอบว่า “ขอพระองค์อย่าทรง ประหารเขาเสีย พระองค์จะประหารคนที่จับมาเป็นเชลย เสียด้วยดาบและด้วยธนูของพระองค์หรือ ขอทรงโปรดจัด อาหาร และน้ำ ต่อหน้าเขา เพื่อให้เขาได้รับประทาน และดื่ม แล้วปล่อยให้เขาไปหาเจ้านายของเขาเถิด” ²³ พระองค์จึง ทรงจัดการเลี้ยงใหญ่ให้เขา และเมื่อเขาได้กินและดื่มแล้วก็ ทรงปล่อยเขาไป และเขาทั้งหลายได้กลับไปหาเจ้านายของ ตน และพวกซีเรียมิได้มาปล้นในแผ่นดินอิสราเอลอีกเลย

กองทัพซีเรียล้อมกรุงสะมาเรีย

²⁴ และอยู่มาภายหลังเบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงจัด กองทัพทั้งสิ้นของพระองค์แล้ว ได้เสด็จขึ้นไป ล้อมกรุงสะ มาเรีย ²⁵ มีการกัณดารอาหารอย่างหนักในสะมาเรีย และ ดูเถิด ขณะเมื่อเขาล้อมอยู่จนหัวลาตัวหนึ่งเขาขายกันเป็น เงิน แปด ลิบ เซเซล และ มูล นกเขา ครั้ง ลิตร เป็น เงิน ห้า เซเซล ²⁶ ขณะที่กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงผ่านไปบนกำแพง มีผู้หญิงคนหนึ่งร้องทูลพระองค์ว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้า นายของข้าพระองค์ ขอทรงช่วย” ²⁷ พระองค์ตรัสว่า “ถ้า พระเยโฮวาท்มิได้ทรงช่วยเจ้า เราจะช่วยเจ้าได้จากไหน จากลานนวดข้าวหรือจากบ่อย่ำองุ่นหรือ” ²⁸ และกษัตริย์ ทรงถามนางว่า “เจ้าเป็นอะไรไป” นางทูลตอบว่า “หญิงคน

นี่บอกข้าพระองค์ว่า ‘เอาลูกชายของเจ้ามาให้เรากินเสียวันนี้เถิด และเราจะกินลูกชายของฉันทันวันพรุ่งนี้’²⁹ เราจึงต้มลูกชายของข้าพระองค์และกิน และรุ่งขึ้นข้าพระองค์ก็พูดกับนางว่า ‘เอาลูกชายของเจ้ามา เพื่อเราจะกินเสีย’ และนางก็ซ่อนลูกชายของนางเสีย”³⁰ และต่อมาเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินถ้อยคำของหญิงนั้น พระองค์ก็ฉีกฉลองพระองค์ พระองค์กำลัง ดำเนิน อยู่ บน กำแพง ประชาชน ก็มอง ดู ดูเถิด พระองค์ทรง ฉลองพระองค์ ผ้ากระสอบอยู่แนบเนื้อ³¹ และพระองค์ ตรัสว่า “ถ้า ศิระษะของ เอลีซาบุตรซาฟัท ยังอยู่บน เขา ในวันนี้ ก็ขอพระเจ้าทรง ลงโทษแก่เรา และให้หนักยิ่งกว่า”

เยโฮรัมหาโอกาสฆ่าเอลีซา

³² แต่เอลีซานั่ง อยู่ ใน บ้าน ของ ท่าน และ พวกผู้ใหญ่ก็นั่ง อยู่ด้วย กษัตริย์ทรงใช้ คน มา จาก ต่อ เบื้อง พระพักตร์พระองค์ แต่ก่อนที่ผู้สื่อสารจะมาถึง เอลีซาก็พูดกับพวกผู้ใหญ่ว่า “ท่านทั้งหลายเห็นหรือไม่เล่า ที่บุตรชายของฆาตกร คนนี้ใช้คนมาเอา ศิระษะของ ข้าพเจ้า ดูเถิด เมื่อผู้สื่อสารมา จงปิดประตู และยึดประตูให้แน่นกันเขาไว้ เสียงเท้าของนายของเขาตามเขามามีใช่หรือ”³³ ขณะที่ท่านยังพูดกับเขาทั้งหลายอยู่ ดูเถิด ผู้สื่อสาร ลง มาหาท่าน และบอกว่า “ดูเถิด เหตุร้ายนี้มาจากพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะรอคอยพระเยโฮวาห์อีกทำไม”

7

เอลีซาพยากรณ์ว่าจะมีอาหารพอ

¹ แต่เอลีซาบอกว่า “ขอฟังพระวอนะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้อยอดแบ่ง

ถึงหนึ่งเขาจะขายกันหนึ่งเซเซล และข้าวบาร์เลย์สองถึงเซเซล ที่ประตูเมืองสะมาเรีย”² แล้วนายทหารคนสนิทของกษัตริย์ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า “ดูเถิด ถ้าแม่พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเป็นขึ้นได้หรือ” แต่ท่านบอกว่า “ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเอง แต่จะไม่ได้กิน”³ มีคนโรคเรื้อนสี่คนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง เขาพูดกันว่า “เราจะนั่งที่นั่นจนตายทำไมเล่า⁴ ถ้าเราว่า ‘ให้เราเข้าไปในเมือง’ การกัณดารอาหารก็อยู่ในเมือง และเราก็จะตายที่นั่น และถ้าเรานั่งที่นี่เราก็ตายเหมือนกัน ฉะนั้นบัดนี้จงมาเถิด ให้เราเข้าไปในกองทัพของคนซีเรีย ถ้าเขาไว้ชีวิตของเรา เราก็จะรอดตาย ถ้าเขาฆ่าเรา ก็ได้แต่ตายเท่านั้นเอง”

พระเจ้าทรงทำให้คนซีเรียดกใจแล้วหนีไป

⁵ ดังนั้นเขาจึงลุกขึ้นในเวลาโพล้เพล้เพื่อจะไปยังค่ายของคนซีเรีย แต่เมื่อเขามาถึงริมค่ายของคนซีเรียแล้ว ดูเถิด ไม่มีใครที่นั่นสักคน⁶ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำให้กองทัพของคนซีเรียได้ยินเสียงรกรบ เสียงม้า และเสียงกองทัพใหญ่ เขาจึงพูดกันและกันว่า “ดูเถิด กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้จ้างบรรดากษัตริย์แห่งคนฮิตไทต์ และบรรดากษัตริย์แห่งอียิปต์มารบเราแล้ว”⁷ เขาจึงลุกขึ้นหนีไปในเวลาโพล้เพล้ และทิ้งเต็นท์ ม้าและลาของเขา ทั้งค่ายไว้อย่างนั้นเอง และหนีไปเอาชีวิตรอด⁸ และเมื่อคนโรคเรื้อนเหล่านี้มาถึงที่ริมค่าย เขาก็เข้าไปในเต็นท์หนึ่งกินและดื่ม และขนเงิน ทองคำและเสื้อผ้าเอาไปซ่อนไว้ แล้วเขาก็กลับมาเข้าไปในอีกเต็นท์หนึ่งขนเอาข้าวของออกไปจากที่นั่นด้วยเอาไปซ่อนไว้⁹ แล้วเขาพูดกันและกันว่า “เราทำไม่ถูกเสียแล้ว วันนี้เป็นวันข่าวดี ถ้าเรานั่งอยู่และคอยจนแสงอรุณขึ้นโทษจะตกอยู่กับเรา เพราะฉะนั้นบัดนี้มา

เกิด ให้เราไปบอกยังสำนักพระราชวัง” ¹⁰ เขาจึงมาเรียก นายประตูเมือง และบอกเรื่องราวแก่เขาว่า “เรามายังค่าย ของคนซีเรีย และดูเถิด เราไม่เห็นใครและไม่ได้ยินเสียงผู้ ไต่ที่นั่น มีแต่ม้าผูกอยู่ และลาผูกอยู่ และเต็นท์ตั้งอยู่อย่าง นั้นเอง” ¹¹ แล้วเขาบอกแก่เหล่านายประตู และพวกเขาก็ บอกกันไปถึงสำนักพระราชวัง ¹² กษัตริย์ก็ทรงตื่นบรรทม ในกลางคืน และตรัสกับข้าราชการว่า “เราจะบอกให้ว่าคน ซีเรียเตรียมสู้รบเราอย่างไร เขาทั้งหลายรู้ที่อยู่ว่าเราหิว เขา จึงออกไปซ่อนตัวอยู่นอกค่ายที่กลางทุ่งคิดว่า ‘เมื่อเขาออก มาจากในเมืองเราจะจับเขาทั้งเป็น แล้วจะเข้าไปในเมือง’ ” ¹³ และข้าราชการ คนหนึ่ง ทูลว่า “ขอรับสั่งให้ คน เอา ม้า ที่เหลืออยู่ในเมืองสักห้าตัว (ดูเถิด บางทีม้าเหล่านั้นจะยัง เป็นอยู่อย่างคนอิสราเอลที่เหลืออยู่ในเมือง หรือดูเถิด จะ เป็นอย่างคนอิสราเอลที่ได้พินาศแล้วก็ข้างเถิด) ขอให้เรา ส่งคนไปดู” ¹⁴ เขาจึงเอาม้ากับรถรบสองคัน และกษัตริย์ ทรงสั่งให้ไปติดตามกองทัพของคนซีเรีย ตรัสว่า “จงไปดู” ¹⁵ เขาทั้งหลายจึงติดตามไปจนถึงแม่น้ำจอร์แดน และดูเถิด ตลอดทางมีเสื้อผ้าและเครื่องใช้ ซึ่งคนซีเรียทิ้งเมื่อเขาริบ หนีไป ผู้สื่อสารก็กลับมาทูลกษัตริย์

คำพยากรณ์เรื่องอาหารสำเร็จ

¹⁶ แล้วประชาชนก็ยกออกไปปล้นเต็นท์ทั้งหลายของคน ซีเรีย ยอดแบ่งจึงขายกันถึง ละเซ เชล และชาว บาร์เลเย สอง ถึง เซ เชล ตามพระวณะของพระ เย โสวาร์ ¹⁷ ฝ่าย กษัตริย์ ทรง แต่ง ตั้ง นายทหาร คนสนิท ให้เป็นนาย ประตู และประชาชนก็เหยียบไปบนเขาตรงประตู เขาจึงสิ้นชีวิต ตามซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้กล่าวไว้ในวันเมื่อกษัตริย์เสด็จ ลง มา หา ท่าน ¹⁸ และ เป็น ไป ตาม ที่ คน แห่ง พระเจ้า ได้

ทูล กษัตริย์ว่า “ข้าว บาร์เลย์ สอง ถึง ชายหนึ่ง เซ เซล และ ยอด แบ่งหนึ่ง ถึงหนึ่ง เซ เซล ประมาณเวลานี้ ในวัน พรุ่งนี้ที่ประตูเมืองสะมาเรีย”¹⁹ และนายทหารคนสนิทก็ได้ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า “ดูเถิด ถ้าแม่พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเป็นขึ้นได้หรือ” และท่านได้ตอบว่า “ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเองแต่จะไม่ได้กิน”²⁰ และอยู่มาก็บังเกิดเป็นดังนั้นแก่เขา เพราะประชาชนเหยียบไปบนเขาที่ประตูเมืองและเขาก็ได้สิ้นชีวิต

8

เอลีซาพยากรณ์ถึงการกัณดารอาหารเจ็ดปี

¹ ฝ่ายเอลีซาได้บอกหญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายของนางกลับคืนชีวิตมาว่า “จงลุกขึ้นและออกไปทั้ง ครัว เรือนของเจ้า ไปอาศัยอยู่ที่ไคซึ่งเจ้าจะอาศัยอยู่ได้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเรียกให้เกิดการกัณดารอาหาร และจะเป็นแก่แผ่นดินนี้เจ็ดปี”² หญิงคนนั้นก็ลุกขึ้นกระทำตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า นางยกออกไปทั้ง ครัว เรือนของนาง ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตียเจ็ดปี³ และอยู่มาเมื่อสิ้นเจ็ดปีแล้ว หญิงคนนั้นก็กลับ มา จาก แผ่นดิน ฟิลิสเตีย และได้ออกไปทูลอุทธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน⁴ ฝ่ายกษัตริย์กำลังตรัสกับเกหะซีคนใช้ของคนแห่งพระเจ้าอยู่ว่า “จงบอกเราถึงบรรดามหกิจที่เอลีซาได้กระทำ”⁵ และอยู่มาเมื่อเขากำลังทูลกษัตริย์ถึงเรื่องที่เอลีซาได้เรียกชีวิตของศพคนหนึ่งกลับคืนมา ดูเถิด ผู้หญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายกลับคืนชีวิตมาได้อุทธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน และเกหะซีทูลว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้า

นายของข้าพพระองค์ นี่เป็นนางคนนั้น และคนนี้แหละเป็นบุตรชายของนาง ซึ่งเอลีซาได้ให้กลับคืนชีวิตมา”⁶ และเมื่อ กษัตริย์ตรัสถามหญิงคนนั้น นางก็ทูลเรื่องถวายพระองค์ กษัตริย์จึงทรงตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งให้แก่นางรับสั่งว่า “จงจัดการคืนทุกสิ่งที่เป็นของของนาง พร้อมทั้งพืชผลของนางนั้น ตั้งแต่วันที่นางออกจากแผ่นดินมาจนถึงบัดนี้”

เอลีซาพยากรณ์ถึงการครอบครองของฮาซาเอลเหนือซีเรีย

⁷ ฝ่ายเอลีซามายังดามัสกัส เบนฮาตัดกษัตริย์แห่งซีเรีย ทรงประชวร และเมื่อมีคนทูลว่า “คนแห่งพระเจ้ามาที่นี่”⁸ กษัตริย์ตรัสกับฮาซาเอลว่า “จงนำของกำนัลไปพบคนแห่งพระเจ้า ให้ทูลถามพระเยโฮวาห์โดยท่านว่า ‘ข้าพเจ้าจะหายป่วยไหม’”⁹ ฮาซาเอลจึงไปพบท่านนำของกำนัลไปด้วย คือสินค้าย่างดีทุกอย่างของเมืองดามัสกัสจูดูฐต่าง สีสืบตัว เมื่อเขามายืนอยู่ต่อหน้าท่าน เขากล่าวว่า “บุตรของท่านคือเบนฮาตัด กษัตริย์แห่งซีเรีย ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่าน กล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าจะหายป่วยหรือ’”¹⁰ และเอลีซาตอบเขาว่า “จงไปทูลพระองค์ว่า ‘พระองค์จะทรงหายประชวรแน่’ แต่พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระองค์จะสิ้นพระชนม์แน่”¹¹ และท่านก็เพ่งหน้าจ้องมองเขาแน่นิ่งจนเขาอายุ และคนแห่งพระเจื่อก็ร้องให้¹² และฮาซาเอลถามว่า “เหตุใดเจ้านายของข้าพเจ้าจึงร้องให้” ท่านตอบว่า “เพราะข้าพเจ้าทราบถึงเหตุร้ายซึ่งท่านจะกระทำต่อประชาชนอิสราเอล ท่านจะเอาไฟเผาป้อมปราการของเขาเสีย และท่านจะสังหารคนหนุ่มๆ เสียด้วยดาบ และจับเด็กๆ โยนลง และฝ่า ท้องหญิงที่มีครรภ์เสีย”¹³ และฮาซาเอลตอบว่า “ผู้รับใช้ของท่านผู้เป็นแต่เพียงสุนัขเป็นใครเล่า ซึ่งจะกระทำสิ่งใหญ่โตนี้” เอลีซาตอบว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า ท่านจะเป็นกษัตริย์ครอบครอง

ประเทศซีเรีย”¹⁴ และเขาก็ไปจาก เอลีซา มายัง นายของตน ผู้ซึ่งถามเขาว่า “เอลีซาว่าอย่างไร กับ เจ้าบ้าง” และเขาทูลตอบว่า “เขา บอกว่า พระองค์ จะหาย ประชวร แน่”¹⁵ และอยู่มาในวันรุ่งขึ้นเขาก็เอาผ้าปูที่นอนจุ่มน้ำคลุมพระพักตร์พระองค์ไว้ จนพระองค์สิ้นพระชนม์ และฮาซาเอลก็ขึ้นครองแทน

เยโฮรัมกับเยโฮซาฟัทครอบครองเหนือยูดาห์พร้อมกัน (2 พศต 21:5)

¹⁶ ในปีที่เขาแห่ง โยรัม โอรสอาหับ กษัตริย์ของ อิสราเอล เมื่อ เยโฮซาฟัทยังเป็นกษัตริย์ของ ยูดาห์อยู่ เยโฮรัม โอรส เยโฮซาฟัทกษัตริย์ของ ยูดาห์ได้ทรง เริ่ม ครอบ ครอง¹⁷ เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสามสิบสอง พรรษา และพระองค์ ทรง ครอบ ครอง ใน เยรูซาเล็ม แปด ปี¹⁸ และพระองค์ ทรง ดำเนิน ตาม มรรคา ของ บรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล ตาม อย่าง ที่ราชวงศ์อาหับ กระทำ เพราะว่า ธิดาของอาหับ เป็น มเหสี ของ พระองค์ และ พระองค์ ทรง กระทำ ชั่ว ใน สาย พระเนตร ของ พระเยโฮวาร์¹⁹ อย่างไม่ดีพระเยโฮวาร์จะไม่ทรงทำลาย ยูดาห์ เพราะ ทรง เห็น แก่ดาวิด ผู้รับ ใช้ของ พระองค์ เหตุที่พระองค์ได้ตรัสสัญญาว่า จะ ทรง ประทาน ราชบัลลังก์ แก่ดาวิด และ แก่ราชโอรส ของ พระองค์เป็น นิตย์²⁰ ใน รัชกาล ของ พระองค์ เอโดม ได้ กบฏ ออก ห่าง จาก การปกครองของยูดาห์ และตั้ง กษัตริย์ ขึ้น เหนือตน²¹ แล้ว โยรัม ก็ เสด็จพร้อม กับบรรดารถรบ ของพระองค์ ผ่านไป ถึง ศาอิร์ พอกกลางคืนพระองค์ก็ลุกขึ้นโจมตีคนเอโดมซึ่งมาล้อมพระองค์นั้น พร้อมกับผู้บัญชาการรถรบ แล้วกองทัพบัดหนีกลับเต็นท์เสีย²² เอโดมจึงได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ แล้วลิบนาห์ก็ได้กบฏใน

2 พงศ์กษัตริย์ 8:23-27 พงศ์กษัตริย์ 8:29

คราวเดียวกัน ²³ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยรัม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

เยโฮรัมสิ้นพระชนม์ (2 พศต 21:19-20)

²⁴ โยรัมจึงทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอาหัสยาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน ²⁵ ในปีที่สิบสอง แห่งรัชกาลโยรัม โอรสของอาหัสยาห์ กษัตริย์แห่งอิสราเอล อาหัสยาห์โอรสเยโฮรัม กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงเริ่มครอบครอง ²⁶ เมื่ออาหัสยาห์ทรงเริ่มครอบครองนั้น มีพระชนมายุยี่สิบสอง พรรษา และทรงครอบครองในเยรูซาเล็มหนึ่งปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามอาธาเลียยาห์ พระนางเป็นธิดาของอมริกษัตริย์แห่งอิสราเอล ²⁷ พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาราชวงศ์ของอาหัสด้วย และทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดังที่ราชวงศ์ของอาหัสได้กระทำ เพราะทรงเป็นราชบุตรเขยในราชวงศ์ของอาหัส

อาหัสยาห์รวมกับเยโฮรัมในการสู้รบที่ราโมทกิเลอาด (2 พศต 22:5)

²⁸ พระองค์เสด็จกับโยรัมโอรสของอาหัสเพื่อทำสงครามกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียที่ราโมทกิเลอาด และคนซีเรียกระทำให้โยรัมบาดเจ็บ

อาหัสยาห์เสด็จไปเยี่ยมเยโฮรัมที่ยิสเรเอล (2 พศต 22:6)

²⁹ และกษัตริย์โยรัมได้กลับมารักษาพระองค์ที่ยิสเรเอลให้หายบาดเจ็บจากที่คนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ที่รามาห์ เมื่อพระองค์ทรงสู้กันกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย และอาหัสยาห์โอรสของเยโฮรัม กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จ

ลงไปหาโยรัมโอรสของอาหับในอิสเรเอล เพราะว่าพระองค์ทรงประชวร

9

เยชูได้รับการเจิมตั้งให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

¹ แล้ว เอ ลี ชา ผู้พยากรณ์ได้เรียก เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์มา คนหนึ่ง และพูดกับ เขาว่า “จงคาดเอวของเจ้าไว้ ถือน้ำมันขวดนี้ไปที่ราโมทกิเลอาด ² และเมื่อเจ้าไปถึงแล้ว จงมองดูเยชูบุตรเยโฮชาฟัทบุตรนิมิซี จงเข้าไปหาเขา ให้ลุกขึ้นจากหมู่พวกพี่น้อง และนำเขาเข้าไปในห้องชั้นใน ³ แล้วจงเอาน้ำมันในขวดเทลงบนศีรษะของเขา และกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล’ แล้วจงเปิดประตูออกไป อย่ารอช้าอยู่” ⁴ คนหนุ่มนั้นคือคนหนุ่มที่เป็นผู้พยากรณ์จึงไปยังราโมทกิเลอาด ⁵ และเมื่อเขามาถึงดูเถิด บรรดาผู้บังคับบัญชาทหารกำลังประชุมกันอยู่ และเขากล่าวว่า “โอ ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ ข้าพเจ้ามีธุระด่วนมาถึงท่าน” และเยชูพูดว่า “มาหาคนใดในพวกเรา” และเขาว่า “โอ ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ มาหาท่าน” ⁶ ท่านก็ลุกขึ้นเข้าไปในเรือน และคนหนุ่มนั้นก็เทน้ำมันบนศีรษะของท่าน กล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนือประชาชนของพระเยโฮวาห์คือเหนืออิสราเอล ⁷ และเจ้าจงโค่นราชวงศ์ของอาหับนายของเจ้า เพื่อเราจะได้จัดการสนองเยเซเบลเพราะโลหิต ของ บรรดา ผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของ เรา และ เพราะโลหิตของบรรดา ผู้รับใช้ทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ ⁸ เพราะว่าราชวงศ์อาหับทั้งหมดจะต้องพินาศ และเราจะตัดคนที่ปัสสาวะรดกำแพงได้ออกเสียจากอาหับ ทั้งคนที่ยังอยู่และ

เหลืออยู่ในอิสราเอล ⁹ และเราจะกระทำราชวงศ์ของอาหับ ให้เหมือนราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท และเหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรอาหิยาห์ ¹⁰ และสุนัขจะกินเยเซเบลในที่ดินส่วนพระองค์ ณ ยิสเรเอล และจะไม่มีผู้ใดฝังศพพระนาง” แล้วเขาก็เปิดประตูหนีไป

ทหารอิสราเอลยอมรับเยชูเป็นกษัตริย์

¹¹ เมื่อ เยชู ออก มา สู่ พวก ข้าราชการ ของ เจ้า นาย ของ ท่าน คนหนึ่งพูดกับท่านว่า “ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ ทำไม คน บ้า คน นี้ จึง มา หา ท่าน” ท่าน พูดกับ เขา ทั้ง หลาย ว่า “ท่านทั้งหลายรู้จักชายคนนั้นและทราบเขาพูดอะไรแล้ว”

¹² และเขาทั้งหลายว่า “นั่นไม่เป็นความจริง ขอบอกเรา มาเถิด” และท่านว่า “เขาพูดอย่างนี้กับข้าพเจ้าว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งฉันว่า เราเจิมตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล’” ¹³ แล้วทุกคนก็รีบเปลื้องเสื้อผ้าของตนออกวางไว้รองท่านที่ชั้นบันไดซึ่งเปล่าอยู่ และเขาทั้งหลายเป่าแตรและป่าวร้องว่า “เยชูเป็นกษัตริย์”

เยชูฆ่าโยรัม

¹⁴ ดังนี้แหละ เยชูบุตรชายเยโฮซาฟัทบุตรชายนิมซีได้ร่วมกันคิดกบฏต่อโยรัม (ฝ่ายโยรัมพร้อมกับอิสราเอล ทั้งปวงยังระวังป้องกันราโมทกิเลอาดอยู่เพราะเหตุฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย ¹⁵ แต่กษัตริย์โยรัมทรงกลับไปรักษาพระองค์ที่ยิสเรเอล เพราะบาดแผลซึ่งชนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสู้รบกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย) เยชู จึง ตรัสว่า “ถ้า นี้ เป็น ความ ประสงค์ ของ ท่าน ทั้ง หลาย ก็ขออย่าให้ คน หนึ่ง คน ใด เล็ดลอด ออก ไป จาก เมือง เพื่อ บอกข่าว ที่ ยิสเร เอล” ¹⁶ แล้วเยชูก็เสด็จ ทรง รถ

รบ และเสด็จ ไปยัง ยิสเร เอล เพราะโยรัม บรรทม ที่นั่น และอาหัสยาห์ กษัตริย์ แห่งยูดาห์ ได้เสด็จลงมาเยี่ยมโยรัม

17 ฝ่าย ทหารยาม ยืน อยู่บน หอคอย ที่ ยิสเร เอล เขา มอง เห็น พวก ของ เยชู มา จึง ว่า “ข้าพเจ้า เห็น คน พวก หนึ่ง” โยรัม ตรัส ว่า “จง ใช้ ไม้พล ม้า คน หนึ่ง ไป พบ เขา ให้ ถาม เขา ว่า ‘มา อย่าง สันติ หรือ’ ” 18 คน นั้น จึง ขึ้น ม้า ไป พบ ท่าน และ พู ด ว่า “กษัตริย์ ตรัส ดั่ง นี้ ว่า ‘มา อย่าง สันติ หรือ’ ” และ เยชู ตอบ ว่า “ท่าน เกี่ยว ข้อง อะไร กับ สันติ จง เลี้ยว กลับ ตาม เรา มา” และ ทหาร ยาม ก็ รายงาน ว่า “ผู้ สือ สาร ไป ถึง เขา แล้ว แต่ เขา ไม่ กลับ มา” 19 พระ องค์ จึง รับ สั่ง ใช้ พล ม้า คน ที่ สอง ออก ไป ผู้ นั้น มา ถึง เขา แล้ว ก็ พู ด ว่า “กษัตริย์ ตรัส ดั่ง นี้ ว่า ‘มา อย่าง สันติ หรือ’ ” และ เยชู ตอบ ว่า “ท่าน เกี่ยว ข้อง อะไร กับ สันติ จง เลี้ยว กลับ ตาม เรา มา” 20 ทหาร ยาม ก็ รายงาน ว่า “เขา ไป ถึง แล้ว แต่ เขา ไม่ กลับ มา และ การ ขับ รถ นั้น ก็ เหมือน กับการ ขับ รถ ของ เยฮู บุตร นิเม ซิ เพราะ เขา ขับ รวด เร็ว นึก” 21 โยรัม ตรัส ว่า “จง เตรียม พร้อ ม” และ เขาก็ จัด รถรบ ของ พระ องค์ ให้ พร้อ ม ไว้ แล้ว โยรัม กษัตริย์ แห่ง อิสราเอล และ อาหัสยาห์ กษัตริย์ แห่ง ยูดาห์ ก็ เสด็จ ออก ไป ต่าง ก็ ทรง รถรบ ของ พระ องค์ เอง ทรง ออก ไป ปะทะ กับ เยชู มา พบ กัน เข้า ณ ที่ ดิน แผลง ของ นา โบ ท ชาว ยิสเร เอล 22 และ อยู่ มา เมื่อ โยรัม เห็น เยชู แล้ว จึง ตรัส ว่า “เยชู มา อย่าง สันติ หรือ” เยชู ตอบ ว่า “จะ สันติ อย่างไร ได้ เมื่อ การ เล่น ชู้ และ วิท ยา คม ของ เยเซเบล มารดา ของ ท่าน ยังมี อยู่ มาก เช่น นี้” 23 แล้ว โยรัม ทรง ชัก บังเหียน หัน กลับ หนี ไป พลา ง รับ สั่ง กับ อาหัสยาห์ ว่า “โอ ข้า แต่ อาหัสยาห์ เขา ร่วม กัน คิด กบฏ” 24 และ เยชู ก็ โกง ธนู ด้วย สุด กำลัง ยิ่ง ถูก เยโฮรัม ระหว่าง พระ อังสา ทั้ง สอง ลูก ธนู จึง แทะ ทะลุ พระ หทัย ของ พระ องค์ พระ องค์ ก็ ทรง ล้ม ลง

ในรถรบของพระองค์ ²⁵ เยชูตรัสกับบิดคาร์นายทหารของพระองค์ว่า “จงยกศพเขาขึ้นและโยนทิ้งลงไปในที่ดินแปลงของนาโบทชาวอิสเรเอล จำไว้เถอะ เมื่อฉันและท่านซีมาเคียงกันมาตามอาหับบิดาของเขาไป พระเยโฮวาห์ทรงกล่าวโทษเขาดังนี้ ²⁶ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘เราได้เห็นโลหิตของนาโบทและโลหิตของลูกหลานของเขาเมื่อวานนี้’ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘แน่ทีเดียวเราจะสนองเจ้าบนที่ดินแปลงนี้แหละ’ ฉะนั้นบัดนี้จงยกเขาขึ้นทิ้งไว้บนที่ดินแปลงนี้แหละตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์”

อาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ถูกฆ่าเสีย (2 พศด 22:9)

²⁷ เมื่อ อาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์เห็นดังนั้น พระองค์ทรงหนีไปทางบ้านในสวน และเยชูก็ติดตามพระองค์ไปตรัสว่า “จงยิงท่านในรถรบด้วย” และเขาทั้งหลายได้ยิงพระองค์ตรงทางข้ามเขาตำบลกูร์ซึ่งอยู่ใกล้อิบเลอัม และพระองค์ทรงหนีไปถึงเมืองเมกิดโด และสิ้นพระชนม์ที่นั่น ²⁸ ข้าราชการของพระองค์ก็บรรทุกพระศพใส่รถรบไปยังเยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด ²⁹ ในปีทีลิบเอ็ดแห่งรัชกาลโยรัมโอรสของอาหับ อาหัสยาห์เริ่มครอบครองเหนือยูดาห์

เยเซเบลสิ้นพระชนม์ตามคำพยากรณ์

³⁰ เมื่อเยชูมาถึงเมืองอิสเรเอล เยเซเบลทรงได้ยินเรื่องนั้น พระนางก็ทรงเขียนตาและแต่งพระเศียรและทรงมองออกไปทางพระเกล ³¹ และเมื่อเยชูผ่านเข้าประตูวังมา พระนางมีพระสาวนีย์ว่า “คิมริผู้ฆ่านายของเขามีสันติหรือ” ³² แล้วเยชูแหงนพระพักตร์ทอดพระเนตรที่พระเกลตรัสว่า “ใครอยู่ฝ่ายเรา ใครบ้าง” มีขันทีสองสามคนชะโงก

หน้าต่างออกมาดูพระองค์³³ พระองค์ตรัสว่า “โยนนางลงมา” เขาจึงโยนพระนางลงมา และโลหิตของพระนางก็กระเด็นติดผนังกำแพงและติดม้า และพระองค์ทรงม้าเข้าไปบนพระนาง³⁴ แล้วพระองค์เสด็จเข้าไป เสวยและทรงดื่ม และพระองค์ตรัสว่า “จัดการกับหญิงที่ถูกสาปคนนี้อาไปฝังเสีย เพราะเธอเป็นธิดาของกษัตริย์”³⁵ แต่เมื่อเขาจะไปฝังศพพระนาง เขาก็พบแต่กะโหลกพระเศียรพระบาทและฝ่าพระหัตถ์ของพระนาง³⁶ เมื่อเขากลับมาทูลพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “นี่เป็นไปตามพระวอนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสทางเอลียาห์ชาวทิชบีผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ‘สุนัขจะกินเนื้อของเยเซเบลในเขตแดนอิสเรเอล’³⁷ และศพของเยเซเบลจะเป็นเหมือนมูลสัตว์บนพื้นทุ่งในเขตแดนอิสเรเอล เพื่อว่าจะไม่มีใครกล่าวว่า ‘นี่คือเยเซเบล’”

10

การพิพากษาราชวงศ์ของอาหับ

¹ ฝ่ายอาหับมีโอรสเจ็ดสิบองค์ในสะมาเรีย เยชูจึงทรงพระอักษรส่งไปยังสะมาเรียถึงบรรดาผู้ปกครองเมืองอิสเรเอลนั้น ถึงพวกผู้ใหญ่ และถึงบรรดาพี่เลี้ยงแห่งโอรสของอาหับว่า ² “เพราะบรรดาโอรสของนายของท่านอยู่กับท่าน และท่านมีรถรบและม้า และเมืองที่มีป้อมด้วยและอาวุธ พอจดหมายนี้มาถึงท่าน ³ จงคัดเลือกโอรสนายของท่านองค์ที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่สุด จงตั้งท่านไว้บนพระที่นั่งของพระชนกของท่าน และจงสู้รบเพื่อราชวงศ์นายของท่าน” ⁴ แต่เขาทั้งหลายกลัวอย่างที่สุดและพูดว่า “ดูเถิด กษัตริย์สององค์ยังต้านทานพระองค์ไม่ได้แล้ว เราจะต่อสู้พระองค์ได้อย่างไร” ⁵ ฉะนั้นผู้ที่ปกครอง

ดูแล พระราชวัง และ ผู้ที่ปกครอง ดูแลบ้าน เมือง พร้อ ม
 ทั้ง พวกผู้ใหญ่และพวกที่เลี้ยงของราชโอรส ก็ใช้คนให้ไป
 ทูล เยอูว่า “ข้า พระองค์ ทั้ง หลาย เป็น ผู้รับ ใช้ของ พระองค์
 และข้าพระองค์จะกระทำทุกอย่างที่พระองค์ตรัสสั่งแก่ข้า
 พระองค์ ข้า พระองค์ จะ ไม่ ตั้ง กษัตริย์ผู้หนึ่ง ผู้ใด ขอ ทรง
 กระทำตามที่ชอบพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์เถิด ”⁶ แล้วพระองค์ทรงมีลายพระหัตถ์ไปถึงเขาฉบับที่สองว่า
 “ถ้าท่านทั้งหลายอยู่ฝ่ายเรา และถ้าท่านพร้อมที่จะเชื่อฟัง
 เสียงของเรา จงนำศิระษะของบรรดาโอรสนายของท่านมา
 หาเราที่ยิสเรเอลพรุ่งนี้เวลานี้” ฝ่ายโอรสของกษัตริย์เจ็ด
 สิบบองค์ด้วยกัน อยู่กับคนใหญ่คนโตในเมือง ผู้ซึ่งได้ชูปเลี้ยง
 ท่านทั้งหลายมา⁷ และอยู่มาเมื่อลายพระหัตถ์มาถึง เขา
 ทั้งหลาย เขาก็จับโอรสของกษัตริย์ฆ่าเสียเจ็ดสิบบองค์ด้วย
 กัน เอาศิระษะใส่ตะกร้าส่ง ไปยังพระองค์ที่ยิสเรเอล⁸ เมื่อ
 ผู้สื่อสารมาทูลพระองค์ว่า “เขานำศิระษะโอรสของกษัตริย์
 มา แล้ว พระเจ้า ข้า” พระองค์ตรัสว่า “จง กอง ไว้ เป็น สอง
 กองตรงทางเข้าประตูเมืองจนถึงรุ่งเช้า”⁹ อยู่มาพอรุ่งเช้า
 พระองค์เสด็จออกไปประทับยืน ตรัสกับประชาชนทั้งปวง
 ว่า “ท่านทั้งหลายเป็นผู้ไร้ความผิด ดูเถิด ส่วนเราได้กบฏ
 ต่อ นายของเรา และประหารพระองค์เสีย แต่ผู้ใดเล่าที่ฆ่า
 บรรดาคนเหล่านี้¹⁰ จงทราบเถิดว่าพระวอนะของพระเยโฮ
 วาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับราชวงศ์ของอาหับ จะไม่
 ตกดินแต่อย่างไรเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำตาม
 ที่พระองค์ตรัสโดยเอลิยาห์ผู้รับใช้ของพระองค์”¹¹ เยอูทรง
 ประหารราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในยิสเรเอลทั้งสิ้น คน
 ใหญ่คนโตทุกคนของพระองค์ และญาติพี่น้องของพระองค์
 และบุโรหิตของพระองค์ ดังนี้แหละไม่เหลือไว้สักคนเดียว

เลย ¹² แล้วพระองค์ก็ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังสะมาเรีย เมื่อพระองค์ประทับที่โรงตัดขนแกะตามทางที่เสด็จ ¹³ เยอูทรง พบพระ ญาติ ของ อา หัส ยาร์กษัตริย์แห่ง ยูดาห์ และ พระองค์ ตรัส ถาม ว่า “ท่าน ทั้ง หลาย คือ ใคร” และ เขา ทั้ง หลาย ทูล ตอบ ว่า “ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย คือ ญาติ ของ อา หัส ยาร์ และ ข้าพเจ้า ทั้ง หลาย ลง มา เยี่ยม มรดก ไอรอส ของ กษัตริย์ และ ไอรอส ของ ราชา มารดา” ¹⁴ พระองค์ รับ สั่ง ว่า “จับ เขา ทั้ง เป็น” เขา ทั้ง หลาย ก็ จับ เขา ทั้ง เป็น และ ประหาร เขา เสีย ที่ บ่อ โรง ตัด ขน แกะ สีสิบ สอง คน ด้วย กัน ไม่ เหลือ ไว้ สัก คน เดียว

เยอูไว้ชีวิตของเยโฮนาตบ

¹⁵ และ เมื่อ พระองค์ เสด็จ จาก ที่ นั้น ก็ ทรง พบ เย โฮ นา ตบ บุตร ชาย เรคาบ มาหา พระองค์ พระองค์ ทรง ต้อนรับ เขา และ ตรัส กับ เขา ว่า “จิตใจ ของ ท่าน ซื่อตรง ต่อ จิตใจ ของ ฉัน อย่าง จิตใจ ของ ฉัน ตรง ต่อ จิตใจ ของ ท่าน หรือ” และ เย โฮ นา ตบ ทูล ว่า “ตรง พระเจ้า ข้า” เยอู ตรัส ว่า “ถ้า ตรง ก็ ยื่น มือ มา ให้ เรา” เขา จึง ยื่น มือ ของ เขา และ เยอู ก็ จับ เขา ขึ้น มา บน รถรบ ¹⁶ พระองค์ ตรัส ว่า “มากับ เรา เกิด และ ดู ความ ร้อนรน ของ เรา เพื่อ พระ เย โฮ วาห์” พระองค์ จึง ให้ เขา นั่ง รถรบ ของ พระองค์ ไป ¹⁷ และ เมื่อ พระองค์ มา ถึง สะ มา เรีย พระองค์ ทรง ประหาร คน ทั้ง ปวง ที่ เป็น ราชา วงศ์ ของ อาหับ ที่ เหลือ อยู่ ใน สะ มา เรีย เสีย จน พระองค์ ทรง ทำ ลาย อาหับ เสีย สิ้น ตาม พระ วาจา ของ พระ เย โฮ วาห์ ซึ่ง พระองค์ ตรัส กับ เอลิยาห์ ¹⁸ แล้ว เยอู ทรง ประชุม มรดก ประชาชน ทั้ง สิ้น และ ตรัส กับ เขา ทั้ง หลาย ว่า “อาหับ ปุรณ นิบัติ พระ บาอัล แต่ เล็ก น้อย แต่ เยอู จะ ปุรณ นิบัติ พระ องค์ มาก

เยอูทำลายการนับถือพระบาอัลในอิสราเอล

19 ฉะนั้น บัดนี้ จง เรียก ผู้พยากรณ์ของ พระ บา อัล มาให้หมด ทั้งบรรดาผู้รับใช้และบรูโรหิตของท่าน อย่าให้ผู้ใดขาดไปเลย เพราะเราจะมีสัตว์บูชาอย่างใหญ่โตที่จะถวายแก่ พระ บา อัล ผู้ใด ขาด จะมีชีวิตอยู่ไม่ได้” แต่เยชูทรงกระทำเป็นอุบายเพื่อจะทำลายผู้นับถือพระบาอัล²⁰ และเยชูตรัสสั่งว่า “จง จัด ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับ พระ บา อัล” เขาก็ ป่าว ร้อง เรียก ประชุม เช่น นั้น²¹ และเยชูทรงใช้ให้ไปทั่วอิสราเอล และผู้นับถือ พระบาอัลก็ มาทั้งหมด จึงไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ไม่ได้มา และเขาทั้งหลายก็เข้าไปในนิเวศของพระบาอัล และนิเวศของพระบาอัลก็เต็มแน่น²² พระองค์ตรัสสั่งผู้ที่ดูแลตู้เสื้อผ้าว่า “จงเอาเสื้อผ้าสำหรับบรรดา ผู้นับถือ พระ บา อัล ออกมา” เขาก็เอา เสื้อผ้าออกมาให้เขาทั้งหลาย²³ แล้วเยชูเสด็จเข้าไปในนิเวศของพระบาอัล พร้อมกับเยโฮนาตบบุตรชายเรคาบ พระองค์ตรัสกับผู้นับถือ พระ บา อัล ว่า “จง คั่น ดู ดูให้ดีว่า ไม่มีผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์อยู่ในหมู่พวกท่าน ให้มีแต่ผู้นับถือพระบาอัลเท่านั้น”²⁴ แล้ว เขาทั้งหลาย เข้าไป ถวาย เครื่อง สัตว บูชา และเครื่องเผาบูชา เยชูทรงวางคนแปดสิบคนไว้ภายนอก และตรัสว่า “ชาย คน ใด ที่ ปล่อย ให้ คน หนึ่ง คน ใด ซึ่ง เรา มอบ ไว้ ใน มือ เจ้า หนี รอด ไป ได้ เขา ต้อง เสีย ชีวิต ของ เขา แทน”²⁵ และอยู่มาเมื่อพระองค์เสร็จการถวายเครื่องเผาบูชา เยชูรับสั่งแก่ทหารรักษาพระองค์และพวกนายทหารว่า “จงเข้าไปฆ่าเขาเสีย อย่าให้รอดสักคนเดียว” เมื่อเขาฆ่าเขาทั้งหลายเสียด้วยคมดาบแล้ว ทหารรักษาพระองค์ และพวกนายทหารก็โยนศพเขาทั้งหลายออกไปข้างนอกแล้ว ก็ไปที่ เมือง แห่ง นิเวศ ของ พระ บา อัล²⁶ เขา นำ เอา เสาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอยู่ในนิเวศของพระบาอัลออกมาเผาเสีย

27 และเขาทั้งหลายทลายเสาศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัล และทลายนิเวศของพระบาอัลและกระทำให้เป็นส้วมจนทุกวันนี้ 28 เยชูทรงกวาดล้างพระบาอัลจากอิสราเอลตั้งนี้แหละ 29 แต่เยชูมิได้ทรงหันจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วยคือวัวทองคำซึ่งอยู่ในเมืองเบธเอลและในเมืองดาน

พระสัญญาสำหรับชั่วอายุที่สี่ของเยชู

30 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเยชูว่า “เพราะเจ้าได้ทำดีในการที่กระทำให้สิ่งที่ถูกต้องในสายตาของเรา และได้กระทำต่อราชวงศ์ อา หับ ตาม ทุก อย่าง ที่อยู่ ใน ใจ ของ เรา ลูกหลาน ของ เจ้า ชั่ว อายุ ที่ สี่ จะ ได้ นั่ง บน บัล ลัง ก์ แห่ง อิส ราเอล” 31 แต่เยชูมิได้ทรง รมัดระวัง ที่ จะ ดำเนิน ตาม พระราชบัญญัติของ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า แห่ง อิสราเอล ด้วยสิ้น สุด พระทัย ของ พระองค์ พระองค์ มิได้ ทรง หัน เสีย จากบาป ทั้ง หลาย ของ เย โร โบ อัม ซึ่ง พระองค์ ทรง กระ ทำให้ อิสราเอล ทำ บาป ด้วย 32 ใน สมัย นั้น พระเยโฮวาห์ ทรง เริ่ม ตัด ส่วน ของ อิสราเอล ออก ฮาซาเอล ได้ รับ ชนะ ตาม บรรดา พรมแดน อิสราเอล 33 ตั้งแต่ แม่น้ำ จอร์แดน ฟาก ตะวัน ออก ทั่ว แผ่น ดิน ก็ เลอาด คน กาด คน รู เบน และ คน มนัส เสห์ ตั้งแต่ อาโรเออร์ ซึ่ง อยู่ ข้าง ที่ ลุ่ม แม่น้ำ อารโนน คือ ก็ เลอาด และ บาซาน

เยชูสิ้นพระชนม์ เยโฮอาหาสครอบครองแทน

34 ส่วน พระราช กิจ นอก นั้น ของ เยชู และ บรรดา สิ่ง ซึ่ง พระองค์ ทรง กระ ทำ และ ยุทธ พลัง ทั้ง สิ้น ของ พระองค์ มิได้ บันทึก ไว้ ใน หนังสือ พงศาวดาร แห่ง กษัตริย์ ประเทศ อิสราเอล หรือ 35 เยชู จึง ทรง ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ

ของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้ในกรุงสะมาเรีย และเยโฮอาหาสโอรสของพระองค์ได้เสวยราชย์แทนพระองค์³⁶ เวลาที่เยชูทรงครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรียนั้นเป็นยี่สิบแปดปี

11

เชื้อพระวงศ์ของยูดาห์ถูกทำลายเสียสิ้น เว้นแต่โยอาช (2 พศต 22:10-12)

¹ เมื่ออาธาเลียห์พระมารดาของอาหัสยาห์ทรงเห็นว่าโอรสของพระนางสิ้นพระชนม์ พระนางก็ลุกขึ้นทรงทำลายเชื้อพระวงศ์เสียสิ้น ² แต่เยโฮเซบธาธิดาของกษัตริย์โยรัม พระน้องนางของอาหัสยาห์ ได้นำโยอาชโอรสของอาหัสยาห์และลอบลักเธอไปจากท่ามกลางโอรสของกษัตริย์ผู้ซึ่งจะถูกประหารชีวิต และพระนางเก็บเธอและพี่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องบรรทมเพื่อซ่อนเธอเสียจากอาธาเลียห์ตั้งนี้แหละ เธอ จึงมิได้ถูกประหารชีวิต ³ และเธออยู่กับพระนางหกปีซ่อนอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาทห์ และอาธาเลียห์ก็ครอบครองแผ่นดิน

โยอาชรับตำแหน่งเป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ (2 พศต 23:1-11)

⁴ แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาดาได้ใช้ให้บรรดานายทัพนายกองผู้บังคับบัญชากองและพวกทหารรักษาพระองค์ ให้เขาทั้งหลาย มาหาท่านที่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาทห์ และท่านได้ทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลาย และให้เขาปฏิญาณในพระนิเวศของพระเยโฮวาทห์ และท่านได้นำโอรสของกษัตริย์มาให้เขาเห็น ⁵ และท่านบัญชาเขาทั้งหลายว่า “นี่เป็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายพึงกระทำ คือหนึ่งในสามของพวกท่าน ผู้เข้าเฝ้าวันสะบาโต ให้เฝ้าพระราชวัง ⁶ ฝ่ายอีก

หนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูสุร และอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูข้างหลัง ทหารรักษาพระองค์ ให้เฝ้า พระราชวัง เพื่อป้องกันไว้ 7 ส่วนท่านทั้งหลายอีกสองพวก คือผู้ที่ออก เหว วัน สะ บา โด ให้เฝ้า พระ นิเวศ ของ พระ เย โห วาห์ รอบ กษัตริย์ 8 ท่านทั้งหลายจงล้อมกษัตริย์ไว้รอบ ทุกคนถือ อาวุธของตนไว้ ผู้ที่เข้ามาใกล้แถวให้ประหารชีวิตเสีย จงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จออกและเสด็จเข้า” 9 นายทัพ นายกองก็ได้กระทำตามที่เยโฮยาดาบรูโรหิตสั่งทุกประการ ต่างก็นำคนของตนที่จะเข้าเฝ้าวันสะบาโต พร้อมกับคนที่จะออกเฝ้าวันสะบาโตนั้น มาหาเยโฮยาดาบรูโรหิต 10 และบรูโรหิตก็มอบหอกและโล่ซึ่งอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ อันเป็นของกษัตริย์ดาวิดแก่นายทัพนายกอง 11 และทหารรักษาพระองค์ถืออาวุธทุกคนยืนประจำอยู่ตั้งแต่พระวิหาร ด้านขวาไปถึงพระวิหาร ด้านซ้าย รอบแท่นบูชา และพระวิหารอยู่รอบกษัตริย์ 12 แล้วท่านก็นำโอรสของกษัตริย์ออกมาสวมมงกุฎให้ และมอบพระโอวาทให้ และเขาทั้งหลาย ตั้งท่านไว้ เป็นกษัตริย์ และได้เจิมท่าน และเขาทั้งหลาย กิตบมือ พูดว่า “ขอ กษัตริย์ทรงพระเจริญ”

อาธาเลียห์ถูกประหารชีวิต (2 พศต 23:12-15)

13 เมื่ออาธาเลียห์ ทรง สดับ เสียง ทหารรักษาพระองค์ และ เสียง ประชาชน พระนาง ก็ เสด็จ เข้าไป หา ประชาชน ที่ พระ วิหาร ของ พระ เย โห วาห์ 14 และ เมื่อ พระนาง ทอดพระเนตร ดูเกิด กษัตริย์ประทับยืนอยู่ที่ข้างเสา ตาม ธรรมเนียมประเพณี มีนายทัพนายกองและพลแตรอยู่ข้าง กษัตริย์ และ ประชาชน แห่ง แผ่น ดิน ทั้ง สิ้นก็ร้อง และ เปาแตร พระนางอาธาเลียห์ก็ฉีกฉลองพระองค์ ทรงร้อง ว่า “กบฏ กบฏ” 15 แล้วเยโฮยาดาบรูโรหิตก็บัญชานายทัพ

นายกอง ทั้ง ปวง ผู้ที่ได้ตั้งให้ ควบคุม กองทัพ ว่า “จง คุม พระนาง ออกมาระหว่าง แกวทหาร ผู้ใดติดตาม พระนาง ไป ก็จง ประหาร เสียด้วยดาบ” เพราะ บุโรหิต กล่าว ว่า “อย่า ให้ พระนาง ถูก ประหาร ใน พระนิเวศ ของ พระเยโฮวาห์” ¹⁶ เขา ทั้งหลาย จึง จับ พระนาง และ พระนาง ก็ ไป ตาม ทาง ที่ มา เข้า พระราชวัง และ ถูก ประหาร เสีย ที่ นั้น

การฟื้นฟูมาโดยเยโฮยาดา (2 พศต 23:16-21)

¹⁷ และ เยโฮยาดา ได้ กระทำ พันธสัญญา ระหว่าง พระเยโฮวาห์ และ กษัตริย์ และ ประชาชน ว่า ให้ เขา เป็น ประชาชน ของ พระเยโฮวาห์ และ ระหว่าง กษัตริย์ กับ ประชาชน ด้วย ¹⁸ แล้ว ประชาชน ทั้ง สิ้น แห่ง แผ่นดิน ก็ เข้า ไป ใน นิเวศ ของ พระบอัล และ ฟัง นิเวศ เสีย เขา ทำ ลาย แทน บูชา และ รูปเคารพ ของ พระบอัล เสีย เป็น ซื่นๆ และได้ ประหาร ชีวิต มัทตาน บุโรหิต ของ พระบอัล เสีย ที่ หน้า แทน บูชา และ บุโรหิต ก็ วาง ยาม ไว้ ดู แล พระนิเวศ ของ พระเยโฮวาห์ ¹⁹ และ ท่าน ได้ นำ นาย ทหาร กอง ผู้ บัง คับ บัญชา กอง ทหาร รักษา พระองค์ และ ประชาชน ทั้ง สิ้น แห่ง แผ่นดิน และ เขา ทั้ง หลาย ได้ นำ กษัตริย์ ลง มา จาก พระนิเวศ ของ พระเยโฮวาห์ ไป ตาม ทาง ประตู ทหาร รักษา พระองค์ ไป ถึง พระราชวัง และ พระองค์ เสด็จ ประทับ บน พระที่นั่ง ของ กษัตริย์ ²⁰ ประชาชน ทุก คน แห่ง แผ่นดิน จึง ร่า เริง และ บ้าน เมือง ก็ สงบ เยียบ และ อาณา ลิยาห์ ทรง ถูก ประหาร ด้วย ดาบ แล้ว ที่ พระราชวัง ²¹ เมื่อ เยโฮอาช ได้ เริ่ม ครอบครอง นั้น มี พระชนมา युเจ็ด พรรษา

12

การครอบครองของเยโฮอาช (2 พศต 24:2)

¹ ในปีที่เจ็ด แห่ง รัชกาล เยชู เยโฮอาช ได้ เริ่ม ครอบครอง และพระองค์ทรงปกครองในกรุง เยรูซาเล็ม สี่สิบปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า คิเบียห์ชาวเบเออร์เซบา ² และเยโฮอาชทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวَاه์ ตลอดรัชสมัยของพระองค์ตามที่เยโฮยาดา บุโรหิต ได้ สอน พระองค์ ³ ถึง กระนั้น เขาก็ยังมีได้รื้อปุษนียสถานสูงเอาไป ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชา และเผาเครื่องหอมในปุษนียสถานสูงเหล่านั้น

พวกบุโรหิตที่ไม่สัตย์ซื่อ (2 พศต 24:4-5)

⁴ เยโฮอาชตรัสกับพวกบุโรหิตว่า “เงินอันเป็นของถวายที่บริสุทธิ์ทั้งสิ้นซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮวَاه์ เงินที่เรียกจากรายบุคคล คือเงินที่กำหนดให้เสียตามรายบุคคล และบรรดาเงินซึ่งประชาชนถวายด้วยความสมัครใจที่จะนำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวَاه์ ⁵ ให้บุโรหิตรับ เงิน นั้น จากหมู่คนที่รู้จักกัน ให้เขา ซ่อม พระนิเวศ ตรงที่ที่เขาเห็นว่า ต้องการซ่อมแซม” ⁶ แต่เมื่อถึงปีที่ยี่สิบสาม แห่งรัชกาลกษัตริย์เยโฮอาชปรากฏว่า บุโรหิตมิได้ทำการซ่อมแซมพระนิเวศ ⁷ เพราะฉะนั้นกษัตริย์เยโฮอาชจึงตรัสเรียกเยโฮยาดาบุโรหิตและบุโรหิตอื่นๆและตรัสกับเขาว่า “ไฉนท่านจึงมิได้ซ่อมแซมพระนิเวศ เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าเก็บเงินจากคนที่ท่านรู้จักอีกต่อไปเลย แต่ให้ส่งไปเพื่อการซ่อมแซมพระนิเวศ” ⁸ บุโรหิตจึงตกลงว่าจะไม่รับเงินจากประชาชนอีก และเขาไม่ต้องทำการซ่อมแซมพระนิเวศ

การซ่อมแซมพระวิหาร (2 พศต 24:8-14)

⁹ แล้วเยโฮยาดาบุโรหิตนำหีบมาใบหนึ่ง เเจาะรูหนึ่งที่ฝาหีบนั้น และตั้งไว้ที่ข้างๆแท่นบูชาด้านขวาเมื่อเข้าไปในพระ

นิเวศของพระเยโฮวาห์ และพวกปุโรหิตผู้ที่เฝ้าอยู่ที่ธรณีประตูก็นำเงินทั้งหมดซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ใส่ไว้ในหีบนั้น ¹⁰ และเมื่อเขาเห็นว่ามิเงินในหีบมากแล้ว ราชเลขาของกษัตริย์และมหาปุโรหิตมานับเงิน และเอาเงินที่เขาพบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นใส่ถุงมัดไว้ ¹¹ แล้ว เขาจะมอบเงินที่ซั่ง ออก แล้วนั้น ใส่มือของคณงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ แล้วเขาจะจ่ายต่อให้แก่ช่างไม้และช่างก่อสร้าง ผู้ทำงานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ¹² และให้แก่ช่างก่อ และช่างสกัดหิน ทั้งจ่ายซื้อตัวไม้ และหินสกัด ที่ใช้ในการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเพื่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดในงานซ่อมแซมพระนิเวศนั้น ¹³ แต่ว่าเงินที่นำมาถวายในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นมิได้นำไปใช้ในการทำอ่างเงิน ตะกรोटัดไส้ตะเกียงชาม แตร หรือภาชนะทองคำใดๆ หรือภาชนะเงิน ¹⁴ เพราะเงินนั้นเขาให้แก่คณงานซึ่งทำงานซ่อมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ¹⁵ และเขามิได้ขอบัญชีจากคนที่เขามอบเงินใส่ในมือให้เอาไปจ่ายแก่คณงาน เพราะว่าเขาปฏิบัติงานด้วยความสัตย์ซื่อ ¹⁶ เงินที่ได้จากการไถ่การละเมิด และเงินที่ได้จากการไถ่บาป มิได้นำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เงินนั้นเป็นของปุโรหิต

ทหาร ซีเรีย ได้ ยึด เมือง กัท แต่เยโฮอาชทรงไถ่กรุงเยรูซาเล็มไว้

¹⁷ แล้วคราวนั้นฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียได้ยกขึ้นไปสู้รบกับเมืองกัทและยึดเมืองนั้นได้ แต่เมื่อฮาซาเอลมุ่งพระพิศมัยจะไปตีกรุงเยรูซาเล็ม ¹⁸ เยโฮอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงนำเอาส่วนศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดที่เยโฮอาชฟัท และเยโฮรัม และอาหัสยาห์บรรพบุรุษของพระองค์ กษัตริย์แห่ง

ยูดาห์ถวายไว้นั้น และส่วนศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เอง และทองคำทั้งหมดที่พบในคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และของสำนักพระราชวัง และส่งสิ่งเหล่านี้ไปกำนัลฮาชาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย แล้วฮาชาเอลก็ถอยทัพจากกรุงเยรูซาเล็ม

โยอาชสิ้นพระชนม์ อามาซียาห์ครอบครองแทน (2 พศต 24:25-27)

¹⁹ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาช และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ ²⁰ ข้าราชการของพระองค์ลุกขึ้น กระทำ การ ทรมาน และ ประหาร โย อา ช เสีย ในวังมิลโลตามทางที่ลงไปยังสิลลา ²¹ คือโยซาคาร์บุตรชายซิเมอัท และเยโฮซาบาดบุตรชายโซเมอร์ ข้าราชการของพระองค์ได้ประหารพระองค์ พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอามาซียาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน

13

เยโฮอาหาสครอบครองเหนืออิสราเอล

¹ ในปีที่ยี่สิบสาม แห่งรัชกาล โย อา ช โอรส ของ อา หัส ยาร์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาหาสโอรสของเยอูได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สิบเจ็ดปี ² พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วช้าในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และกระทำตามบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้พรากจากสิ่งเหล่านั้นไม่ ³ และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของฮาชาเอ

ลกษัตริย์แห่งซีเรีย และในมือของเบนฮาดัดโอรสของฮาซาเอลเนื่องๆ

เยโฮอาหาสแสวงหาพระเยโฮวาห์

⁴ แล้วเยโฮอาหาสได้ รังวอนพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรง สดับท่าน เพราะ พระองค์ ทรง เห็น การ บีบ บังคับอิสราเอล คือที่กษัตริย์แห่งซีเรียบีบบังคับเขาอย่างไร ⁵ (เพราะ ฉะนั้น พระเยโฮวาห์ ทรง ประทาน ผู้ช่วย ผู้หนึ่ง แก่อิสราเอล เขาจึงรอดพ้นจากมือคนซีเรีย และประชาชนอิสราเอล ก็อาศัย อยู่ใน เต็นท์ เขา อย่าง เดิม ⁶ ถึง กระนั้น เขาก็มิได้พราก จากบาป ทั้งหลาย ของ ราชวงศ์เยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่ทรงดำเนิน ในบาป นั้น และ เสารูป เคารพ ก็ยัง คง อยู่ใน สะมา เรียด้วย) ⁷ เพราะ มิได้เหลือ กองทัพ ไว้ให้เยโฮอาหาส เกิน กว่า ทหารม้าห้าสิบ คน และรถรบ สิบ คัน และทหารราบหนึ่งหมื่นคน เพราะกษัตริย์แห่งซีเรียได้ทำลายเขาทั้งหลายเสีย ทำให้เหมือนละอองเวลานวดข้าว

เยโฮอาหาสสิ้นพระชนม์

⁸ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาหาส และบรรดา สิ่ง ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ และ ยุทธ พลัง ของ พระองค์ มิได้บันทึก ไว้ ใน หนังสือ พงศาวดาร แห่งกษัตริย์ ประเทศอิสราเอล หรือ ⁹ และ เยโฮอาหาส ทรง ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสะมาเรีย และโยอาชโอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์ ¹⁰ ในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งรัชกาลโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาชโอรสเยโฮอาหาสได้ เริ่ม ครอบ ครอบ เห็นอิสราเอล ใน สะมา เรีย และพระองค์ทรง ครอบ ครอบ สิบหกปี ¹¹ พระองค์ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ชั่ว ร้าย ใน สาย พระเนตร ของ พระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้พราก จาก บรรดา บาป ของ เยโรโบอัม บุตร

ชาย เนบัท ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ ให้ อิสราเอล ทำ ด้วย แต่พระองค์ทรงดำเนินในบาปนั้น

เยโฮอาชสิ้นพระชนม์ (2 พกษ 14:15-16)

¹² ส่วน พระราช กิจ นอก นั้น ของ โยอาช และบรรดา สิ่ง ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลซึ่งพระองค์ทรงสู้รบ กับอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ ¹³ โยอาชจึง ทรงล่องลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเยโรโบอัมทรงประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ และเขาฝังพระศพโยอาชไว้ในสระมาเรียกับกษัตริย์แห่งอิสราเอล ¹⁴ เมื่อเอลีชาล้มป่วยด้วยโรคที่ท่านจะต้องสิ้นชีวิต โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เสด็จลงไปหาท่าน และกั้นแสงต่อหน้าท่าน ตรัสว่า “โอ บิดาของข้า บิดาของข้า ราชนครของอิสราเอล และพลม้าของประเทศ” ¹⁵ และเอลีชาทูลพระองค์ว่า “ขอทรงเอา คัน ธนู และ ลูก ธนูมา ” พระองค์จึง ทรง เอา คัน ธนู และ ลูก ธนูมา ¹⁶ แล้วท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ขอทรงหยิบ ธนู ” และพระองค์ทรงหยิบมา และเอลีชาเอามือของตนวางบนพระหัตถ์ของกษัตริย์ ¹⁷ และท่านทูลว่า “ขอทรงเปิด หน้าต่าง ด้าน ตะวัน ออก ” และพระองค์ทรง เปิด แล้ว เอลีชาทูลว่า “ขอทรงยิง ” และพระองค์ก็ทรงยิง และท่านทูลว่า “ลูกธนูแห่งการช่วยให้รอดพ้น ของ พระเยโฮวาห์ ลูกธนูแห่งการช่วยให้รอดพ้นจากซีเรีย เพราะพระองค์จะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟก จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้เขาลี้ไป”

โยอาชมีความเชื่อน้อย

¹⁸ และท่าน ทูล ว่า “ขอ ทรง หยิบลูกธนู ” และ พระองค์ ทรง หยิบ มัน และ ท่าน ทูล กษัตริย์ แห่ง อิสราเอล ว่า “เอา ลูก ธนูตีพื้น ดิน ” และ พระองค์ ทรง ตี สาม ครั้ง แล้ว ทรง

หยุด เสีย 19 แล้ว คน แห่ง พระเจ้า ก็ โกรธ พระองค์ และ ทูล ว่า “พระองค์ ควร จะ ได้ ตี สัก ห้า หรือ หก ครั้ง แล้ว พระองค์ จะ ได้ ตี ซีเรีย จน กว่า พระองค์ จะ ทรง กระทำ ให้ เขา สิ้น ไป แต่ บัด นี้ พระองค์ จะ ตี ซีเรีย ได้ เพียง สาม ครั้ง เท่านั้น”

เอลีชาสิ้นชีวิต การอัศจรรย์ที่อุโมงค์ของเอลีชา

20 และ เอลีชา สิ้น ชีวิต เขาก็ ผั่ง ไข้ ฝ่าย หมู่ คน โมอับ เคย ปล้น แผ่น ดิน นั้น ใน ฤดู แล้ง 21 อยู่ มา เมื่อ เขา กำลัง ส่ง ศพ คน หนึ่ง ไป ดูเถิด เขา เห็น โจร หมู่ หนึ่ง เขา จึง โยน ศพ ชาย คน นั้น ลง ไป ใน อุโมงค์ ของ เอลีชา พอ ศพ ชาย คน นั้น ลง ไป เตะ ต้อง กระดูก ของ เอลีชา เขาก็ คืน ชีวิต ลุก ขึ้น ยืน 22 ฝ่าย อา ซา เอล กษัตริย์ แห่ง ซีเรีย ได้ บีบบังคับ คน อิสราเอล อยู่ ตลอด รัชกาล ของ เยโฮอาหาส 23 แต่ พระเยโฮวาห์ ทรง พระกรุณา ต่อ เขา และ ทรง เมตตา เขา และ พระองค์ ทรง หัน มา ทาง เขา เพราะ พันธสัญญา ของ พระองค์ กับ อับ ราฮัม อิสอัค และ ยาโคบ และ จะ ไม่ ทรง ทำ ลาย เขา หรือ ทอด ทิ้ง เขา เสีย ให้ พัน พระ พักตร์ จน บัด นี้ 24 เมื่อ อา ซา เอล กษัตริย์ แห่ง ซีเรีย สิ้น พระชนม์ เบน ฮา ตัด โอรส ของ พระองค์ ได้ ขึ้น ครอง แทน พระองค์ 25 แล้ว เยโฮอาช โอรส ของ เยโฮอาหาส ได้ ยึด บรธา หัว เมือง จาก พระหัตถ์ เบน ฮา ตัด บุตร ชาย อา ซา เอล กลับ คืน มา เป็น หัว เมือง ที่ พระองค์ ติ ไป ได้ จาก พระหัตถ์ เยโฮอาหาส พระชนก ของ พระองค์ เมื่อ ทำ สงคราม กัน เยโฮอาช ได้ รับ ชนะ พระองค์ สาม ครั้ง และได้ หัว เมือง อิสราเอล กลับ คืน มา

14

กษัตริย์อามาซียาห์ครอบครองเห็นยูดาห์ (2 พศต 25:1)

1 ใน ปี สอง แห่ง รัชกาล โย อา ช โอรส ของ เย โฮ อา หาส กษัตริย์ แห่ง อิสราเอล อามาซียาห์ โอรส ของ โย อา ช กษัตริย์ แห่ง ยูดาห์ ได้ เริ่ม ครอบ ครอง นั้น 2 เมื่อ พระองค์

ทรง เริ่ม ครอบ ครอบงำ นั้น พระองค์มีพระ ชนมายูยีสิบ ห้า
 พรรษา และ พระองค์ ทรง ครอบงำ ใน เยรูซาเล็ม ยีสิบเก้า ปี
 พระมารดา ของ พระองค์มีพระ นามว่า เยโฮอัด ดาน ชาว
 เยรูซาเล็ม ³ และ พระองค์ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ถูก ต้อง ใน สาย
 พระเนตร ของ พระ เยโฮวาทห์ แต่ ยัง ไม่ เหมือน กับ ดาวิด
 บรรพบุรุษ ของ พระองค์ พระองค์ทรง กระทำ ตาม ทุก สิ่ง
 ที่ โยอาชราช บิดา ของ พระองค์ ได้ ทรง กระทำ ⁴ แต่ ว่า
 ปุชนีย์ สถาน สูง นั้น ยัง มี ได้ ทรง รื้อ เสีย ประชาชน ยัง คง
 ถวาย สัตว บูชา และ เฝ้า เครื่อง หอม บน ปุชนีย์ สถาน สูง
 เหล่า นั้น ⁵ และ อยู่ มา เมื่อ ราช อาณาจักร อยู่ ใน พระหัตถ์
 ของ พระองค์ อย่าง มั่นคง แล้ว พระองค์ ก็ ทรง ประหาร ชีวิต
 ข้าราชการ ของ พระองค์ ผู้ ที่ ฆ่า กษัตริย์ คือ พระราช บิดา ของ
 พระองค์ เสีย ⁶ แต่ พระองค์ มี ได้ ทรง ประหาร ชีวิต ลูก หลาน
 ของ เหล่า ฆาตกร นั้น ตาม ซึ่ง ได้ บันทึก ไว้ ใน หนังสือ พระ
 ราช บัญญัติ ของ โมเสส ที่ พระเยโฮวาทห์ ทรง บัญชา ว่า “อย่า
 ให้ บิดา ต้อง รับ โทษ ถึง ตาย แทน บุตร ของ ตน หรือ ให้ บุตร
 ต้อง รับ โทษ ถึง ตาย แทน บิดา ของ ตน ให้ ทุก คน รับ โทษ ถึง
 ตาย เนื่อง ด้วย บาป ของ คน นั้น เอง” ⁷ พระองค์ ทรง ประหาร
 ชีวิต คน เอโดม หนึ่ง หมื่น คน ใน หุบเขา เกลือ และ ยึด เมือง เส-
 ลาด ด้วย การ สงคราม และ เรียก เมือง นั้น ว่า โยกเธเอล ซึ่งเป็น
 ชื่อ มา ถึง ทุก วัน นี้

สงครามระหว่างอิสราเอลกับยูดาห์ (2 พศต 25:17-24)

⁸ และ อามาซียาห์ ทรง ใช้ ผู้ สืบ สืบ ไป หา เยโฮอาช ออร์ส ของ
 เยโฮอาหาส ออร์ส ของ เยอูกษัตริย์ แห่ง อิสราเอล ทูล ว่า “มา
 เกิด ขอให้ เรา เผชิญ หน้า กัน” ⁹ และ เยโฮอาช กษัตริย์ แห่ง อิส
 ราเอล ทรง ส่ง ชาว ไป ยัง อา มา ชิ ยาห์ กษัตริย์ แห่ง ยู ดาห์ ว่า

“ต้นผักหนามบนภูเขาเลบานอนส่งข่าวไปหาต้นสนสิดาร์บนภูเขาเลบานอนว่า ‘จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา’ และสัตว์ป่าทุ่งตัวหนึ่งแห่งเลบานอนผ่านมา และย่ำต้นผักหนามลงเสีย ¹⁰ จจริงอยู่ ท่านได้โจมตีเอโดม และพระทัยของท่าน ก็ทำให้ท่าน ผยองขึ้น จงพอใจในสง่าราศีของท่านเถิด และอยู่กับบ้าน เพราะโฉนของท่าน จึงเร้าใจตนเองให้ต่อสู้และรับอันตราย อันจะให้ท่านล้มลง ทั้งท่านและยูดาห์ด้วย” ¹¹ แต่อามาซิยาห์หาทรงฟังไม่ เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงขึ้นไป และพระองค์กับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็เผชิญหน้ากันที่เบธเชเมช ซึ่งเป็น ของ ยูดาห์ ¹² และ ยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล และทุก คน ก็หนีกลับไป เตินท์ ของ ตน ¹³ และ เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็จับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์โอรสของเยโฮอาชโอรสของอาหัสยาห์ได้ที่เมืองเบธเชเมช และได้เสด็จมายังเยรูซาเล็ม และทลายกำแพงเยรูซาเล็มลง เสีย สี่ ร้อย ศอก ตั้งแต่ประตูเอฟราอิม จนถึง ประตูมูม ¹⁴ และพระองค์ทรงริบทองคำและเงินทั้งหมด และเครื่องใช้ทั้งหมดที่พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในคลังของสำนักพระราชวัง พร้อมกับ คน ประกัน และพระองค์กลับไป ยัง สะมา เรีย ¹⁵ ส่วน พระราชกิจ นอก นั้น ของ เยโฮอาช ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ ทั้ง ยุทธ พลัง ของ พระองค์ และที่พระองค์ทรงสู้รบกับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์อย่างนั้น มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ ¹⁶ และเยโฮอาชทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสะมาเรียกับบรรดา กษัตริย์แห่งอิสราเอล และเยโรโบอัม โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

อามาซียาห์สิ้นพระชนม์ (2 พศต 25:26-28)

17 อามาซียาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนม์อยู่สิบห้าปี หลังจากสวรรคตของเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอล 18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอามาซียาห์ มีได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 19 และเขาได้รวมกันกบฏต่อพระองค์ในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงหนีไปยังลาศิซ แต่เขาใช้คนไปตามพระองค์ที่ลาศิซ และประหารชีวิตพระองค์เสียที่นั่น 20 และเขานำพระศพบรรจุทุกμάกลับมาและฝังไว้ในเยรูซาเล็มอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด 21 และประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ก็ตั้งอาซารียาห์ผู้ซึ่งมีพระชนมายุสิบหกพรรษา ให้เป็นกษัตริย์แทนอามาซียาห์พระราชบิดาของพระองค์ 22 พระองค์ทรงสร้างเมืองเอลัทและให้กลับขึ้นแก่ยูดาห์ หลังจากกษัตริย์ทรงล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์

เยโรโบอัมที่สองครอบครองเหนืออิสราเอล

23 ในปีทีสิบห้า แห่งรัชกาลอามาซียาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโรโบอัมโอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอล ได้เริ่มครอบครองในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สี่สิบเอ็ดปี 24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งสิ้นของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป 25 พระองค์ทรงตีเอาดินแดนอิสราเอลคืนมา ตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทไกลไปจนถึงทะเลแห่งที่ราบ ตามพระวอนะของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งพระองค์ตรัสโดยผู้รับใช้ของพระองค์คือโยนาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามิทัย ผู้พยากรณ์ผู้มาจากกัทเฮเฟอร์ 26 เพราะพระเยโฮ

วาท์ ทอด พระเนตรเห็นว่า ความทุกข์ใจของ อิสราเอล นั้น
 ขมขื่นนัก เพราะไม่มีใครยังอยู่หรือเหลืออยู่ และไม่มีผู้ใด
 ช่วย อิสราเอล ²⁷ พระเยโฮวาห์มิได้ตรัสว่า จะทรง ลบ นาม
 อิสราเอลเสียจากใต้ฟ้าสวรรค์ แต่พระองค์ทรงช่วยเขาโดย
 พระหัตถ์ของเยโรโบอัมโอรสของโยอาช

เยโรโบอัมที่สองสิ้นพระชนม์ เศาการียาห์ขึ้นครองแทน

²⁸ ส่วน พระราชกิจ นอก นั้น ของ เย โร โบ อัม และ
 บรรดา สิ่ง ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ และ ยุทธ พลัง ของ
 พระองค์ พระองค์สู้รบ อย่างไร และ เรื่อง ที่พระองค์ทรง ตี
 เอา ดามัสกัส และ ฮามัท คิน แก้อิสราเอล ซึ่ง ได้ เคย เป็น
 ของยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์
 ประเทศอิสราเอลหรือ ²⁹ และเยโรโบอัมทรงลวงกลับไปอยู่
 กับบรรพบุรุษของพระองค์ คือบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล
 และศาการียาห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์

15

อาซารียาห์ (อุสซียาห์) ได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 26:1-3)

¹ ในปีที่ยี่สิบ เจ็ด แห่งรัชกาลเยโรโบอัม กษัตริย์แห่งอิส
 ราเอล อาซารียาห์โอรสของอามาซียากษัตริย์แห่ง
 ยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง ² เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบ
 ครองนั้น พระองค์ทรงมีพระชนมายุสิบหกพรรษา และ
 พระองค์ทรงครอบครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบสอง
 ปี พระมารดา มีพระนามว่า เยโคลียาห์ชาวเยรูซาเล็ม
³ พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของ
 พระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่อามาซียาห์ราชบิดาของพระองค์
 ทรงกระทำ ⁴ ถึง กระนั้น ปุชนีย์สถาน สูงก็ยังมีได้ถูกทำ

จัด เสีย ประชาชน ยัง ถวาย สัตว บุษบา และ เเผา เครื่อง หอม บน ปุชนีย สถาน สูง เหล่า นั้น ⁵ และ พระ เย โห วาห์ ทรง ลง ทักท้วงกษัตริย์ กษัตริย์จึง ทรง เป็น โรค เรื้อน จนถึง วัน สิ้นพระชนม์ และทรง ประทับ ใน วัง ต่าง หาก และ โยธาม โอรสของกษัตริย์ควบคุมสำนักพระราชวัง และทรงวินิจฉัย ประชาชนแห่งแผ่นดิน

อาซาริยาห์สิ้นพระชนม์ โยธามขึ้นครองแทนพระองค์

⁶ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาซาริยาห์ และบรรดาสิ่ง ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร แห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ ⁷ และอาซาริยาห์ทรงลวง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ และ เขา ผัง ไว้ กับ บรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และโยธามโอรสของ พระองค์ ขึ้น ครอง แทน พระองค์ ⁸ ในปีทีสามสิบ แปด แห่ง รัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เศคาริยาห์โอรสของ เยโรโบอัมขึ้น ครอง เหนืออิสราเอล ใน สะมา เรีย หก เดือน ⁹ และ พระองค์ ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ชั่ว ร้าย ใน สาย พระเนตร ของพระเยโฮวาห์ ดังที่บรรพบุรุษของพระองค์ทรงกระทำ พระองค์มิได้ทรง พราก จาก บาป ทั้ง หลาย ของ เยโรโบอัม บุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป

เศคาริยาห์สิ้นพระชนม์ ชัลลูมขึ้นครองแทนพระองค์

¹⁰ ชัลลูมบุตรชายยา เบซรัมกัน กบฏ ต่อพระองค์ และ ล้มพระองค์เสียต่อหน้าประชาชน และประหารพระองค์เสีย และ ขึ้น ครอง แทน พระองค์ ¹¹ ส่วน พระราช กิจ นอก นั้น ของ เศ คาริ ยาห์ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร แห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล ¹² เหตุการณ์นี้เป็นไปตามพ ระดำรัสที่พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เยชูว่า “บุตรชายของเจ้า จะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอลถึงชั่วอายุที่สี่” และเป็นไป

อย่างนั้นแหละ ¹³ ซัลลูมบุตรชายยาเบซได้เริ่มครอบครองในปีที่สามสิบเก้า แห่งรัชกาลอัสซิริยาห์กษัตริย์ของยูดาห์ และท่านครองในสะมาเรียเวลาหนึ่งเดือนเต็ม ¹⁴ แล้วเมนาเฮมบุตรชายกาติได้ขึ้นมาจากเมืองทิรซาห์และมายังสะมาเรีย และท่านก็ล้มซัลลูมบุตรชายยาเบซเสียที่ในสะมาเรีย และประหารชีวิตท่านเสีย และได้ขึ้นครอบครองแทนท่าน ¹⁵ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของซัลลูม และการร่วมกันคิดกบฏที่ท่านได้กระทำ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

เมนาเฮมครอบครองเหนืออิสราเอล

¹⁶ ในคราวนั้น เมนาเฮมเข้าปล้นทิฟสาห์และบรรดาผู้ที่อยู่ในเมืองนั้น และดินแดนของเมืองนั้น ตั้งแต่ทิรซาห์ไป เพราะเขา มิได้เปิดให้แก่ท่าน ท่าน จึง โจมตีเมืองนั้น และท่านได้ผ่าท้องหญิงมีครรภ์ในเมืองนั้นเสียทุกคน ¹⁷ ในปีที่สามสิบเก้า แห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เมนาเฮมบุตรชายกาติได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบครองในสะมาเรียสิบปี ¹⁸ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้พรากจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทตลอดรัชสมัยของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป ¹⁹ ปูลกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกขึ้น มาต่อสู้แผ่นดินนั้น และเมนาเฮมได้ถวายเงินหนึ่งพันตะลันต์แก่ปูล เพื่อจะให้ปูลช่วยให้พระองค์ยึดพระราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ได้ ²⁰ เมนาเฮมได้เร่งรัดเอาเงินนั้นมาจากอิสราเอล คือจากคนมั่งมีทุกคน เงินคนละห้า สิบ เซล เพื่อถวายแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกทัพกลับ และมีได้ทรงยับยั้งอยู่ในแผ่นดินนั้น

เมนาเฮม ลี้นพระชนม์ เปคาหิยาห์ ขึ้นครองแทนพระองค์

²¹ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเมนาเฮม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ ²² และเมนาเฮมก็ลวงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเปคาหิยาห์โอรสก็ขึ้นครองแทนพระองค์

เปคาหิยาห์ ลี้นพระชนม์ เปคาห์ ขึ้นครองแทนพระองค์

²³ ในปีทีห้ำหีบแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาหิยาห์โอรสของเมนาเฮมได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล ในสะมาเรีย และพระองค์ ทรงครอบครองสองปี ²⁴ และพระองค์ ทรงกระทำ สิ่ง ที่ ชั่วร้าย ใน สายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป ²⁵ แต่เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ แม่ทัพของพระองค์ ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และได้ประหารพระองค์เสียในสะมาเรีย ในพระราชวังแห่งราชสำนัก กับอาร์โกบ และอาร์เอห์ และมีคนกิเลอาดห้าสิบ คน ร่วมกับท่าน ท่าน ได้สังหารพระองค์ และได้ ขึ้น ครอง แทนพระองค์ ²⁶ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาหิยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

เปคาห์ ครอบครองเหนืออิสราเอล เปคาห์ ลี้นพระชนม์

²⁷ ในปีทีห้ำหีบสองแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล ในสะมาเรีย และทรงครอบครองยี่สิบปี ²⁸ และ

พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากรจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป ²⁹ ในรัชกาลของเปคาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ทิกัลทิลเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกมาและยึดเมืองอิโยน อาเบลเบธมาอาคาห์ ยาโนอาห์ คาเดช ฮาไซร์ กิเลอาด กาลิลี แผ่นดินนัฟทาลีทั้งหมด และกวาดต้อนประชาชนเป็นเชลยไปยังอัสซีเรีย ³⁰ แล้วโฮเซยาบุตรชายเอลาห์ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ และล้มพระองค์ลง และประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทนพระองค์ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลโยธามโอรสของอุสซียาห์ ³¹ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

โยธามครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 26:23)

³² ในปีที่สองแห่งรัชกาลเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล โยธามโอรสของอุสซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง ³³ เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเยรูซาบุตรสาวของศาโดก ³⁴ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงกระทำตามทุกสิ่งที่อุสซียาห์พระราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ ³⁵ ถึงกระนั้นปุชนียสถานสูงก็ยังมีได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังถวายสัตวบูชา และเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูงนั้น พระองค์ทรงสร้างประตูบนของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ ³⁶ ส่วนพระราชกิจ

นอกนั้นของโยธาม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ มิได้บันทึก ไว้ ใน หนังสือ พงศาวดาร แห่งกษัตริย์ ประเทศ ยูดาห์หรือ ³⁷ ใน กาล ครั้ง นั้น พระ เย โหวาทได้ทรง ใช้ เร ซีน กษัตริย์แห่งซีเรีย และเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ให้มาสู้ กับยูดาห์ ³⁸ โยธามได้ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของ พระองค์ และได้ฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดา วิดบรรพบุรุษของพระองค์ และอาหัทโฮรสของพระองค์ขึ้น ครอบครองแทน

16

อาหัทสครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 28:1)

¹ ในปีทีสิบ เจ็ด แห่งรัชกาล เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ อาหัทโฮรสของโยธามกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง ² อาหัทสมีพระชนมายุยี่สิบพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอง ราชย์ และพระองค์ทรงครองราชย์ในกรุงเยรูซาเล็มสิบหก ปี และพระองค์มิได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตร ของพระเยโฮวาทพระเจ้าของพระองค์ ดังดาวิดบรรพบุรุษ ของพระองค์ได้ทรงกระทำ ³ แต่พระองค์ทรงดำเนิน ตาม ทางของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล และถวายโฮรสของ พระองค์ให้ลุยไฟ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของ ปรัชชาติ ซึ่งพระเยโฮวาททรงขับไล่ออกไปจาก เบื้อง หน้าประชาชนอิสราเอล ⁴ และพระองค์ทรงถวายสัตว์บูชา และเผาเครื่องหอมบนปูชนียสถานสูง และในเนินสูง และ ได้ต้นไม้สีเขียวทุกต้น

ซีเรียกับอิสราเอลบุกรุกยูดาห์ (2 พศต 28:5-8)

⁵ แล้วเร ซีน กษัตริย์แห่ง ซีเรีย และ เป คาห์บุตร ชาย เร มา ลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ทรง ยก ขึ้น มา ทำ สงคราม

กับ กรุง เยรูซาเล็ม และ กษัตริย์ ทั้ง สอง ได้ ล้อม อา หัส ไว้ แต่ทรง เอาชัย ชนะ ยัง ไม่ได้ ⁶ คราวนั้นเร ชิน กษัตริย์แห่ง ซีเรีย ได้ เข้า ยึด เมือง เอ ลัท คิน ให้ซีเรีย และ ทรง ชับ ไล่ พวก ยิว เสีย จาก เอ ลัท และ คน ซีเรีย มา ที่ เอ ลัท และ อยู่ ที่นั่น จน ทุก วัน นี้ ⁷ อา หัส จึง ทรง ส่ง ผู้ สื่อสาร ไป ยัง ทิกลัทพิเล เสอร์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า “ข้าพเจ้าเป็น คน ใช้ ของ ท่าน และ เป็น บุตร ของ ท่าน ขอ เชิญ ขึ้น มา ช่วย ข้าพเจ้า ให้ พ้น จาก มือ ของ กษัตริย์แห่งซีเรีย และ จาก มือ ของ กษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ซึ่ง ลุก ขึ้น ต่อสู้ข้าพเจ้า” ⁸ อา หัส ทรง นำเอาเงินและทองคำซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศแห่งพระ เยโฮวาห์ และใน คลัง สำนัก พระราชวัง และ ส่ง เป็น ของ กำนัลถวายแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ⁹ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ ทรง พัง พระองค์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ ทรง ยก ท้า ขึ้น ไป ยัง ดามัสกัส และ ยึด ได้ จับ ประชาชน เมือง นั้น ไป เป็น เชลย ยัง เมือง คีร์ และ ทรง ประหาร เร ชิน เสีย ¹⁰ เมื่อ กษัตริย์ อา หัส เสด็จ ไป ดามัสกัส เพื่อ พบกับทิกลัทพิเล เสอร์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรง เห็น แทนบุขาที่ดามัสกัส และ กษัตริย์ อา หัส ทรง ส่ง หุ่น แทน บุขา ไปยังอูริยาห์บุตรโรทิต พร้อม ทั้ง แบบ แปลน ตาม ลักษณะ การ สร้าง ¹¹ และ อูริยาห์บุตรโรทิตก็ได้สร้าง แทนบุขานั้นตาม แบบทุกประการ ซึ่งกษัตริย์อาหัสได้ส่งมาจากดามัสกัส อูริยาห์บุตรโรทิตจึงได้ สร้าง แทนบุขานั้นก่อนที่กษัตริย์อาหัส เสด็จจาก ดามัสกัส มา ถึง ¹² และ เมื่อ กษัตริย์ เสด็จ จาก ดามัสกัส ถึง แล้ว กษัตริย์ก็ทรงเห็น แทนบุขา แล้วกษัตริย์ทรงเข้ามาใกล้แทน บุขาเสด็จขึ้นถวายบนนั้น ¹³ และทรงเผาเครื่องเผาบูชาของ พระองค์ และธัญญาบูชาของพระองค์ และทรงเทเครื่องดื่ม บูชาของพระองค์ และทรงพรหมเลือดเครื่อง สันติบูชาของ พระองค์ลงบน แทนนั้น ¹⁴ และพระองค์ทรงย้าย แทนบุขา

ทองสัมฤทธิ์ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ออกเสียจากข้างหน้าพระนิเวศ จากสถานที่ระหว่างแท่นบูชาและพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และตั้งไว้ทางด้านเหนือแท่นบูชานั้น¹⁵ และกษัตริย์อาหัสทรงบัญชากับอูริยาห์ปุโรหิตว่า “บนแท่นใหญ่นี้ท่านจงเผาเครื่องเผาบูชาตอนเช้าและธัญญาบูชาตอนเย็น และเครื่องเผาบูชาของกษัตริย์ และเครื่องธัญญาบูชาของพระองค์ พร้อมกับเครื่องเผาบูชาของบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน และธัญญาบูชาของเขาทั้งหลาย และเครื่องต้มบูชาของเขาทั้งหลาย และจงพรมเลือดทั้งหมดของเครื่องเผาบูชาบนนั้น และเลือดทั้งหมดของเครื่องสัตวบูชา แต่แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ให้เป็นที่ที่เข้าจะทูลถามพระเจ้า”¹⁶ อูริยาห์ปุโรหิตได้กระทำการเหล่านี้ ทั้งสิ้นตามพระบัญชาของกษัตริย์อาหัส¹⁷ และกษัตริย์อาหัสทรงตัดแผงแท่นนั้นออก และทรงยกชั้นออกไปจากแท่นเสีย และพระองค์ทรงเอาชิ้นเสาครุลงมาเสียจากวิงทองสัมฤทธิ์ที่รองอยู่นั้น ทรงวางไว้บนพื้นก้อนหิน¹⁸ และศาลาวันสะบาโต ซึ่งเขาได้สร้างไว้ในพระนิเวศ และทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ชั้นนอกสำหรับกษัตริย์นั้น พระองค์ทรงเปลี่ยนเสีย เพราะเห็นแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

อาหัสสิ้นพระชนม์ กษัตริย์เฮเซคียาห์ขึ้นครองนครออบครองแทน (2 พศต 28:26-27)

¹⁹ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหัส ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ²⁰ และอาหัสทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และเฮเซคียาห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองนครออบครองแทนพระองค์

17

โฮเซยาครอบครองเหนืออิสราเอล

¹ ในปีที่สิบสองแห่งรัชกาลอาหัส กษัตริย์แห่งยูดาห์ โฮเซยาบุตรชายเอลาห์ได้เริ่มครอบครองในกรุงสะมาเรียเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบครองเก้าปี ² และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ก็ไม่เหมือนกับกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอลที่อยู่มาก่อนพระองค์

อิสราเอล (คือตระกูลภาคเหนือ) ถูกกวาดไปเป็นเชลยยังอัสซีเรีย

³ แซลมานเนเสอร์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้ยกทัพมารบกับพระองค์ และโฮเซยาทรงยอมเป็นผู้รับใช้และถวายเครื่องบรรณาการ ⁴ แต่กษัตริย์อัสซีเรียได้ทรงพบความทรยศในโฮเซยา เพราะพระองค์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปยังโสภกษัตริย์แห่งอียิปต์ และไม่ถวายเครื่องบรรณาการแก่กษัตริย์อัสซีเรียตามซึ่งพระองค์ทรงเคยกระทำทุกปี เพราะฉะนั้นกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงขังพระองค์ไว้ และจำพระองค์ไว้ในคุก ⁵ แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงบุกเข้าทั่วแผ่นดินและมายังสะมาเรีย และพระองค์ทรงล้อมเมืองไว้สามปี ⁶ ในปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยา กษัตริย์แห่งอัสซีเรียยึดได้เมืองสะมาเรีย และพระองค์ทรงนำชนอิสราเอลไปยังอัสซีเรียให้เขาอยู่ที่ฮาလာห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร์แม่น้ำเมืองโกซาน และในหัวเมืองแห่งชาวมีเดีย ⁷ ที่เป็นอย่างนั้น ก็เพราะประชาชนอิสราเอลได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้ทรงนำเขาขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จากพระหัตถ์ของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และได้เกรงกลัวพระอื่นๆ ⁸ และได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงขับ

ไล่ไปเสียให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล และตามกฎเกณฑ์
ซึ่ง กษัตริย์แห่งอิสราเอล ทรงทำ ขึ้น มา ⁹ และ ประชาชน
อิสราเอลได้กระทำการที่ไม่ชอบต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ตนอย่างลับๆ เขาได้สร้างปูชนียสถานสูงทั่วบ้านทั่วเมือง
สำหรับตน ตั้งแต่ที่มีหอคอยเหตุ กระทั่งถึงเมืองที่มีป้อม
¹⁰ เขาได้ตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์และเสารูปเคารพบนเนินเขาสูงทุก
แห่ง และได้ต้นไม้เขียวทุกต้น ¹¹ ณ ที่นั้นเขาได้เผาเครื่อง
หอมบน ปูชนียสถาน สูง ทั่วหมดยุคนั้น ตามอย่าง ประชาชาติ
ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกวาดไปเสียต่อหน้าเขาทั้งหลาย และ
เขาทั้งหลาย ได้กระทำการชั่วร้ายกระทำ ให้พระเยโฮวาห์
ทรงพระพิโรธ ¹² และเขาทั้งหลายปรนนิบัติรูปเคารพ ซึ่ง
พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขาแล้วว่า “เจ้าอย่ากระทำอย่าง
นี้” ¹³ พระเยโฮวาห์ยัง ทรงตักเตือน อิสราเอล และยูดาห์
โดยผู้พยากรณ์ทุกคน และโดยผู้ทำนายทุกคนว่า “จงหัน
กลับจากทางชั่วร้ายทั้งหลายของเจ้า และรักษาบัญญัติของ
เราและกฎเกณฑ์ของเรา ตามราชบัญญัติทุกข้อซึ่งเราได้
บัญชา แก่บรรพบุรุษ ของ เจ้า และซึ่ง เรา ได้ ส่ง มายัง เจ้า
โดย ผู้พยากรณ์ผู้รับ ใช้ของ เรา” ¹⁴ เขา ไม่ ฟัง แต่ทำให้คอ
ของตน แข็ง ดัง คอของ บรรพบุรุษ ของ เขา ได้ เป็น มา แล้ว
ผู้ซึ่งมิได้เชื่อถือ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ เขา ¹⁵ เขาทอด
ทิ้ง กฎ เกณฑ์ ของ พระองค์ และ พันธสัญญา ของ พระองค์
ซึ่งได้ ทรง กระทำ ไว้ กับ บรรพบุรุษ ของ เขา และพระโอวาท
ซึ่ง พระองค์ได้ทรง ประทาน แก่เขา เขา ทั้ง หลาย ติดตาม
สิ่งที่ไร้สาระ และกลายเป็น ผู้ที่ไร้สาระไป และเขาติดตาม
ประชาชาติที่ อยู่รอบๆ เขา ซึ่ง พระเยโฮวาห์ได้ทรง บัญชา
เขา มิให้เขากระทำ ตาม ¹⁶ และเขาทั้งหลายได้ ละทิ้ง พระ

บัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน และได้หล่อรูปเคารพสำหรับตนเป็นลูกวัวสองตัว และเขาได้สร้างเสารูปเคารพ และนมัสการบรรดาบริวารของฟ้าสวรรค์ และปรนนิบัติพระบาอัล ¹⁷ และเขาทั้งหลายได้ถวายนบุตรชายหญิงของเขาให้ลุยไฟ ใช้การทำนายและใช้เวทมนตร์ และยอมขายตัวเอง เพื่อกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการช่วยให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ ¹⁸ เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ทรง พระพิโรธ ต่ออิสราเอลยิ่งนัก และทรงให้เขาออกไป เสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ไม่มีผู้ใด เหลือ ออกจาก ตระกูล ยูดาห์เท่านั้น ¹⁹ ยูดาห์มิได้รักษา พระบัญญัติของ พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้าของเขาด้วย แต่ดำเนินตาม กฎ เกณฑ์ ซึ่งอิสราเอลทำขึ้นมา ²⁰ และพระเยโฮวาห์ทรง ปฏิเสธ ไม่รับ เชื่อ สายทั้งสิ้นของอิสราเอล และได้ให้เขาทั้งหลายทุกข์ใจ และทรงมอบเขาไว้ในมือของ ผู้ปล้น จนกว่า พระองค์ได้ทรงเหวี่ยงเขาเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ²¹ เพราะพระองค์ทรงฉีกอิสราเอลจากราชวงศ์ของดาวิด และเขาได้ตั้งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทให้เป็นกษัตริย์ และเยโรโบอัมทรงชักนำอิสราเอลไปจากการที่ติดตามพระเยโฮวาห์ และกระทำให้เขาทำบาปอย่างใหญ่หลวง ²² ประชาชนอิสราเอลได้ดำเนินในความบาปทั้งสิ้นซึ่งเยโรโบอัมได้ทรงกระทำ เขาทั้งหลายไม่พราวจากบาปเหล่านั้นเลย ²³ จนพระเยโฮวาห์ทรงให้อิสราเอลออกไป เสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัส โดย บรรดา ผู้พยากรณ์ผู้รับ ใช้ของ พระองค์ อิสราเอลจึง ถูก กวาด ไป เป็น เชลย จาก แผ่นดิน ของ ตน ยัง ประเทศอัสซีเรียจนทุกวันนี้

คนต่างชาติมาอาศัยอยู่ในหัวเมืองต่างๆของอิสราเอล

²⁴ และ กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้นำ ประชาชน มา จาก บา บิโลน คูธาร์ อีฟวาร์ ฮามัท เสฟารวามิม และบรรจูเขา ไว้ ใน หัว เมือง สะ มา เรีย แทน ประชาชน อิสราเอล เขา ทั้ง หลาย ก็ เข้า ถือ กรรมสิทธิ์ สะ มา เรีย และ อาศัย อยู่ ใน หัว เมือง ของ ประเทศ นั้น ²⁵ และ ตั้งแต่ ต้น ที่ เขา มา อาศัย อยู่ ที่ นั้น เขามี ได้ ยำ เกรง พระ เยโฮวาห์ ฉะนั้น พระ เยโฮวาห์ จึง ทรง ใช้ สิงโต มา ท่วม กลาง เขา ซึ่ง ได้ ฆ่า เขา เสีย บ้าง ²⁶ เพราะ ฉะนั้น มี ผู้ ไป ทูล กษัตริย์ แห่ง อัสซีเรีย ว่า “ ประชาชาติ ซึ่ง พระ องค์ ได้ ทรง พา เอา ไป ให้ อยู่ ใน หัว เมือง สะ มา เรีย นั้น ไม่ รู้ ลักษณะ ของ พระ เจ้า ของ แผ่น ดิน นั้น ฉะนั้น พระ องค์ จึง ส่ง สิงโต มา ท่วม กลาง เขา และ ดู เกิด สิงโต นั้น ได้ ฆ่า เขา เสีย เพราะ เขา ไม่ รู้ พระ ลักษณะ แห่ง พระ เจ้า ของ แผ่น ดิน นั้น ” ²⁷ แล้ว กษัตริย์ แห่ง อัสซีเรีย จึง บัญชา ว่า “ จง ส่ง บุโรหิต สัก คน หนึ่ง ไป ที่ นั้น จาก บรรดา ที่ เจ้า กวาด เอา มา จง ให้ เขา ไป อยู่ ที่ นั้น และ ให้ สอน พระ ลักษณะ แห่ง พระ เจ้า ของ แผ่น ดิน นั้น ” ²⁸ ฉะนั้น บุโรหิต ผู้ หนึ่ง ใน บรรดา ซึ่ง เขา กวาด มา จาก สะ มา เรีย จึง มา อาศัย อยู่ ที่ เบธเอล และ สอน เขา ทั้ง หลาย ว่า เขา จะ ต้อง ยำ เกรง พระ เยโฮวาห์ อย่างไร ²⁹ แต่ ว่า ทุกๆ ประชาชาติ ยัง สร้าง รูป พระ ของ ตนเอง และ ตั้ง ไว้ ใน นิเวศ แห่ง ปุชนิยสถาน สูง ซึ่ง ชาว สะ มา เรีย ได้ สร้าง ไว้ ทุกๆ ประชาชาติ ใน หัว เมือง ที่ เขา อาศัย อยู่ ³⁰ ชาว บา บิโลน สร้าง พระ สุกคทเบโนท ชาว คูท สร้าง พระ เนอร์กัล ชาว ฮามัท สร้าง พระ อาซิมา ³¹ และ ชาว อีฟวาร์ สร้าง พระ นิบ หัส และ พระ ทารทัก และ ชาว เสฟารวามิม เผ่า ลูก ของ ตน ใน ไฟ ถวาย พระ อัดรัม เมเลค และ พระ อานัม เมเลค ซึ่งเป็น พระ ของ เมือง เสฟารวามิม ³² เขา ทั้ง หลาย เกรง กลัว พระ เยโฮวาห์ ด้วย และได้ กำหนด ประชาชน จาก ท่วม กลาง เขา

ให้เป็นปุโรหิตของปุชเนียสถานสูงนั้น ซึ่งถวายสัตวบูชาสำหรับพวกเขาในนิเวศแห่งปุชเนียสถานสูงเหล่านั้น³³ เขาจึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่ปรนนิบัติพระของเขาเองด้วย ตามอย่างประชาชาติซึ่งเขาได้ถูกนำให้จากออกมาเสีย³⁴ ทุกวันนี้เขาก็กระทำตามอย่างเดิม เขาทั้งหลายไม่ยำเกรงพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายไม่กระทำตามกฎเกณฑ์ หรือกฎ หรือพระราชบัญญัติ หรือพระบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ลูกหลานของยาโคบ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงประทานนามว่าอิสราเอล³⁵ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลายและบัญชาแก่เขาว่า “เจ้าอย่ายำเกรงพระอื่นๆ หรือกราบนมัสการพระนั้น หรือปรนนิบัติ หรือถวายสัตวบูชาแก่พระนั้น³⁶ แต่เจ้าจงยำเกรงพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งนำเจ้าขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยกำลังอันยิ่งใหญ่ และด้วยพระหัตถ์ที่เหยียดออก เจ้าจงโน้มตัวลงต่อพระองค์ และเจ้าจงถวายสัตวบูชาต่อพระองค์³⁷ และกฎเกณฑ์ และกฎ และพระราชบัญญัติ และพระบัญญัติซึ่งพระองค์ทรงจารึกให้แก่เจ้า เจ้าทั้งหลายจงระวังที่จะกระทำตามเสมอ เจ้าอย่ายำเกรงพระอื่นเลย³⁸ เจ้าทั้งหลายอย่าลืมพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำไว้กับเจ้า และอย่ายำเกรงพระอื่นเลย³⁹ แต่เจ้าทั้งหลายจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้พ้นมือศัตรูทั้งสิ้นของเจ้า”⁴⁰ ถึงอย่างนั้นเขาทั้งหลายก็มีได้ฟัง แต่เขายังกระทำตามอย่างเดิมของเขา⁴¹ ประชาชาติเหล่านี้จึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติรูปเคารพสลักของเขาด้วย ลูกของเขาก็เช่นเดียวกัน หลานของเขาก็เช่นเดียวกัน บรรพบุรุษของเขาทำอย่างไร เขาก็กระทำอย่างนั้นจนทุกวันนี้

18

เฮเซคียาห์ได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 29:1)

1 อยู่มา ใน ปีที่สาม แห่ง รัชกาล โฮ เซย า บุตร ชาย เอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล เฮ เซ คี ยาห์ โอรส ของ อา หัส กษัตริย์แห่ง ยู ดาห์ได้เริ่ม ครอบ ครอง ² เมื่อ พระองค์ ทรง เริ่ม ครอบ ครอง นั้น พระองค์มีพระชนมายุยี่สิบ ห้า พรรษา และพระองค์ ทรง ครอบ ครอง ใน กรุง เยรูซาเล็ม ยี่สิบ ก้าวปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า อาบีบุตรสาวของเศคาริยาห์ ³ และพระองค์ ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ถูก ต้อง ใน สาย พระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่ดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ

การฟื้นฟูในสมัยของเฮเซคียาห์ (2 พศต 29:3-31:21)

4 พระองค์ทรง รื้อ ปูนัยสถานสูงทิ้ง ไป และทรง พัง เสา คักดีลิตีห์เสียบ และตัด เสา รูป เคารพลง เสียบ และพระองค์ ทรง หุงทองสัมฤทธิ์ซึ่งโมเสสสร้างขึ้นนั้นเป็นชิ้นๆ เพราะ ว่า ประชาชน อิสราเอล ได้ เฝ้า เครื่อง หอม ให้แก่กู่นั้น จนถึง วันเหล่านั้น เขาเรียกกู่นั้นว่าเนหุซทาน ⁵ พระองค์ทรงวาง พระทัยในพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้น ใน บร รดา กษัตริย์แห่ง ยู ดาห์ ต่อ จาก พระองค์ มา หรือ ใน บรรดาผู้อยู่ก่อนพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์ ⁶ เพราะ ว่า พระองค์ ทรง ยึด พระ เย โฮ วาห์ แน่น พระองค์มิได้ทรง พราก จาก การ ติดตาม พระองค์เลย แต่ได้รักษา พระ บัญญัติซึ่ง พระ เย โฮ วาห์ ทรง บัญชา แก่โมเสส ⁷ และ พระ เยโฮวาห์ทรงสถิตกับพระองค์ พระองค์ทรงออกไปยังที่ใด พระองค์ก็ทรง กระทำ ความ สำ เร็จ ที่นั่น พระองค์ได้ทรง กบฏต่อกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และไม่ยอมปรนนิบัติท่าน

เฮเซคียาห์ทรงชนะคนฟีลิสเตีย

⁸ พระองค์ทรงโจมตีคนฟีลิสเตียไกลไปจนถึงเมืองกาซาและดินแดนเมืองนั้น ตั้งแต่ที่ที่มีหอคอยเหตุกระทั่งถึงเมืองที่มีป้อม ⁹ และอยู่มาในปีที่สี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลโฮเซยาบุตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล แชลมานะเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมารบสะมาเรียและล้อมเมืองไว้ ¹⁰ และเมื่อสิ้นสามปีเขาก็ยึดเมืองนั้นได้ ในปีที่หกแห่งรัชกาลเฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยาบุตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล สะมาเรียก็ถูกยึดไป ¹¹ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กวาดเอาคนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ไปไว้ที่ฮาလာห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร์แม่น้ำเมืองโกซาน และในหัวเมืองของคนมีเดีย ¹² เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน แต่ได้ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์ คือทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ และเขาทั้งหลายไม่ฟัง ไม่กระทำตาม

เซนาเคอริบบุกรุกยูดาห์

¹³ ในปีที่สิบสี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ เซนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมาต่อสู้อัรบรดานครที่มีป้อมของยูดาห์ และยึดได้ ¹⁴ และเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงใช้ให้ไปทูลกษัตริย์แห่งอัสซีเรียที่เมืองลาคีซาว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำผิด ขอถอนทัพไปเสียจากข้าพเจ้าน่าอนจะปรับสักเท่าใด ข้าพเจ้าจะยอมทั้งสิ้น” และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้เรียก ร้องเอาเงินสามร้อยตะลันต์ และทองคำสามสิบตะลันต์ จากเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ¹⁵ และเฮเซคียาห์ได้มอบเงินทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในคลังสำนักพระราชวัง ¹⁶ ในครั้งนั้น เฮเซคียาห์ทรงลอกทองคำจากประตูทั้งหลาย

ของพระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ และจากเสาประตูซึ่งเอเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงบุทองคำไว้ และทรงมอบให้แก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

การอดอ้างอย่างหยิ่งยโสของเซนนาเคอริบ (2 พศต 32:9-19)

¹⁷ และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้รับสั่งให้ทหารทาน รับสาริส และรับซาเคห์ไป พร้อมกับ กองทัพใหญ่จากเมืองลาคิช ถึงกรุงเยรูซาเล็ม เข้าเฝ้ากษัตริย์เอเซคียาห์ เขาก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อเขาขึ้นมาเขาก็มายืนอยู่ทางรางระบายน้ำสระบน ซึ่งอยู่ที่ถนนลานซักฟอก ¹⁸ และเมื่อเขาเรียกหากษัตริย์แล้ว เอลียาคิมบุตรชายอิสคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก พร้อมกับเซบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายของอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ ก็ออกไปหาพวกเขา ¹⁹ และรับซาเคห์พูดกับเขาว่า “จงทูลเอเซคียาห์ว่า ‘พระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านวางใจในอะไร ²⁰ ท่านคิดว่า (แต่เป็นเพียงแต่ถ้อยคำไร้สาระ) ‘เรามียุทธศาสตร์และแสนยานุภาพ’ หรือ เดียวนี้ท่านวางใจในใคร ท่านจึงได้กบฏต่อเรา ²¹ ดูเถิด เดียวนี้ท่านวางใจในไม้เท้าอ้อซ่า คืออียิปต์ ซึ่งจะตำมือของคนใดๆที่ใช้ไม้เท้า นั้น ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นเช่นนั้นต่อทุกคนที่วางใจในเขา ²² แต่ถ้าว่านทั้งหลายจะบอกเราว่า ‘เราวางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา’ ก็ปุชนียสถานสูงและแท่นบูชาของพระองค์ นั้นมิใช่หรือที่เอเซคียาห์รื้อทิ้งเสียแล้ว พลางกล่าวแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า ‘ท่านทั้งหลายจงนมัสการที่หน้าแท่นบูชานี้ในเยรูซาเล็มเถิด’ ²³ ฉะนั้นบัดนี้ มาเถิด มาทำสัญญากันกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของข้า เราจะให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้า ถ้าฝ่ายเจ้าหาคนที่ขี่ม้าเหล่า

นั้นได้ ²⁴ แล้วอย่างนั้นเจ้าจะขับไล่ นายกอง แต่เพียงคนเดียว ในหมู่ข้าราชการ ผู้น้อยที่สุดของนายของเราอย่างไรได้ แต่เจ้ายังวางใจพึ่งอียิปต์เพื่อรกรับและเพื่อพลงมา ²⁵ ยิ่งกว่านั้นอีกที่เรามาต่อผู้สถานที่นี้เพื่อทำลายเสีย ก็ขึ้นมาโดยปราศจากพระเยโฮวาห์หรือ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าว่า “จงขึ้นไปต่อสู้กับแผ่นดินนี้และทำลายเสีย” ”

รับซาเคห์ดูหมิ่นพวกยิว

²⁶ แล้ว เอลียาคิม บุตรชาย ฮิล คียาห์ และ เซบนาห์ และ โยอาห์ เรียนรับซาเคห์ว่า “ขอทีเถอะ ขอพูดกับผู้รับใช้ของท่าน เป็นภาษา อารัม เกิด เพราะเรา เข้าใจ ภาษา นั้น ขออย่าพูดกับเรา เป็น ภาษา ฮีบรู ให้ประชาชน ผู้อยู่บน กำแพง นั้น ได้ยินเลย” ²⁷ แต่รับซาเคห์พูดกับเขาทั้งหลายว่า “นายของข้า ใช้ให้เรา มาพูด ถ้อยคำ เหล่า นี้ แก่ นาย ของ เจ้า และ แก่ เจ้า และไม่ให้พูดกับคนที่นั่งอยู่บนกำแพง ผู้ที่จะต้องกินซี่และกินเยี้ยวของเขาร่วมกับเจ้าอย่างนั้นหรือ” ²⁸ แล้วรับซาเคห์ได้ยินร้อง ตะโกน เสียง ดัง เป็น ภาษา ฮีบรู ว่า “จงฟังพระวณะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ²⁹ กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘อย่าให้เฮเซคียาห์หลงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์’ ³⁰ อย่าให้เฮเซคียาห์กระทำให้เจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์ โดยกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ และจะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย’” ³¹ อย่าฟังเฮเซคียาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสตั้งนี้ว่า ‘จงทำสัญญาไมตรีกับเราด้วยของกำนัล และออกมาหาเรา แล้วทุกคนจะได้กินจากเถาองุ่นของตน และทุกคนจะกินจากต้นมะเดื่อของตน และทุกคนจะดื่มน้ำจากที่ขังน้ำของตน ³² จนเราจะมานำเจ้าไปยังแผ่นดินที่เหมือนแผ่นดินของเจ้าเอง เป็นแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น

เป็น แผ่นดินที่มีขนมปัง และ สวน องุ่น เป็น แผ่นดินที่มีน้ำ
 มัน มะกอกเทศ และน้ำ ผึ้ง เพื่อเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่
 และ ไม่ตาย และอย่าฟัง เฮเซคียาห์ เมื่อ เขา นำ เจ้า ผิด ไป
 โดยกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้น
 ” ³³ มีพระแห่งประชาชาติองค์ใด เคยช่วย แผ่นดิน ของ ตน
 ให้พ้นจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้หรือ ³⁴ พระ
 ของเมืองฮามัทและเมืองอารบัดอยู่ที่ไหน พระของเมืองเส
 ฟารวาอิม เฮนาและอิพวาท้อยู่ที่ไหน เขาได้ช่วยสะมาเรีย
 ให้พ้นจากมือของเราหรือ ³⁵ พระองค์ใดในบรรดาพระทั้ง
 หลายของประเทศเหล่านี้ได้ช่วยประเทศของตนให้พ้นจาก
 มือของเรา แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้พ้น
 จากมือของเราหรือ’ ” ³⁶ แต่ประชาชนหนึ่งไม่ตอบเขาสักคำ
 เดียว เพราะพระบัญชาของกษัตริย์มีว่า “อย่าตอบเขาเลย”
³⁷ แล้วเอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก
 และเชบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาสาฟเจ้ากรม
 สารบรรณ ได้เข้าเฝ้าเฮเซคียาห์ด้วยเสื้อผ้า นิก ขาด และ
 กราบทูลถ้อยคำของรับซาเคห์

19

ข่าวสารจากเฮเซคียาห์ถึงอิสยาห์

¹ อยู่มาเมื่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงได้ยิน พระองค์ก็ทรง
 นิก ฉลอง พระองค์เสีย และ ทรง เอา ผ้า กระสอบ คลุม
 พระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
² และพระองค์ทรงใช้เอลียาคิม ผู้บัญชาการราชสำนัก
 และเชบนาห์ราชเลขา และพวกปุโรหิตใหญ่ คลุมตัวด้วย
 ผ้ากระสอบ ไปหาอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายของอามอส
³ เขาทั้งหลายเรียนท่านว่า “เฮเซคียาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘วัน
 นี้เป็นวัน ทุกข์ใจ วัน ถูก ตี เตียน และ หมีน ประมาท เด็กก็

ถึงกำหนดคลอด แต่ไม่มีกำลัง เบ่งให้คลอด 4 ษะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คงจะ สดับ บรรดา ถ้อยคำ ของรับซาเคห์ ผู้ซึ่ง กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย นายของเขา ได้ ส่ง มาให้เย้ยพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์ และจะทรงขนาน ถ้อยคำ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้ ทรง สดับ เพราะฉะนั้น ขอท่าน ถวาย คำอธิษฐาน เพื่อ ส่วนชน ที่ เหลือ อยู่ นี้” 5 ดังนั้น ข้าราชการ ของ กษัตริย์ เฮเซ คียาห์ มา ถึง อิสยาห์ 6 อิสยาห์ ก็ บอก เขา ทั้ง หลาย ว่า “จง ทูล นาย ของ ท่าน เกิด ว่า พระเยโฮวาห์ ตรัส ดั่ง นี้ ว่า ‘อย่า ก้าว เพราะ ถ้อย คำ ที่ เจ้า ได้ ยิน นั้น ซึ่ง ข้าราชการ ของ กษัตริย์ แห่ง อัสซีเรีย ได้ กล่าว หยาบ ช้ำ ต่อเรา 7 ดูเถิด เรา จะ บรรจ จิต ใจ อย่าง หนึ่ง ใน เขา เพื่อ เขา จะ ได้ ยิน ข่าว ลือ และ กลับ ไป ยัง แผ่น ดิน ของ เขา และ เรา จะ ให้ เขาล้มลง ด้วย ตาบ ใน แผ่น ดิน ของ เขาเอง’”

เซนนาเคอริบ ทำ ทาย พระเจ้า (2 พศต 32:17)

8 รับซาเคห์ ได้ กลับ ไป และได้ พบ กษัตริย์ แห่ง อัสซีเรีย ผู้รับเมืองลิบนาห์ เพราะ เขา ได้ ยิน ว่า พระองค์ ออก จาก ลาคีซ แล้ว 9 และ เมื่อ กษัตริย์ ทรง ได้ ยิน เรื่อง ที่ รหะ คาห์ กษัตริย์ แห่ง เอธิโอเปีย ว่า “ดูเถิด เขา ได้ ยก ออก มา ผู้รับ กับ พระองค์ แล้ว” พระองค์ จึง ส่ง ผู้ สือ สาร ไป ฝ่า เฮเซ คียาห์ ทูล ว่า 10 “เจ้าจง พุด กับ เฮเซ คียาห์ กษัตริย์ แห่ง ยู ดาห์ ดั่ง นี้ ว่า ‘อย่า ให้พระเจ้า ของ ท่าน ซึ่ง ท่าน วาง ใจ นั้น ลวง ท่าน ว่า “เยรูซาเล็ม จะ มี ได้ ถูก มอบ ไว้ ใน มือ ของ กษัตริย์ แห่ง อัสซีเรีย” 11 ดูเถิด ท่าน ได้ ยิน แล้ว ว่า บรรดา กษัตริย์ แห่ง อัส ซีเรีย ได้ กระทำ อะไร กับ แผ่น ดิน ทั้ง สิ้น บ้าง ทำลาย เสีย หมดยัง สิ้น เชน ส่วน ท่าน เอง จะ รับ การ ช่วย ให้ พัน หรือ 12 บรรดา พระของ บรรดา ประชาชาติ ได้ ช่วย เขา ให้ รอด พัน หรือ คือ ประชาชาติ ซึ่ง บรรพบุรุษ ของ เรา ได้ ทำลาย คือ โกซาน ฮาราน เรเซฟ และ ประชาชน ของ เอเดน ซึ่ง อยู่ ใน เทล อัสสาร 13 กษัตริย์ ของ

ฮามัท กษัตริย์ของอาร์ปัด กษัตริย์ของเมืองเสฟารวาอิม เฮนาและอิฟวาห์อยู่ที่ไหน”

เฮเซคียาห์ทรงอธิษฐาน (2 พศต 32:20)

14 เฮเซคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือของผู้สื่อสาร และทรงอ่าน และเฮเซคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรงคลีจดหมายนั้น ออก ต่อ เบื้อง พระพักตร์พระเยโฮวาห์ 15 และเฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้า แต่ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงประทับระหว่างพวกเรือบ พระองค์ทรงเป็น พระเจ้า แห่ง บรรดา ราช อาณาจักร ของ แผ่น ดิน โลก พระองค์แต่พระองค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้า สวรรค์ และ แผ่น ดิน โลก 16 ข้า แต่ พระเยโฮวาห์ ขอ ทรง เยีย พระกรรณ สดับ ข้า แต่ พระเยโฮวาห์ ขอ ทรง เบิก พระเนตร ทอด พระเนตร และ ขอ ทรง สดับ ถ้อยคำ ของ เซนนาเคอริบ ซึ่ง เขา ได้ใช้มา เย้ย พระเจ้า ผู้ทรง พระชนม์ 17 ข้า แต่ พระเยโฮวาห์ เป็น ความ จริง ที่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้ กระทำ แก่ ประชาชาติทั้งหลายและแผ่นดินของประชาชาตินั้นร้าย เปลา 18 และได้เหวี่ยงพระของประชาชาตินั้นเข้าไฟ เพราะเขามีใช้พระ เป็น แต่ ผลงานของมือมนุษย์ เป็น ไม้ และ หิน เพราะฉะนั้นเขาจึงถูกทำลายเสีย 19 ฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้า แต่ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วย ข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่ง แผ่น ดิน โลก จะ ทราบ ว่า พระองค์ทรง เป็น พระ เยโฮวาห์ พระเจ้าแต่พระองค์เดียว”

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานโดยทางอิสยาห์

20 แล้วอิสยาห์บุตรชายอามอสได้ใช้ให้ไปเฝ้าเฮเซคียาห์ ทูลว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เรา ได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าเรื่องเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัส

ซีเรียแล้ว ²¹ ต่อไปนี้เป็นพระวณะที่พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับท่านนั้นว่า ‘ธิดา พรหมจารีแห่งศิโยน ดูหมิ่น เจ้า และหัวเราะเยาะเย้ย เจ้า ธิดา แห่ง เยรูซาเล็ม สิ้น ศิระะใส่เจ้า ²² เจ้า เย้ย และ กล่าว หยาบ ช้ำ ต่อ ผู้ใด เจ้า ขึ้น เสียง ของ เจ้า ต่อ ผู้ใด แล้ว เบิ่ง ตา ของ เจ้า อย่าง เยอ หยิ่ง ต่อ ผู้ใด ต่อ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนะซี ²³ เจ้าได้เย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยผู้สื่อสารของเจ้า และเจ้าได้ว่า “ด้วยรถรบเป็นอันมากของ ช้ำ ช้ำ ได้ ขึ้น ไป ที่ สูง ของ ภูเขา ถึงที่ไกล สุด ของ เลบานอน ช้ำจะโค่น ต้นสน สีดาร์ที่สูงที่สุดของ มัน ลง ทั้ง ต้นสน สาม ใบ ที่ดี ที่สุด ของ มัน ช้ำ จะ เข้า ไป ใน ที่ ฟานัก ใน ชายแดนของ มัน และที่ป่าไม้แห่งคารเมล ²⁴ ช้ำขุดบ่อและ ต้มน้ำต่างด้าว ช้ำเอาฝาเท้าของช้ำกวาดธารน้ำทิ้งสิ้นของ สถานที่ที่ถูกล้อมโอบมดีให้แห้งไป” ²⁵ เจ้าไม่ได้ยินหรือว่า เรา ได้ จัด ไว้ นาน แล้ว เรา ได้ กะ แผนงาน ไว้แต่ตึกดำบรรพ์ ณ บัดนี้เราให้เป็นไปแล้ว คือเจ้าจะทำเมืองที่มีป้อมให้พังลงให้เป็นกองสิ่งปรักหักพัง ²⁶ ส่วนชาวเมืองนั้นมีอำนาจน้อย เขา สะดุ้งกลัวและอับอาย เขาเหมือนหญ้าที่ทุ่งนา และเหมือน หญ้าอ่อน เหมือนหญ้าที่บนยอดหลังคาเรือน เหมือนข้าว เกรียมไป ก่อนที่ มัน จะ งอกงาม อย่าง นั้น ²⁷ แต่เราได้รู้จัก การที่เจ้านั่งลงกับการออกไปและเข้ามาของเจ้า และการ เกรี้ยวกราดของเจ้าต่อเรา ²⁸ เพราะเจ้าได้เกรี้ยวกราดต่อ เรา และความจงหองของเจ้าได้ มา เข้าหู ของ เรา ฉะนั้น เราจะเอาขอของเราเกี่ยวจมูกเจ้า และบังเหียนของเราใส่ริมฝีปากเจ้า และเราจะหันเจ้ากลับไปตามทางซึ่งเจ้ามา นั้น ²⁹ และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือปีนี้เจ้าจะกิน สิ่งทิ้งออกขึ้นเอง และในปีที่สองสิ่งที่ผลิจากเดิม แล้วในปีที่ สาม จงหว่านและเกี่ยว และปลูกสวนองุ่นและกินผลของ

มัน³⁰ ส่วนที่รอดและเหลือแห่งวงศ์วานของยูดาห์จะหยั่งรากลงไป และเกิดผลขึ้นบน³¹ เพราะว่าส่วนคนที่เหลือจะออกไปจากเยรูซาเล็ม และส่วนที่รอดมาจะออกมาจากภูเขาคีโยน ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้³² เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียดังนี้ว่า ‘ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้หรือยิ่งลูกธนูไปที่นั่น หรือถือโล่เข้ามาข้างหน้านคร หรือสร้างเชิงเทินสู้มัน³³ ท่านมาทางใด ท่านจะต้องกลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ³⁴ เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพื่อให้รอด เพื่อเห็นแก่เราเอง และเห็นแก่ดาวิด ผู้รับใช้ของเรา’ ”³⁵ และอยู่มาในคืนนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ออกไป และได้ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียเสียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน และเมื่อคนลุกขึ้นในเวลาเช้ามีด ตูเถิด พวกเหล่านั้นเป็นศพทั้งนั้น

เซนนาเคอริบกลับบ้านและถูกประหารชีวิต

³⁶ แล้วเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ได้ยกไป และกลับบ้าน และอยู่ในนินะเวห์³⁷ และอยู่มาเมื่อท่านนมัสการในนิเวศของพระนิสโรกพระของท่าน อัถรมเมเลคและซาเรเซอร์โอรสของท่านประหารท่านเสียด้วยดาบ และหนีไปยังแผ่นดินอาร์มีเนีย และเอซารฮัดโดนโอรสของท่านขึ้นครอบครองแทนท่าน

20

เฮเซคียาห์ทรงประจวร แล้วหายเป็นปกติ (2 พศด 32:24)

¹ ใน วัน เหล่า นั้น เฮ เซ คี ยาห์ ทรง ประจวร ใกล้ จะสิ้นพระชนม์ และ ผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายของอามอส เข้ามา เฝ้า พระองค์ และ ทูล พระองค์ว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ‘จง จัดการ บ้าน การเมือง ของ เจ้า

ให้เรียบริ้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่ฟื้น”² แล้ว เฮเซคียาห์ทรงเห็นพระพักตร์เขาข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า³ “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและด้วยใจที่เพียบพร้อม และได้กระทำสิ่งที่ประเสริฐในสายพระเนตรของพระองค์มาอย่างไร” และเฮเซคียาห์ทรงกันแสงอย่างปวดร้าว⁴ และอยู่มาก่อนที่อิสยาห์จะออกไปถึงลาน พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า⁵ “จงกลับไปบอกเฮเซคียาห์เจ้านายแห่งประชาชนของเราว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิด บรรพบุรุษของเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า ‘เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดูกิจิต เราจะทำอะไรกับเจ้า ในวันที่สามเจ้าจะขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์’⁶ และเราจะเพิ่มชีวิตของเจ้าอีกสิบห้าปี เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้ เพื่อเห็นแก่เราเอง และเพื่อเห็นแก่ดาวิด ผู้รับใช้ของเรา”⁷ และอิสยาห์บอกว่า “เอาขนมมะเดื่อมาอันหนึ่ง” เขาก็เอามาวางไว้บนพระยอดนั้น พระองค์จึงทรงหายเป็นปกติ⁸ และเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า “อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่าพระเยโฮวาห์จะทรงรักษาข้าพเจ้า และว่าข้าพเจ้าจะได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ในวันที่สาม”⁹ และอิสยาห์ทูลว่า “ต่อไปนี้เป็นหมายสำคัญสำหรับพระองค์จากพระเยโฮวาห์ ที่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงตรัสไว้ คือว่า จะให้เงาตีบหน้าไปสิบชั้น หรือย่อนกลับมาสิบชั้น”¹⁰ เฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า “เป็นการง่ายที่เงาจะยาวออกไปอีกสิบชั้น แต่ให้เงาย่อนกลับมาสิบชั้นต่างหาก”¹¹ และอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนำเงาย่อนกลับมาสิบชั้น ซึ่งเงานั้นได้เลยไปในนาฬิกาแดดของอาหัทส

เฮเซคียาห์สำแดงคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ให้คนจากบาบิโลนเห็น (2 พศต 32:27-31)

¹² คราวนั้น เบโรตักบาลาตันโอรสของบาลาตัน กษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงส่งราชสารและเครื่องบรรณาการมายังเฮเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่าเฮเซคียาห์ทรงประชวร ¹³ และเฮเซคียาห์ได้ทรงต้อนรับเขา และพระองค์ทรงพาเขาชมคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ให้ชมเงินทองคำและเครื่องเทศและน้ำมันประเสริฐ และคลังพระแสงของพระองค์ทุกอย่าง ซึ่งมีในท้องพระคลังไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวังหรือในราชอาณาจักรของพระองค์ทั้งสิ้นซึ่งเฮเซคียาห์มิได้สำแดงแก่เขา ¹⁴ แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ และทูลพระองค์ว่า “คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขาจะมาเฝ้าพระองค์แต่ไหน” และเฮเซคียาห์ตรัสว่า “เขาได้มาจากเมืองไกลจากบาบิโลน” ¹⁵ ท่านทูลว่า “เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง” และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า “เขาเห็นทุกอย่างในวังของเราไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามีได้สำแดงแก่เขา” ¹⁶ แล้วอิสยาห์ทูลเฮเซคียาห์ว่า “ขอทรงฟังพระวอนะของพระเยโฮวาห์ ¹⁷ ดูก่อนวันเวลากำลัງย่างเข้ามาเมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้าและสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลนไม่มีสิ่งใดเหลือเลยพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ ¹⁸ และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้าผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้าจะถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นชนกษัตริย์ในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน” ¹⁹ แล้วเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า “พระวอนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็ดีอยู่” เพราะพระองค์ดำริว่า “ก็ดีแล้วมิใช่หรือ ในเมื่อมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา”

เฮเซคียาห์สิ้นพระชนม์ (2 พศต 32:32-33)

20 ส่วน พระราชกิจ นอก นั้น ของ เฮ เซ คี ยาห์ และ ยูทธ พลึง ทั้ง สิ้น ของ พระองค์ และ ที่ พระองค์ ทรง สร้าง สระ และ ราง ระบาย น้ำ นำ น้ำ เข้า มา ใน กรุง อย่างไร มิ ได้ บัน ทึก ไว้ ใน หนังสือ พงศาวดาร แห่ง กษัตริย์ ประเทศ ยูดาห์ หรือ ²¹ และ เฮ เซ คี ยาห์ ทรง ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ และ มนัส เสห์ โอรส ของ พระองค์ ขึ้น ครอบ ครอบ แทน พระองค์

21

มนัสเสห์ได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 33:1-9)

1 มนัสเสห์ มี พระชนมายุ สิบสอง พรรษา เมื่อ พระองค์ เริ่ม ครอบ ครอบ และ พระองค์ ทรง ครอบ ครอบ ใน กรุง เยรูซาเล็ม ห้า สิบ ห้า ปี พระมารดา ของ พระองค์ มี พระนาม ว่า เฮ ฟ ซิ บาห์ ² และ พระองค์ ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ชั่ว ร้าย ใน สาย พระเนตร ของ พระ เย โห วาห์ ตาม การ กระทำ อัน น่า สะ อิด สะ เหยียน ของ ประชาชาติ ซึ่ง พระ เย โห วาห์ ทรง ชับ ไล่ ออก ไป ให้ พ้น หน้า ประชาชน อิสราเอล ³ เพราะ พระองค์ ทรง สร้าง ปุชนัยสถาน สูง ซึ่ง เฮ เซ คี ยาห์ พระ ราช บิดา ของ พระองค์ ทรง ทำลาย เสีย นั้น ขึ้น ใหม่ และ พระองค์ ทรง สร้าง แทน บูชา สำหรับ พระ บา อัด และ ทรง สร้าง เสารูป เคารพ ดัง ที่ อ้า หับ กษัตริย์ แห่ง อิสราเอล ทรง กระทำ และ ทรง นมัสการ บริวาร ทั้ง สิ้น ของ ฟ้ำ สวรรค์ และ ปรน นิบัติ พระ เหล่า นั้น ⁴ และ พระองค์ ทรง สร้าง แทน บูชา ใน พระ นิเวศ ของ พระ เย โห วาห์ ซึ่ง พระ เย โห วาห์ ได้ ตรัส ว่า “เรา จะ บรรจุ นาม ของ เรา ไว้ ใน เยรูซาเล็ม” ⁵ และ พระองค์ ได้ สร้าง แทน บูชา สำหรับ บริวาร แห่ง ฟ้ำ สวรรค์ ใน ลาน ทั้ง สอง ของ พระ นิเวศ แห่ง พระ เย โห วาห์ ⁶ และ พระองค์ ได้ ทรง ถวาย โอรส ของ พระองค์ ให้ ลูย โฝ ถือ ฤกษ์ ยาม การ ใช้ เวทมนตร์ ทรง

เจ้าเข้าผี และพอมดหมอผี พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้าย เป็นอัน มาก ใน สาย พระเนตร ของ พระ เยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วยุให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ ⁷ ส่วนรูปเคารพสลักจากเสารูปเคารพที่พระองค์ทรงสร้างนั้น พระองค์ทรงตั้งไว้ในพระนิเวศ คือพระนิเวศที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิด และซาโลมอน โอรสของพระองค์ว่า “ในนิเวศนี้ และในเยรูซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกออกจากตระกูลทั้ง สิ้น ของอิสราเอล เรา จะ บรรจุนาม ของ เรา ไว้เป็น นิตย์ ⁸ เรา จะ ไม่เป็น เหตุ ให้เท้า ของ อิสราเอล พเนจร ออก ไป จาก แผ่นดิน ซึ่ง เรา ได้ให้ กับ บรรพบุรุษ ของ เขา อีก ถ้า เขา เพียง แต่ รมัดระวังที่จะกระทำตามทุกอย่างซึ่งเราได้บัญชาเขา และตามราชบัญญัติทั้ง สิ้น ซึ่ง โมเสส ผู้รับใช้ของเรابخัญชาเขา” ⁹ แต่เขามิได้ฟัง และมนัสเสห์ได้ชักจูงเขาให้กระทำชั่วมากยิ่งขึ้น กว่าบรรดา ประชาชาติ ซึ่ง พระเยโฮวาห์ทรงทำลายเสียต่อหน้าประชาชนอิสราเอลได้เคยกระทำแล้วเสียอีก

พระเจ้าทรงเตือนเรื่องความชั่วร้ายของมนัสเสห์

¹⁰ และพระเยโฮวาห์ตรัสโดยเหล่าผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ¹¹ “เพราะมนัสเสห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้กระทำการอันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ และได้ประพฤติชั่วร้ายยิ่งกว่าสิ่งทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ ผู้ซึ่งอยู่มาก่อนพระองค์ และได้ทรงกระทำให้ยูดาห์ทำบาป ด้วยรูปเคารพทั้งหลายของพระองค์อีกด้วย ¹² เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ‘ดูเถิด เรากำลังนำเหตุร้ายมาถึงเยรูซาเล็มและยูดาห์ อย่างที่ผู้ใดซึ่งได้ยินแล้วหูทั้งสองของเขาจะเข้าไป ¹³ และเราจะเอาเชือกอย่าง ที่ วัดกรุงสะมาเรียซึ่งเห็นอกกรุงเยรูซาเล็ม และใช้ลูกดึงอย่าง ที่ วัดราชวงศ์อาหับ และเราจะล้างเยรูซาเล็มอย่างเขาล้าง

ขาม ล้าง และพลิกคว่ำ ¹⁴ และเราจะทอดทิ้งมรดกส่วนที่เหลือของเรา และมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นเหยื่อ และเป็นของริบของศัตรูทั้งสิ้นของเขา ¹⁵ เพราะเขาได้ กระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายตาของเรา และได้ช่วยให้เราโกรธ ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของเขาออกจากอียิปต์ กระทั่งถึงทุกวันนี้ ”

มนัส เสห์ ผู้กระทำ ให้โลหิต ตก ล้นพระชนม์ (2 พศต 33:18-20)

¹⁶ ยิ่งกว่า นั้น มนัส เสห์ได้ทรง กระทำ ให้โลหิต ที่ไร้ความผิดตกเป็นอันมาก จนเต็มเยรูซาเล็มจากปลายข้างหนึ่งถึงปลายอีกข้างหนึ่ง นอกเหนือจากบาปที่พระองค์ทรงกระทำ ให้ยูดาห์ทำด้วย โดยประพุดิสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ¹⁷ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของมนัสเสห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ ¹⁸ และมนัสเสห์ทรงล่องหลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษ ของ พระองค์ และ เขา ฝัง ไว้ ใน พระอุทยาน ริม พระราชวังของพระองค์ในสวนของอูสซา และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

อาโมนได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 33:20-23)

¹⁹ อาโมนมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสองปี พระมารดา ของ พระองค์มีพระนามว่า เมซุลเล เมทบุตรสาวของฮารูสชาวโยทบาห์ ²⁰ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์บิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ ²¹ พระองค์ทรงดำเนินในทาง ทั้ง ล้น ซึ่งบิดา ของ พระองค์ ทรง ดำเนิน และ ปรน

นับดีรูป เคา รพ ซึ่งปี ดา ของ พระองค์ ทรง ปรม นับดี และ นมัสการรูปเหล่านั้น ²² พระองค์ทรงทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์ และมีได้ทรงดำเนินใน มรรคาของพระเยโฮวาห์

อา โมน สิ้นพระชนม์ โย ลี ยาห์ได้ครอบ ครอง แทน พระองค์ (2 พศต 33:24-25)

²³ และ ข้าราชการ ของ อา โมน ได้ ร่วม กัน คิด กบฏ ต่อ พระองค์ และ ประ หา รกษัตริย์ ใน พระราชวัง ของ พระองค์เสีย ²⁴ แต่ประชาชน แห่ง แผ่น ดิน ได้ ประหาร ทุก คนที่ร่วมกันคิดกบฏต่อกษัตริย์อาโมน และประชาชนแห่ง แผ่น ดิน ได้ ตั้ง โย ลี ยาห์ โอรส ของ พระองค์ให้เป็นกษัตริย์ แทน พระองค์ ²⁵ ส่วน พระราช กิจนอก นั้น ของ อา โมน ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ มิได้บันทึก ไว้ ใน หนังสือพงศาวดาร แห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ ²⁶ และเขาฝัง ไว้ในอุโมงค์ ของ พระองค์ ใน สวน ของ อูส ซา และ โย ลี ยาห์ โอรส ของ พระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

22

โยลียาห์ได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 34:1)

¹ โยลียาห์มีพระชนมายุแปดพรรษาเมื่อเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบเอ็ด ปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เยดีดาห์บุตรสาว ของอาดาياهوชาวโบสคาท ² และพระองค์ได้ทรงกระทำ สิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรง ดำเนินใน มรรคา ทั้ง สิ้น ของ ดาวิดบรรพบุรุษของ พระองค์ และมีได้ทรงหันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ

การซ่อมแซมพระวิหาร (2 พศต 34:8-13)

³ และอยู่มาในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ กษัตริย์ทรงใช้ซาฟานบุตรชายอาซาลิยาห์ บุตรชายเมซูลลามราชเลขา ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ รับสั่งว่า ⁴ “จงขึ้นไปหาฮิลคิยาห์มหาปุโรหิต เพื่อให้ท่านรวมเงินซึ่งเขานำเข้ามาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งผู้รักษาธรณีประตูได้เก็บจากประชาชน ⁵ และให้มอบไว้ในมือของคณงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และให้เขาจ่ายแก่คณงานผู้ที่อยู่ ณ พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ที่ทำการซ่อมแซมพระนิเวศอยู่ ⁶ คือให้แก่ช่างไม้ และช่างก่อสร้าง และช่างปูน ทั้งสำหรับซื้อตัวไม้และหินสกัด เพื่อซ่อมแซมพระนิเวศ” ⁷ แต่ไม่ได้ขอบัญชีจากเขา เรื่องเงินที่จ่ายใส่มือของเขา เพราะเขากระทำด้วยความสัตย์ซื่อ

พวกเขาได้พบพระราชบัญญัติของโมเสส (2 พศด 34:14-15)

⁸ และฮิลคิยาห์มหาปุโรหิต พุดกับซาฟานราชเลขาว่า “ข้าพเจ้าได้พบหนังสือพระราชบัญญัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์” และฮิลคิยาห์ได้มอบหนังสือนั้นให้ซาฟาน และท่านก็อ่าน ⁹ และซาฟานราชเลขาได้เข้าเฝ้ากษัตริย์ และทูลรายงานต่อกษัตริย์อีกว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์ได้พบเงินที่พบในพระนิเวศออก และได้มอบไว้ในมือของคณงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์” ¹⁰ แล้วซาฟานราชเลขาได้ทูลกษัตริย์ว่า “ฮิลคิยาห์ปุโรหิตได้มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์ม้วนหนึ่ง” และซาฟานก็อ่านถวายนกษัตริย์ ¹¹ และอยู่มาเมื่อกษัตริย์ได้ฟังถ้อยคำของหนังสือแห่งพระราชบัญญัติ พระองค์ทรงฉีกฉลองพระองค์ ¹² และกษัตริย์ทรงบัญชาฮิลคิยาห์ปุโรหิต และอาหิคัมบุตรชายซาฟาน

และอัคโบร์บุตรชายมีคายาห์ และซาฟานราชเลขา และอาสาياهوผู้รับใช้ของกษัตริย์ รับสั่งว่า ¹³ “จงไปทูลถามพระเยโฮวาห์ให้เรา ให้ประชาชนและให้ยูดาห์ทั้งหมดเกี่ยวกับถ้อยคำในหนังสือนี้ที่ได้พบ เพราะว่า พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ซึ่งพลุ่งขึ้นต่อเราทั้งหลายนั้นใหญ่หลวงนัก เพราะว่าบรรพบุรุษของเรามีได้เชื่อฟังถ้อยคำของหนังสือนี้ กระทำทุกสิ่งซึ่งเขียนไว้เกี่ยวกับเราทั้งหลาย” ¹⁴ อิลคิยาห์บุตรโฮธาและอาหิคัม และอัคโบร์ และซาฟาน และอาสาياهو ได้ไปหาฮูลดาห์หญิงผู้พยากรณ์ภรรยาของชัลลุม บุตรชายของทิ กวาห์บุตรชาย ฮารัธผู้ดูแล ตูเลื้อ (เวลานั้น นาง อยู่ในเยรูซาเล็มแขวงสอง) และเขาทั้งหลายได้สนทนากับนาง

คำพยากรณ์ของนางฮูลดาห์ (2 พศต 34:22-28)

¹⁵ และนางตอบพวกเขาว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ‘จงบอกชาย คนที่ใช้พวกเจ้ามาหาเรานั้นว่า ¹⁶ “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้ ตามบรรดาถ้อยคำในหนังสือซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้อ่านนั้น ¹⁷ เพราะเขาทั้งหลาย ได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่นเพื่อเขาจะได้กระทำให้เราโกรธด้วยผลงานทั้งสิ้นแห่งมือของเขา เพราะฉะนั้นความพิโรธของเราจึงจะพลุ่งขึ้นต่อสถานที่นี้ และจะดับ เสียไม่ได้” ¹⁸ แต่ฝ่ายกษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้ได้ส่งเจ้ามาถามพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจงไปบอกเขาว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เกี่ยวกับเรื่องถ้อยคำที่เจ้าได้ยิน ¹⁹ เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยน และเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเจ้าได้ยินเรากล่าวต่อต้านสถานที่นี้และต่อต้านชาวเมืองนี้ว่า เขาจะต้องกลายเป็นที่รกร้างและที่ถูกล้าง และเจ้าได้ฝึก

เสื่อและร้องไห้ต่อหน้าเรา เราก็ได้ยื่นเจ้าแล้วด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ²⁰ เพราะฉะนั้น คุณเกิด เราจะรวบเจ้าไปไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า และเจ้าจะถูกรวบไปยังอุโมงค์ของเจ้าอย่างสันติ และตาของเจ้าจะไม่เห็นเหตุร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราจะนำมาเหนือที่นี้”” และเขาทั้งหลายก็ได้นำถ้อยคำเหล่านั้นมาทูลกษัตริย์อีก

23

การอ่านพระราชบัญญัติให้ประชาชนฟัง (2 พศต 34:29-30)

¹ แล้วกษัตริย์ทรงใช้ และบรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์ และเยรูซาเล็ม ได้มาชุมนุมกับพระองค์ ² และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และคนยูดาห์ทั้งสิ้น และบรรดาชาวกรุง เยรูซาเล็ม พร้อมกับพระองค์ และปุโรหิตและผู้พยากรณ์ และประชาชนทั้งปวงทั้งเล็กและใหญ่ และพระองค์ ทรงอ่าน ถ้อยคำ ทั้งหมด ใน หนังสือ พันธสัญญา ซึ่งได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง ³ และกษัตริย์ทรงประทับยืนข้างเสา และทรงกระทำพันธสัญญาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า จะดำเนินตามพระเยโฮวาห์ และรักษาพระบัญญัติ พระโอวาทและกฎเกณฑ์ของพระองค์ ด้วยสุดพระจิต สุดพระทัย ของพระองค์ จะปฏิบัติตามถ้อยคำของพันธสัญญานี้ ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ และประชาชนทั้งปวงก็เข้าส่วนในพันธสัญญานั้น

โยสียานำคนอิสราเอลในการปฏิรูปใหม่ (2 พศต 34:33)

⁴ และ กษัตริย์ ทรง บัญชา ฮิล คี ยาห์ มหาปุโรหิต และพวกปุโรหิตรอง และผู้รักษาธรณีประตู ให้นำเครื่องใช้ทั้งสิ้นที่ ทำขึ้น สำหรับ พระบาอัล สำหรับ เสารูปเคารพ และ

สำหรับบรรดาบริวารของฟ้าสวรรค์ออกมาจากพระวิหารของ พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรง เผาเสีย ที่ ภายนอก กรุงเยรูซาเล็ม ใน ทุ่ง นา แห่ง ชิด โรน และ ขน มูล ถ้ำ ของ มัน ไป ยัง เบธ เอล ⁵ และ พระองค์ ทรง กำจัด ปฏิมากร ปุโรหิต ผู้ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้สถาปนา ให้เผาเครื่องหอม ใน ปุชนียสถาน สูง ที่ หัว เมือง แห่ง ยูดาห์ และ รอบๆ กรุงเยรูซาเล็ม ทั้งคนเหล่านั้นที่เผาเครื่องหอมถวายพระบาอัล ถวายดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และหมู่ดาวประจำราศี และบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์ ⁶ และพระองค์ทรงนำเสารูปเคารพออกมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ภายนอกเยรูซาเล็ม ถึงลำธารชิดโรน และเผาเสียที่ลำธารชิดโรน และทรงทุบให้เป็นผงคลี และเหยียงผงคลีนั้นลงบนหลุมศพของ คนสามัญ ⁷ และพระองค์ทรงทำลาย เรือน กะเทย ซึ่งอยู่ข้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย เป็นที่ที่ผู้หญิง ทอม่านสำหรับเสารูปเคารพ ⁸ และพระองค์ทรงให้ปุโรหิต ทั้งหมด ออกจาก หัว เมือง ยูดาห์ และทรงกระทำให้ปุชนียสถาน สูง เสีย ความ ศักดิ์สิทธิ์ คือ ที่ที่ปุโรหิต ได้ เผา เครื่องหอม ตั้งแต่เมืองเกบาถึงเบเออร์เซบา และพระองค์ทรงทำลาย ปุชนียสถาน สูง ของ ประตุมือง ซึ่งอยู่ตรงทางเข้าประตูโยชูวาผู้ว่าราชการเมือง ซึ่งอยู่ทางซ้ายมือที่ประตูเมือง ⁹ ถึงอย่างไรก็ตีปุโรหิตแห่งปุชนียสถานสูงมิได้ขึ้นไป ยัง แทน บูชา แห่ง พระเยโฮวาห์ ใน กรุง เยรูซาเล็ม แต่เขาทั้งหลาย กิน ขนมปัง ไร่ เชื้อ ท่ามกลาง พวก พี่น้อง ของ เขาเอง ¹⁰ และทรงกระทำให้โทเฟท เสีย ความ ศักดิ์สิทธิ์ คือ ที่ที่หุบเขา บุตร แห่ง อิน โนม เพื่อ จะ ไม่มีผู้ใด ถวาย บุตรชายหญิง ของ ตน ให้ลุยไฟ ต่อ พระโมเลค ¹¹ และพระองค์

ทรงกำจัดม้า ซึ่งบรรดา กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ถวาย แก่ดวงอาทิตย์ ที่ตรงทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ข้างห้องนาอันเมเลคข้าราชการสำนัก ซึ่งอยู่ในบริเวณ และพระองค์ทรงเผาธรรบของดวงอาทิตย์เสียด้วยไฟ ¹² และแทนบนหลังคาห้องชั้นบนของอาหัทส ซึ่งบรรดา กษัตริย์ของยูดาห์ได้สร้างไว้ และแทนบูชาซึ่งมันส์เสห์ได้สร้างไว้ในลานทั้งสองของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ กษัตริย์ทรงดึงลงมาให้หักเสียที่นั่น และทรงเหวี่ยงผงคลีของมันลงไปในลำธารซิดโรน ¹³ และ กษัตริย์ทรงกระทำให้ปุชนียสถานสูงซึ่งอยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็ม เสีย ความ ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งอยู่ทางมือขวาของภูเขาพินาศ ซึ่งซาโลมอน กษัตริย์แห่งอิสราเอล ได้สร้างสำหรับพระอัชโทเรท สิ่งนำ สะอิดสะเอียนของคนไซดอน และสำหรับพระเคโมซ สิ่งนำ สะอิดสะเอียนของคนโมอับ และสำหรับพระมิลโคม สิ่งนำ สะอิดสะเอียนของชนอัมโมน ¹⁴ และพระองค์ทรงทุบเสา ศักดิ์สิทธิ์เป็นชิ้นๆ และตัดเหล่าเสา รูปเคารพ เสีย และเอากระดูกมนุษย์ถมที่นั่น ¹⁵ ยิ่งกว่านั้นอีก แทนบูชาที่เบธเอล ปุชนียสถานสูง ซึ่งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ตั้งไว้ ผู้ซึ่งกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์ทรงรื้อแทนบูชากับปุชนียสถานสูงนั้นลงและทรงเผา ปุชนียสถานสูงนั้น บดให้เป็นผงคลี และพระองค์ทรงเผา เสา รูปเคารพ เสีย ด้วย ¹⁶ และเมื่อโยสิยาห์ทรงเห็นพระพักตร์ พระองค์ทอดพระเนตรอุโมงค์ฝังศพอยู่บนภูเขา และพระองค์ทรงใช้ให้ไปเอากระดูกออกมาเสียจากอุโมงค์ และเผาเสียบน แทนบูชา และทรงกระทำให้เสีย ความ ศักดิ์สิทธิ์ ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้ป่าวร้องไว้ ผู้ซึ่งป่าวร้องถึงสิ่งเหล่านี้ ¹⁷ แล้วพระองค์ตรัสว่า “อนุสาวรีย์ที่เรามองเห็นข้างโน้นคืออะไร” คน

เมืองนั้นก็ทูลพระองค์ว่า “เป็นอุโมงค์ฝังศพของคนแห่งพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ และได้ป่าวร้องถึงสิ่งเหล่านี้ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำต่อแท่นบูชาที่เบธเอล”¹⁸ และพระองค์ตรัสว่า “ให้เขาอยู่ที่นั่นแหละ อย่าให้ผู้ใดย้ายกระดูกของเขา” เขาทั้งหลายจึงทิ้งกระดูกของเขาไว้อย่างนั้นพร้อมกับกระดูกของผู้พยากรณ์ผู้ออกมาจากสะมาเรีย¹⁹ โยสิยาห์ทรงกำจัดนิเวศทั้งสิ้นของปุชนียสถานสูงที่อยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงสร้างไว้กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงกริ้ว พระองค์ทรงกระทำต่อที่เหล่านั้นตามทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำที่เบธเอล²⁰ และพระองค์ทรงประหารบุโรหิตทั้งปวงแห่งปุชนียสถานสูงซึ่งอยู่ที่นั่นเสียบนแท่นบูชา และเผากระดูกคนเสียบนนั้น แล้วพระองค์ก็เสด็จกลับกรุงเยรูซาเล็ม

การถือเทศกาลปัสกา (2 พศต 35:1-19)

²¹ และกษัตริย์ทรงบัญชาประชาชนทั้งปวงว่า “จงถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ดังที่เขียนไว้ในหนังสือพันธสัญญา”²² เพราะว่าเทศกาลปัสกาอย่างนี้มีได้ถือกันมาตั้งแต่สมัยผู้วินิจฉัยผู้ที่ครอบครองอิสราเอล หรือระหว่างสมัยบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล หรือ กษัตริย์แห่งยูดาห์²³ แต่ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ได้ถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม²⁴ ยิ่งกว่านั้นอีกโยสิยาห์ได้กำจัดคนทรง และ แม่มด และ เทราฟิม และ รูปเคารพ และ บรรดาสิ่งนำ สะอิดสะเอียน ซึ่ง เห็นกัน อยู่ใน แผ่นดิน ยูดาห์ และ ใน กรุง เยรูซาเล็ม เพื่อพระองค์จะทรงสถาปนาถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัติซึ่งเขียนอยู่ในหนังสือที่อิสลิด

ยาห์บุโรหิตได้ พบ ใน พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ²⁵ ก่อน พระองค์หามีกษัตริย์องค์ใด เหมือน พระองค์ไม่ ผู้ซึ่งหันหา พระเยโฮวาห์ ด้วยสุด พระจิตสุด พระทัย และด้วยสิ้นสุด พระกำลัง ตามพระราชบัญญัติทั้งสิ้นของโมเสส หรือผู้ที่เกิด มาที่หลัง พระองค์ ก็ไม่มีใคร เหมือน พระองค์ ²⁶ ถึง กระ นั้น พระ เย โฮวาก็มิได้ทรง หัน จาก พระพิโรธ อัน แร่ง กล้า และยิ่งใหญ่ ของ พระองค์ พระพิโรธ ของ พระองค์ได้พลุ่ง ขึ้น ต่อยูดาห์ ด้วยการกระทำทั้งสิ้นของมนัสเสห์อันเป็น เหตุให้พระองค์ทรงพระพิโรธ ²⁷ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราจะให้ยูดาห์ออกเสียจากสายตาของเราด้วย ดังที่เราได้ กระทำให้อิสราเอลออกเสีย และเราจะเหวี่ยงเมืองนี้ซึ่งเรา ได้เสือกออกไปเสีย คือเยรูซาเล็ม กับนิเวศซึ่งเราได้บอกไว้ ‘นามของเราจะอยู่ที่นั่น’ ”

กษัตริย์โยสิยาห์สิ้นพระชนม์ (2 พศต 35:20-27)

²⁸ ส่วน พระราชกิจ นอก นั้น ของ โยสิยาห์ และบรรดา สิ่ง ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ มิได้บันทึก ไว้ ใน หนังสือ พงศาวดาร แห่งกษัตริย์ ประเทศ ยู ดาห์หรือ ²⁹ ใน สมัย ของ พระองค์ ฟาโรห์เน โคก ษัตริย์ ของ อียิปต์ เสด็จ ขึ้น ไป ยัง กษัตริย์แห่งอัส ซีเรีย ถึง แม่ น้ำ ยู เฟรติ ส กษัตริย์โยสิยาห์ เสด็จ ไป ปะทะ พระองค์ และ เมื่อ ฟาโรห์ เน โค ทรง เห็น พระองค์ก็ประหาร พระองค์เสียที่ เมือง เม กิด โด ³⁰ ข้าราชการของพระองค์ก็นำพระศพใส่รถรบไปจากเมือง เมกิดโด และนำมายังกรุงเยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ ของพระองค์ และประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นก็รับเยโฮอา หาสโอรสโยสิยาห์เจิมท่านไว้ และตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์ แทนราชบิดาของท่าน

ฟาโรห์ปลดกษัตริย์เยโฮอาหาสออกจากราชสมบัติ (2 พศต 36:1-2)

³¹ เยโฮอาหาส มี พระชนมายุยี่สิบ สาม พรรษา เมื่อพระองค์ ทรง เริ่ม ครอบ ครอบ และ พระองค์ ทรง ครอบ ครอบ ใน กรุง เยรูซาเล็ม สาม เดือน พระมารดา ของ พระองค์มีพระนามว่า ฮามูทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์ ³² และพระองค์ ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ชั่ว ร้าย ใน สาย พระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้กระทำ ³³ และฟาโรห์ เนโค ก็ จับ พระองค์ ชั่งไว้ที่ริบล่าห์ในแผ่นดินฮามัท เพื่อมิให้พระองค์ครอบ ครอบ ในเยรูซาเล็ม และกำหนดบรรณาการจากแผ่นดินนั้นเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำหนึ่งตะลันต์

เยโฮยาคิมครอบ ครอบเหนือยูดาห์ (2 พศต 36:4-5)

³⁴ และฟาโรห์ เนโค ทรง ตั้ง เอ ลี ยา คี ม โอรส โย ลี ยาห์ เป็นกษัตริย์แทนโยสิยาห์บิดาของท่าน และเปลี่ยนชื่อของท่านเป็นเยโฮยาคิม แต่ได้พาเยโฮอาหาสไปเสีย และท่านมาถึงอียิปต์และสิ้นชีวิตเสียที่นั่น ³⁵ และเยโฮยาคิมก็มอบเงินและทองคำแก่ฟาโรห์ แต่พระองค์ทรงเก็บภาษีจากชาวแผ่นดินเพื่อมอบเงินตามบัญชาของฟาโรห์ พระองค์ทรงเร่งรัดเอาเงินและทองคำของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นจากทุกคนตามการประเมิน เพื่อมอบแก่ฟาโรห์เนโค ³⁶ เยโฮยาคิมมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่ม ครอบ ครอบ และพระองค์ ทรง ครอบ ครอบ ใน กรุง เยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เศบูดาห์บุตรสาวเปตายาห์ชาวรูมาห์ ³⁷ และพระองค์ทรงกระทำ สิ่ง ที่ ชั่ว ร้าย ใน สาย พระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ

24

เยโฮยาคิมรับใช้เนบูคัดเนสซาร์ (2 พศต 36:6-7)

¹ ในรัชกาลของพระองค์ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ยก ขึ้น มา และเยโฮยาคิม เป็น คนใช้ ของ พระองค์ สามปี แล้วท่านก็กลับกบฏต่อพระองค์ ² และพระเยโฮวาห์ทรงใช้พวกคนเคลเดีย และพวกคนซีเรีย และพวกคนโมอับ และพวกคนอัมโมนมาต่อสู้กับท่าน และทรงใช้เขาทั้งหลาย ไป ต่อสู้ยูดาห์ เพื่อจะทำลายเสีย ตามพระวามะของพระเยโฮวาห์ ซึ่ง พระองค์ ตรัส โดยบรรดา ผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ ³ แท้จริงเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับยูดาห์ตามพระบัญญัติของ พระเยโฮวาห์ เพื่อจะให้ เขาออกไป เสียจากสายพระเนตรของพระองค์ เพราะบรรดาบาปของมนัสเสห์ตามทุกอย่าง ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ ⁴ และเพราะโลหิตที่ไร้ความ ผิด ซึ่ง ท่าน ได้ทำให้หลัง นั้น ด้วย เพราะท่าน ได้กระทำ ให้โลหิต ไร้ ความ ผิด ตก เต็ม เยรูซาเล็ม และพระเยโฮวาห์ไม่ทรงอภัย ⁵ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮยาคิม และบรรดา สิ่ง ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ มิได้บันทึก ไว้ ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

เยโฮยาคิมสิ้นพระชนม์ รัชสมัยของเยโฮยาคิน (2 พศต 36:8-9)

⁶ เยโฮยาคิม จึง ทรง ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ และเยโฮยาคินโอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์ ⁷ และกษัตริย์แห่งอียิปต์มิได้ทรงยกออกมาจากแผ่นดินของพระองค์อีก เพราะกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยึดแดนทั้งสิ้นซึ่งเป็นของกษัตริย์อียิปต์ตั้งแต่แม่น้ำอียิปต์ถึง แม่น้ำ ยู เฟร ตี ส ⁸ เยโฮยา คินมี พระ ชนมายุสิบ แปด พรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครอง ใน กรุง เยรูซาเล็ม สาม เดือน พระมารดา ของ

พระองค์มีพระนามว่า เนหุซทาบุตรสาวของเอลนาอันชาวเยรูซาเล็ม ⁹ และพระองค์ทรงกระทำ สิ่ง ที่ ชั่วร้าย ใน สายพระเนตร ของ พระ เยโฮวาคี ตาม ทุก สิ่ง ซึ่ง ราชนิบัติ ของพระองค์ทรงกระทำ ¹⁰ คราวนั้นข้าราชการของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็มล้อมกรุงไว้

เนบูคัดเนสซาร์ส่งชาวเยรูซาเล็มหลายคนไปเป็นเชลย

¹¹ และ เนบู คัด เนส ซาร์กษัตริย์แห่งบา บิโลน เสด็จ มา ที่ เมือง นั้น ขณะ เมื่อ ข้าราชการ ของ พระองค์ ยัง ล้อมเมือง อยู่ ¹² และ เยโฮยา คี นกษัตริย์แห่ง ยูดาห์ ทรงมอบ พระองค์แก่กษัตริย์แห่งบา บิโลน พระองค์เอง และพระมารดาของพระองค์ และข้าราชการของพระองค์ และเจ้า นาย ของ พระองค์ และ ข้าราชการ สำนัก ของ พระองค์ กษัตริย์แห่งบา บิโลน จับ พระองค์ เป็น นักโทษ ใน ปีที่แปด แห่ง รัชกาล ของ พระองค์ ¹³ ได้ขน เอา บรรดา ทรัพย์สิน ใน พระนิเวศ ของ พระ เยโฮวาคี และ ทรัพย์สิน ใน สำนัก พระราชวัง และ ตัด บรรดา เครื่องใช้ ทองคำ เป็น ชิ้นๆ ซึ่งชาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงสร้างไว้ในพระวิหารของ พระ เยโฮวาคี ดัง ที่พระ เยโฮวาคี ตรีส ไว้ ก่อน แล้ว ¹⁴ พระองค์ทรงกวาด ชาว เยรูซาเล็ม ไปหมด ทั้ง เจ้า นาย ทั้ง ปวง และ ทแกล้ว ทหาร ทั้งหมด เป็น เชลย หนึ่ง หมื่น คน มีช่าง ฝีมือ และ ช่าง เหล็ก ทั้งหมด ไม่มีผู้ใด เหลือ นอกจากประชาชนที่จนที่สุดแห่งแผ่นดิน ¹⁵ และพระองค์นำเยโฮยา คี น ไป ยัง บา บิโลน ทั้ง พระชนนี บรรดา พระมเหสี ข้าราชการสำนักของพระองค์ และบุคคลชั้นหัวหน้าของแผ่นดิน พระองค์จับเป็นเชลยจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน ¹⁶ และ กษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงนำเชลยมายังบาบิโลน คือทแกล้ว

ทหารทั้งหมดดูเจ็ดพันคน และช่างฝีมือและช่างเหล็กหนึ่งพัน ทุกคนแข็งแรง และเหมาะสำหรับการรบ

เศเดคียาห์ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 36:10-18)

¹⁷ และ กษัตริย์แห่งบาบิโลน ตั้งมัทธาเนียห์บิดาของเยโฮยาคิม เป็นกษัตริย์แทนพระองค์ และเปลี่ยนพระนามว่าเศเดคียาห์ ¹⁸ เศเดคียาห์มีพระชนมายุยี่สิบเอ็ดพรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า ฮามูทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์ ¹⁹ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งเยโฮยาคิมทรงกระทำ

เศเดคียาห์กบฏต่อบาบิโลน

²⁰ เพราะ ว่า โดย พระพิโรธ ของ พระ เย โฮ วาห์ นั้น เหตุการณ์มาถึงขีด ที่พระองค์ทรงเหวี่ยงเยรูซาเล็มและยูดาห์ไปให้พ้นพระพักตร์พระองค์ และเศเดคียาห์ได้กบฏต่อ กษัตริย์แห่งบาบิโลน

25

การ ล้อม กรุง เยรูซาเล็ม การนำ คน ไป เป็น เชลย ครั้ง สุดท้าย (2 พศต 36:17-20; ยรม 39:8-10)

¹ และ อยู่ มา เมื่อ วันที่สิบ เดือน ที่สิบปีที่เก้า แห่ง รัชกาล ของพระองค์ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมาพร้อมกับกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์เข้าสู่อ้อมกรุงเยรูซาเล็ม และล้อมกรุงนั้นไว้ และเขาทั้งหลายได้สร้างเครื่องล้อมไว้รอบ ² กรุง นั้น จึง ถูก ล้อม อยู่ ถึง ปี ที่ สิบ เอ็ด แห่ง รัช กาล กษัตริย์เศเดคียาห์ ³ เมื่อวันที่เก้าของเดือนที่สี่ การกันดาร

อาหารในกรุงนั้นก็ร้ายกาจนัก ไม่มีอาหารให้แก่ประชาชนแห่งแผ่นดิน ⁴ แล้วกรุงนั้นก็แตก ทหารทั้งสิ้นหนีออกไปในกลางคืนตามทางประตูเมืองระหว่างกำแพงทั้งสองซึ่งอยู่ริมราชอุทยาน (ทั้งๆ ที่คนเคลเดียอยู่รอบเมือง) และกษัตริย์ก็เสด็จตามทางไปที่ราบ ⁵ แต่กองทัพของคนเคลเดียได้ไล่ตามกษัตริย์ และมาทันพระองค์ในที่ราบเมืองเยรีโค และกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์ก็กระจัดกระจายไปจากพระองค์ ⁶ แล้วเขาจึงจับกษัตริย์นำขึ้นมายังกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบลัท และพวกเขาได้พิพากษาพระองค์ ⁷ เขาได้ประหารชีวิตบรรดาโอรสของเศเดคียาห์ต่อพระพักตร์ของพระองค์ แล้วทำพระเนตรเศเดคียาห์ให้บอดไป ได้ผูกมัดพระองค์ไว้ด้วยโซ่ตรวนทองสัมฤทธิ์ และพาพระองค์ไปยังบาบิโลน ⁸ เมื่อวันที่เจ็ด เดือนที่ห้า ซึ่งเป็นปีที่สิบเก้าของรัชกาลกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ข้าราชकारคนหนึ่งของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้มายังเยรูซาเล็ม ⁹ ท่านได้เฝ้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย และเฝ้าพระราชวังและเฝ้าบ้านเรือนทั้งหมดของเยรูซาเล็ม ท่านเฝ้าบ้านใหญ่ทุกหลังลงหมด ¹⁰ และทหารคนเคลเดียทั้งหมดผู้อยู่กับผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ทลายกำแพงรอบเยรูซาเล็มลง ¹¹ และประชาชนที่เหลืออยู่ซึ่งอยู่ในเมืองและคนหลบหนีซึ่งหลบหนีไปยังกษัตริย์แห่งบาบิโลน พร้อมกับมวลชนที่เหลืออยู่นั้น เนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้กวาดไปเป็นเชลย ¹² แต่ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ละคนจนแห่งแผ่นดินไว้ให้เป็นคนทำสวนองุ่นและเป็นคนทำไร่ไถนา ¹³ และเสาทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเชิงกับชั้นสาครทอง

สัมฤทธิ์ ซึ่งอยู่ใน พระนิเวศของ พระเยโฮวาห์นั้น คนเคล
 เดียได้ทาบเป็นขั้นๆ และขนเอาทองสัมฤทธิ์ไปยังบาบิโลน
 14 เขาขน หม้อ พลั่ว และ ตะกร ตัด ไม้ตะเกียง และ ช้อน
 และบรรดาเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์ซึ่งใช้ในงานปรนนิบัติเอา
 ไป เสีย 15 ทั้ง ถาด รอง ไฟ ด้วย กับ ชาม สิ่งใดที่ทำ ด้วย
 ทองคำ ผู้บัญชาการ ทหาร รักษา พระองค์ก็ขน เอา ไป เป็น
 ทองคำ และสิ่งใดที่ทำด้วยเงินก็ขนเอาไปเป็นเงิน 16 ส่วน
 เสาสองต้น ชั้นเสาครหนึ่งลูก และเชิงซึ่งชาโลมอนทรงสร้าง
 สำหรับ พระนิเวศของ พระเยโฮวาห์นั้น ทองสัมฤทธิ์ของ
 ภาชนะทั้งหมด นี้ก็เหลือที่จะ ชั่ง ได้ 17 เสา ต้น หนึ่ง สูง สิบ
 แแปด ศอก และ บัว คว้า ทองสัมฤทธิ์มีบน เสา บัว คว้า นั้น
 สูง สาม ศอก มีตาข่ายกับลูกทาบทิมล้วนทองสัมฤทธิ์อยู่บน
 บัว คว้า โดย รอบ และ เสา ต้นที่ สอง ก็ เหมือน กัน พร้อม
 ตาข่าย 18 และผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ก็จับ เส ไร
 อาห์บุโรหิตผู้ใหญ่และเศฟันยาห์บุโรหิตที่สอง กับ ผู้รักษา
 ธรณีประตูลสาม คน ไป ด้วย 19 และจาก เมืองนั้น ท่านได้จับ
 ชำราชสำนัก ซึ่งเป็น ผู้บัญชาการ กองทัพ กับที่ปรึกษาของ
 กษัตริย์อีกห้า คนที่ พบ ใน เมือง นั้น และเลขาธิการ คือ ผู้
 บัญชาการ กองทัพ ผู้เกณฑ์ประชาชนแห่งแผ่นดิน และอีก
 หกสิบคนจากประชาชนแห่งแผ่นดินซึ่งพบในเมือง 20 และ
 เนบู ซา ระ ดาน ผู้บัญชาการ ทหาร รักษา พระองค์ได้จับ คน
 เหล่านี้ไป พา มา ถึง กษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบลาร์ 21 และ
 กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ทรงพิ้นเขา และประหารชีวิตเขาทั้ง
 หลายเสียที่ริบลาร์ในแผ่นดินฮามัท ยูดาห์จึงถูกกวาดเป็น
 เกลยไปจากแผ่นดินของตน

เกดาลิยาห์ได้รับการตั้งให้เป็นเจ้าเมือง

22 พระองค์ทรงตั้ง เกดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัมบุตรชาย
 ชาฟานให้ เป็นเจ้าเมืองเหนือประชาชนผู้เหลืออยู่ในแผ่นดิน
 ยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนได้ทรงเหลือ
 ไว้ 23 เมื่อบรรดาผู้บังคับบัญชาพลรบ ทั้งตัวเขาทั้งหลาย
 และคนของเขา ได้ยินว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้ง
 เกดาลิยาห์ให้ เป็นเจ้าเมือง เขาก็มาหา เกดาลิยาห์ที่มีสพาห์
 คืออิชมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์ และโยฮานันบุตรชายคา
 เรอาห์ และเสโรอาห์บุตรชายทันหุเมทชาวเนโทฟาห์ และ
 ยาอาซันยาห์บุตรชายคนมาอาคาห์ ทั้งเขาทั้งหลาย และ
 คนของเขา 24 และเกดาลิยาห์ก็กระทำสัตย์ปฏิญาณแก่เขา
 และคนของเขาว่า “อย่ากลัวที่จะเป็น ผู้รับใช้ของ คนเคล
 เดียเลย จงอาศัยในแผ่นดิน และปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบา
 บิโลน แล้วท่านก็จะ อยู่เย็น เป็นสุข” 25 แต่อยู่มา ใน เดือน
 ที่เจ็ดอิชมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์บุตรชายเอลิชามา ผู้
 เป็นเชื้อพระวงศ์ ได้เข้ามาพร้อมกับชายสิบคน ได้โจมตีและ
 ฆ่าเกดาลิยาห์และพวกยิวกับคนเคลเดียผู้อยู่กับท่านที่มีส
 ปาห์เสีย 26 แล้วประชาชนทั้ง ปวง ทั้ง เล็ก และใหญ่ และ
 ผู้บังคับบัญชาพลรบ ได้ลุกขึ้น และไปยังอียิปต์ เพราะเขา
 กลัว คนเคล เดีย 27 และอยู่มา ในปีที่สามสิบเจ็ด แห่ง การ
 เนรเทศเยโฮยา คินกษัตริย์แห่ง ยูดาห์ ใน เดือน ที่สิบสอง
 เมื่อวันที่ยี่สิบเจ็ดของเดือนนั้น เอวิลเมโรดักกษัตริย์แห่งบา
 บิโลน ในปีที่พระองค์ทรง เริ่ม ครอบ ครอบ ทรง พระกรุณา
 โปรด ให้ เยโฮยา คินกษัตริย์แห่ง ยูดาห์ พ้น จาก เรือนจำ
 28 พระองค์ตรัสด้วยคำอ่อนหวานแก่ท่าน และให้นั่งสูงกว่า
 บรรดาที่นั่งของกษัตริย์ที่อยู่ในบาบิโลนกับพระองค์ 29 เยโฮ
 ยา คินจึงได้ถอดเครื่องแต่งกายของนักโทษออก และได้รับ

ประทานที่โต๊ะเสวยของกษัตริย์เป็นปกติทุกวัน ตลอดชีวิต
³⁰ ส่วนงบประมาณที่ให้นั้นก็ได้รับพระราชทานจากกษัตริย์
ตามความต้องการรายวันอยู่เสมอตลอดเมื่อท่านมีชีวิตอยู่

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a